

F. t. I. vedr. en aktiv beskæftigelsesindsats m.v.

Lovforslag nr. L 89. Fremsat den 30. november 2005 af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om aktiv socialpolitik

(Pligt for unge under 25 år til at tage en uddannelse, supplerung af udlændinges integrationskontrakter, tilbud til kontant- og starthjælpsmodtagere som ikke er blevet aktiveret det seneste år, gentagen aktivering, særlig integrationsindsats, bortfald af kontanthjælp til hjemmegående ægtefælle og afskaffelse af ægtefælletillægget, styrket sygeopfølgning over for kontant- og starthjælpsmodtagere og ændring af refusionsbestemmelserne for kontanthjælp mv.)

§ 1

I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 685 af 29. juni 2005, som ændret ved § 1 i lov nr. 523 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 21 a indsættes i *afsnit III*:

»Pligt for unge under 25 år, som ikke har problemer ud over ledighed, til at tage uddannelse

§ 21 b. Kommunen skal som led i det individuelle kontaktførløb vurdere, om en person under 25 år, der er omfattet af § 2, nr. 2, og som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmehoende børn, vil kunne gennemføre en uddannelse på almindelige vilkår.

Stk. 2. Vurderer kommunen, at en person, der er omfattet af stk. 1, kan gennemføre en uddannelse, skal kommunen pålægge personen inden for en nærmere fastsat frist at komme med forslag til en eller flere relevante studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelser, som den pågældende kan ansøge om optagelse på. Det er en betingelse, at personen under hele uddannelsen har et forsørgelsesgrundlag i form af SU, elevløn eller lignende.

Stk. 3. Kommunen skal ud fra en vurdering af personens forudsætninger pålægge den pågæl-

dende inden for en nærmere fastsat frist at søge om optagelse på en eller flere uddannelser, jf. stk. 2.

Stk. 4. Hvis personen optages på en uddannelse, er den pågældende forpligtet til at påbegynde og gennemføre uddannelsen.«

2. Efter § 31 indsættes:

»Kapitel 9 a

Integrationskontrakt

§ 31 a. Kommunen henholdsvis staten skal for personer, der har fået eller skal have en integrationskontrakt efter integrationsloven, og som modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller arbejdsløshedsdagpenge eller aktiveringsydelse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., supplere kontrakten med oplysninger om indholdet i den beskæftigelsesrettede indsats, som skal fastlægges efter denne lov.

Stk. 2. Kontrakten skal beskrive udlændingens rettigheder og pligter samt de sanktioner, som kan pålægges efter denne lov, lov om aktiv socialpolitik og lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Den beskæftigelsesrettede indsats i kontrakten efter stk. 1, skal tilrettelægges som led i det individuelle kontaktførløb efter kapitel 7, og aktiviteter og tilbud efter reglerne om jobplan i kapitel 9 fastlægges heri.

Stk. 3. Kommunen henholdsvis staten udarbejder en status over udlændingens deltagelse i de fastlagte beskæftigelsesrettede aktiviteter efter integrationskontrakten, når Udlændingestyrelsen anmoder herom.

Stk. 4. Har kommunen henholdsvis staten ikke de nødvendige oplysninger om opholdsgrundlag og andre personlige data samt oplysningerne fra den underskrevne integrationskontrakt, kopi af erklæringen om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund og status for udlændingens deltagelse i introduktionsprogrammet, skal den tidligere opholdskommune eller staten på begæring uden udlændingens samtykke videregive disse.

Stk. 5. Den tidligere opholdskommune skal endvidere vurdere om andre oplysninger end de i stk. 4 nævnte vil være af væsentlig betydning for at varetage den beskæftigelsesrettede indsats. Sådanne oplysninger kan videregives med udlændingens samtykke. Opnås samtykke ikke, kan oplysningerne videregives uden samtykke, hvis de vurderes at være nødvendige for at varetage den beskæftigelsesrettede indsats for udlændingen.

Stk. 6. Udlændingestyrelsen stiller oplysninger om udlændingens opholdsgrundlag til rådighed for arbejdsmarkedsmyndighederne.

Stk. 7. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, hvordan den beskæftigelsesrettede indsats fastlægges i integrationskontrakten, herunder om status og opfølgning.«

3. I § 92, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Dog skal kommunen for personer, der uden rimelig grund er ophørt med en uddannelse pålagt efter § 21 b, umiddelbart efter ophør med uddannelsen bistå pågældende med at finde beskæftigelse eller give et tilbud efter kapitel 10-12.«

4. I § 96 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Når en person, der er omfattet af § 95, 2. pkt., har afsluttet det første tilbud, har personen ret og pligt til at påbegynde et nyt tilbud, hver gang den pågældende har modtaget kontanthjælp eller starthjælp i en sammenhængende periode på 12 måneder.«

5. Efter § 96 indsættes i *afsnit VI*:

»§ 96 a. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om en særlig beskæftigelsesrettet indsats i forhold til personer,

- 1) som modtager kontant- eller starthjælp efter lov om aktiv socialpolitik, eller aktiveringsydelse eller arbejdsløshedsdagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.,
- 2) som har særligt svært ved at blive integreret på arbejdsmarkedet, og
- 3) som har særlige behov for at få afdækket eller optrænet sproglige, faglige eller sociale kompetencer.«

6. Efter § 96 indsættes i *afsnit VI*:

»Kapitel 17a

Særlig indsats over for personer, der modtager kontanthjælp eller starthjælp

§ 96 b. Kommunerne skal i perioden 1. juli 2006 til den 30. juni 2008 for personer, der er omfattet af § 2, nr. 2-3, og som ikke inden for de seneste 12 måneder har modtaget et tilbud efter kapitel 10-12, foretage en sagsgennemgang, og bistå de pågældende personer med at finde beskæftigelse eller give et tilbud efter kapitel 10-12.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om indsatsen efter stk. 1, og om tilskud hertil.«

7. § 118, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Staten refunderer 65 pct. af kommunens udgifter til løntilskud efter kapitel 12 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 2 og 3.«

8. § 122 affattes således:

»§ 122. Staten refunderer 65 pct. af kommunens udgifter til løntilskud efter kapitel 12 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 8. For udgifter efter kapitel 14 og §§ 99 og 101 refunderes 50 pct. af kommunens udgifter.«

§ 2

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 1009 af 24. oktober 2005, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 12 a indsættes:

»Sygeopfølgning

§ 12 b. Kommunen har pligt til at vurdere, om der for en sygemeldt, der har ansøgt om eller modtager hjælp efter § 11, er behov for at udarbejde en plan for sygdomsafklaring, behandling, optræning og andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, for at sikre, at personen får den

nødvendige hjælp til at opnå eller genvinde tilknytning til arbejdsmarkedet.

Stk. 2. Vurderingen efter stk. 1 skal foretages umiddelbart efter, at kommunen er blevet bekendt med, at personen er syg. Herefter skal kommunen løbende under sygeforløbet, og mindst hver gang der gennemføres en samtale som led i det individuelle kontaktføreløb, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, foretage en sådan vurdering.

Stk. 3. Vurderer kommunen, at der er behov for at udarbejde en plan efter stk. 1-2 for sygdomsafklaring, behandling, optræning og andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, skal den umiddelbart herefter udarbejde en sådan plan.

Stk. 4. Opfølgning på, om en person følger en plan efter stk. 3, sker som led i kontaktføreløbet, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.«

2. I § 13, stk. 2, nr. 3, ændres »i kommunen eller« til: »i kommunen,«.

3. I § 13, stk. 2, nr. 4, ændres »en arbejdsgiver.« til: »en arbejdsgiver,«.

4. I § 13, stk. 2, indsættes som nr. 5 og 6:

- »5) undlader at give meddelelse om sygdom til kommunen i tilfælde, hvor den ledige er indkaldt til en sygeopfølgningssamtale eller foranstaltninger som led i sygeopfølgning, eller
- 6) afviser eller udebliver fra deltagelse i foranstaltninger som led i sygeopfølgning.«

5. I § 13, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

»For ansøgere, der modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 3 eller 4, eller stk. 12, nr. 3 eller 4, og som ikke forsørger eget barn i hjemmet, er det endvidere en betingelse for at få hjælp, at ansøgeren medvirker ved beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i form af aktiviteter pålagt efter § 21 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.«

6. I § 13, stk. 4, ændres »tilbud efter stk. 3« til: »tilbud eller beskæftigelsesfremmende foranstaltninger efter stk. 3«.

7. § 13, stk. 8, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 8. I et ægtepar, der er berettiget til hjælp efter § 11, og som modtager kontanthjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3, anses en ægtefælle ikke for at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne i stk. 1 - 3, når

1) ægteparret har modtaget hjælp efter § 11 i sammenlagt to år eller derover, og

2) den pågældende ægtefælle ikke har dokumenteret, at han eller hun har haft mindst 300 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder.

I så fald bliver hjælpen til ægteparret beregnet efter reglerne i § 26, stk. 5-6, og § 34, stk. 3.

Stk. 9. En ægtefælle, hvis arbejdsevne er så begrænset, at vedkommende ikke kan opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, er ikke omfattet af stk. 8.

Stk. 10. I perioden med hjælp i sammenlagt to år til et ægtepar efter stk. 8, nr. 1, indgår

- 1) perioder med kontanthjælp eller starthjælp, som parret har modtaget, inden det har modtaget hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3,
- 2) perioder, hvor en eller begge ægtefæller har deltaget i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller har modtaget engangshjælp efter § 25 a, og
- 3) perioder, hvor hjælpen har været nedsat eller bortfaldet efter §§ 38 a - 41.

Perioden med hjælp i sammenlagt to år afbrydes, hvis ingen af ægtefællerne har modtaget hjælp efter § 11 i en sammenhængende periode på 2 år.

Stk. 11. Opgørelsen af arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder efter stk. 8, nr. 2, sker for hver ægtefælle for sig. Perioden på 24 kalendermåneder forlænges med

- 1) perioder, hvor den pågældende ikke har kunnet arbejde på grund af dokumenteret sygdom,
- 2) perioder, hvor den pågældende har haft ret til fravær ved graviditet, barsel eller adoption, jf. stk. 4, nr. 4, og perioder med børnepasningsorlov efter lov om børnepasningsorlov,
- 3) perioder, hvor den pågældende har modtaget støtte efter lov om social service til pasning af handicappet barn, nærtstående med handicap eller alvorlig sygdom eller døende nærtstående og efter lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel til pasning af alvorligt sygt barn,
- 4) perioder, hvor den pågældende har aftjent værnepligt,
- 5) perioder, hvor den pågældendes arbejdsevne har været så begrænset, at vedkommende ikke har kunnet opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, samt

6) perioder, hvor den pågældende har været under ordinær uddannelse eller har modtaget en anden offentlig forsørgelsesydelse, der ikke er betinget af, at vedkommende udnytter sine arbejdsmuligheder.

Stk. 12. En ægtefælle, hvis hjælp er ophørt efter stk. 7 eller 8, kan igen blive berettiget til hjælp, når den pågældende dokumenterer, at han eller hun har haft mindst 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder. De 300 timers arbejde skal ligge efter det tidspunkt, hvor hjælpen ophørte efter stk. 7 eller 8.

Stk. 13. Har en ægtefælle haft ordinært og ustøttet arbejde, hvor der ikke har været en fastsat arbejdstid, beregnes det antal timer, den pågældende anses for at have arbejdet efter stk. 8 og 12, ud fra indtægten divideret med en omregningsfaktor på 95 kr. Beløbet reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Stk. 14. Selvstændig virksomhed kan medregnes til opgørelse af timetallet efter stk. 8 og 12, hvis ægtefællen dokumenterer, at den selvstændige virksomhed har haft et omfang, der kan sidestilles med lønarbejde i mindst 20 timer pr. uge, og der ikke er udbetalt hjælp efter § 11 til den pågældende ægtefælle, mens den selvstændige virksomhed er drevet. Den selvstændige virksomhed medregnes med det faktisk dokumenterede timetal.

Stk. 9 bliver herefter stk. 15.

8. I § 13, stk. 9, der bliver stk. 15, indsættes som 2. pkt.:

»Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere efter forhandling med Beskæftigelsesrådet nærmere regler om kommunens pligt til at sende varslingsbrev, vejlede om jobsøgning m.v. til ægtepar, der kan blive omfattet af stk. 8.«

9. I § 25 b, stk. 2, 3. pkt., udgår »med tillæg efter § 26, stk. 5, og«.

10. § 26, stk. 5 og 6, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 5. Hvis kun en af ægtefællerne er berettiget til hjælp efter § 11, og den anden ægtefælle har valgt ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder, jf. § 13, stk. 7, eller ikke opfylder betingelsen om 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder, jf. § 13, stk. 8, beregnes der alene hjælp til den berettigede ægtefælle efter reglerne i § 25. Hjælpen be-

regnes igen efter stk. 1, når begge ægtefæller opfylder betingelsen om 300 timers arbejde, jf. § 13, stk. 8 og 12.

Stk. 6. Hvis der alene beregnes hjælp til den ene ægtefælle efter stk. 5, og denne ægtefælle ikke længere opfylder betingelsen om 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder, jf. § 13, stk. 8, beregnes der fortsat hjælp til den af ægtefællerne, der efter kommunens vurdering er tættest på arbejdsmarkedet. Det er en betingelse for udbetaling af hjælp efter 1. pkt., at den pågældende ægtefælle søger at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne i § 13, stk. 1-3, og § 13 a. Hjælpen beregnes igen efter stk. 5, når en af ægtefællerne opfylder betingelsen om 300 timers arbejde, jf. § 13, stk. 12.

Stk. 7. Den ændrede beregning af hjælpen efter stk. 5-6 sker fra den 1. i måneden efter, at ændringerne i ægtefællernes forhold er indtrådt.

Stk. 8. Der kan ikke ydes tilskud til pasning af egne børn efter § 26 a i lov om social service til en ægtefælle, der ikke udnytter sine arbejdsmuligheder, jf. § 13, stk. 7 og 8.

11. I § 31 indsættes efter stk. 3 som *stk. 4*:

»Stk. 4. Beregnes hjælpen til et ægtepar efter reglerne i § 26, stk. 5 og 6, ses der ved beregningen af hjælpen efter § 25 bort fra 30,94 kr. pr. udført arbejdstime i ustøttet beskæftigelse. Stk. 1, 5. pkt. finder tilsvarende anvendelse. For personer, der ikke har en fastsat arbejdstid, beregnes timetallet ud fra indtægten divideret med den omregningsfaktor, der er fastsat i § 13, stk. 13.«

12. I § 38 a, stk. 1, nr. 3, ændres »§ 13, stk. 2, nr. 4, eller« til: »§ 13, stk. 2, nr. 4,«.

13. I § 38 a, stk. 1, indsættes som *nr. 5 og 6*:

»5) uden rimelig grund undlader at give meddelelse om sygdom til kommunen i tilfælde, hvor den ledige er indkaldt til en sygeopfølgningssamtale eller foranstaltninger som led i sygeopfølgning, jf. § 13, stk. 2, nr. 5, eller

6) uden rimelig grund afviser eller udebliver fra deltagelse i foranstaltninger som led i sygeopfølgning, jf. § 13, stk. 2, nr. 6.«

14. I § 38 a, stk. 3, ændres »stk. 1, nr. 1-4« til: »stk. 1, nr. 1-6«.

15. Efter § 38 a indsættes:

»§ 38 b. Hjælpen nedsættes med 1/3 i 3 uger, hvis en person eller dennes ægtefælle, der modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3, på grund af problemer ud over ledighed

- 1) uden rimelig grund undlader at give meddelelse om sygdom til kommunen, hvor den ledige er indkaldt til en sygeopfølgningssamtale eller foranstaltninger som led i sygeopfølgning, jf. § 13, stk. 2, nr. 5, eller
- 2) uden rimelig grund afviser eller udebliver fra deltagelse i foranstaltninger som led i sygeopfølgning, jf. § 13, stk. 2, nr. 6.

Stk. 2. Sanktionen efter stk. 1 bortfalder, hvis den ikke er afviklet efter 3 hele kalendermåneder, eller når personen har haft mindst 185 timers understøttet arbejde.

Stk. 3. Hvis en person eller dennes ægtefælle to eller flere gange inden for de seneste 12 måneder uden rimelig grund undlader at give meddelelse om sygdom til kommunen eller afviser eller udebliver fra deltagelse i foranstaltninger som led i sygeopfølgning, jf. stk. 1, nr. 1-2, nedsættes hjælpen med 1/3 i 20 uger, eller indtil den person, der har undladt at give meddelelse eller afslået deltagelse, har haft mere end 300 timers understøttet arbejde i en periode på 10 uger. Hjælpen afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Stk. 4. Personer, der modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3, og som er gift eller samlevende med en person, der modtager starthjælp efter § 25, stk. 12, jf. § 26, stk. 2 og 3, eller introduktionsydelse efter integrationsloven, omfattes ikke af stk. 1 og 3.

Stk. 5. Det er en betingelse for at modtage den nedsatte hjælp efter stk. 1 eller 3, at ansøgeren og dennes ægtefælle fortsat udnytter deres arbejdsmuligheder, jf. § 13.«

16. I § 40 a, stk. 6, 4. pkt., ændres to steder »efter § 38 a« til: »efter § 38 a, § 38 b«.

17. I § 40 a, stk. 6, 5. pkt., ændres »efter § 38 a« til: »efter § 38 a, § 38 b«.

18. § 93, stk. 1, nr. 3, affattes således:

»3) fordi modtageren ubegrundet har opsagt et arbejde eller ubegrundet er ophørt med tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, herunder en uddannelse pålagt efter § 21 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.«

19. § 100, stk. 1, affattes således:

»Staten refunderer 35 pct. af kommunens udgifter til hjælp efter kapitel 4. Når den person, der modtager hjælpen, er i revalidering eller forrevalidering efter kapitel 6 eller deltager i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kapitel 10 – 11, refunderer staten dog 65 pct. af kommunens udgifter.«

20. Efter § 100 indsættes:

»§ 100 a. Der kan ikke ydes refusion af kommunens udgifter til ydelser efter kapitel 4 for sygemeldte, hvor kommunen ikke har foretaget en vurdering af behovet for en plan for sygeopfølgning efter § 12 b, stk. 1 og 2, udarbejdet en sådan plan eller foretaget opfølgning af planen efter § 12 b, stk. 3. Fratagelsen af retten til refusion sker fra det tidspunkt, hvor vurderingen, udarbejdelse af planen eller opfølgningen skulle have været foretaget, og indtil kommunen har foretaget vurderingen, udarbejdet planen eller foretaget opfølgningen.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om bortfald og genoptagelse af refusionen mv.«

21. § 103 affattes således:

»§ 103. Staten refunderer 65 pct. af kommunens udgifter til revalideringsydelse, boligtilskud til revalidender og forrevalidender med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne samt støtte til etablering af selvstændig virksomhed, jf. §§ 51, stk. 2, 52, 64, 64 a og 65.«

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. marts 2006.

Stk. 2. § 1, nr. 4, træder i kraft den 1. juli 2008.

Stk. 3. § 1, nr. 7 og 8, og § 2, nr. 19 og 21, træder i kraft den 1. juli 2006.

Stk. 4. § 2, nr. 1-4, 12-15 og 20, finder ikke anvendelse, hvis personen er sygemeldt til kommunen inden lovens ikrafttræden.

Stk. 5. Uanset bestemmelsen i lov om aktiv socialpolitik § 13, stk. 8, nr. 2, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 7, anses en ægtefælle i perioden 1. marts 2006 til 28. februar 2007 for at udnytte sine arbejdsmuligheder efter bestemmelsen, selv om vedkommende ikke har dokumenteret, at han eller hun har haft 300 timers ordinært og understøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder.

Stk. 6. Uanset bestemmelsen i lov om aktiv socialpolitik § 13, stk. 8, nr. 2, som affattet ved

denne lovs § 2, nr. 7, anses en ægtefælle i perioden 1. marts 2007 til 29. februar 2008 for at udnytte sine arbejdsmuligheder efter bestemmelsen, hvis vedkommende kan dokumentere, at han eller hun har haft 150 timers ordinært og understøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Stk. 7. Et ægtepar, der ved lovens ikrafttræden får beregnet hjælpen efter den hidtil gældende regel i lov om aktiv socialpolitik § 26, stk. 5, bevarer retten til et tillæg på 2.542 kr. frem til det tidspunkt, hvor den hjemmearbejdende igen udnytter sine arbejdsmuligheder, jf. lovens § 13, stk. 12, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 7, dog længst til 29. februar 2008.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslagets baggrund og indhold

Den 11. maj 2005 præsenterede regeringen sin integrationsplan »En ny chance til alle«. Den 17. juni 2005 indgik regeringen aftale med Dansk Folkeparti og Socialdemokraterne om regeringens integrationsplan (integrationsaftalen). Aftalen udmøntes af Regeringen og Dansk Folkeparti.

Integrationsaftalen hviler på et grundlæggende princip om, at den enkelte udlænding skal mødes med samme forventninger og krav, som andre borgere i Danmark mødes med, og at udlændinge og efterkommere skal have de samme reelle muligheder som alle andre. En afgørende forudsætning for, at integrationen kan lykkes, er, at den enkelte udlænding selv tager ansvar og viser vilje til at lade sig integrere, finde beskæftigelse og blive selvforsørgende.

Udlændinge og efterkommere skal vide lige fra starten, at det danske samfund forventer noget af dem. At man som borger i Danmark tager del i samfundslivet og respekterer grundlæggende værdier som ligestilling mellem kønnene og det enkelte menneskes frihed og personlige integritet. At man overholder samfundets love og regler, at ens børn undervises, og at man deltager i og får kendskab til det danske samfund.

Det er helt centralt, at flere indvandrere kommer i beskæftigelse og bliver selvforsørgende. En væsentlig forudsætning for, at indvandreres tilknytning til arbejdsmarkedet på sigt kan forbedres markant, er, at unge med anden etnisk baggrund end dansk får en uddannelse i samme omfang som øvrige unge. Der skal sættes ind allerede før folkeskolen, i folkeskolen og i det efterfølgende uddannelsesforløb. Integrationsaftalen indeholder derfor flere forslag til, hvordan uddannelsesindsatsen kan styrkes.

Det er imidlertid ikke kun i forhold til de unge, indsatsen styrkes. Regeringen har med integrationsaftalens forslag om en landsdækkende indsats »Ny chance for alle« og forslaget om »gentagen aktivering« understreget princippet om, at alle borgere – både mænd

og kvinder, unge og ældre – forventes at bidrage til samfundet.

Med forslagene »Ny chance for alle« og »gentagen aktivering« vil også den gruppe af borgere, der i længere tid har stået uden for arbejdsmarkedet, få en øget chance for at komme ind på arbejdsmarkedet igen. Ledige kontant- og starthjælpsmodtagere, der ikke har modtaget et aktivt tilbud inden for det seneste år, skal have deres sag gennemgået og bistås med at finde beskæftigelse eller have et aktivt og jobrettet tilbud om fx job med løntilskud, uddannelse eller revalidering, der kan medvirke til, at den pågældende hurtigst muligt får et ordinært arbejde. Den ekstraordinære indsats sættes i gang den 1. juli 2006 og varer indtil 30. juni 2008. Fra den 1. juli 2008 skal alle ledige efter forslaget for fremtiden have gentagne aktive tilbud med henblik på hurtigst muligt at komme i beskæftigelse. Regeringen foreslår med forslaget om bortfald af kontanthjælp til en hjemmegående ægtefælle og afskaffelse af ægtefællertilægget, at incitamenterne til at tage et arbejde styrkes.

Kommunerne skal yde en mere aktiv indsats for integrationen på arbejdsmarkedet. De gode kommuner skal belønnes. Derfor indeholder aftalen forslag til en ændret finansiering, således at kommuner, der yder en aktiv indsats, får refunderet en større del af udgifterne til forsørgelse i perioder med aktive tilbud end de kommuner, der ikke giver aktive tilbud til deres borgere.

Det fremgår af den ny lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, der er vedtaget af Folketinget i forbindelse med kommunalreformen, og som træder i kraft den 1. januar 2007, at der afsættes en særlig statslig bevilling til at iværksætte initiativer, der skal forebygge og afhjælpe mangel på arbejdskraft (flaskehalse). Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om anvendelsen af midlerne. Det fremgår af bemærkningerne til forslag til lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats (Folketingstidende tillæg A1815, fremsat folketingsåret 2004-2005 (L22), 2. samling), at bevillingen kan anvendes til de redskaber og de

målgrupper, der fremgår af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det foreslås, at den bekendtgørelse, der skal udmønte den særlige statslige bevilling, også kan indeholde bestemmelser om, at bevillingen kan anvendes til de redskaber og målgrupper, der er omfattet af introduktionsprogrammet i integrationsloven.

Integrationsministeriets lovforslag indeholder forslag til ændringer af integrationsloven og udlændinge-loven, der følger af integrationsaftalen. Lovforslaget omfatter en række forslag, der skal medvirke til, at udlændinge lærer dansk, gør en indsats for at komme i beskæftigelse og overholder samfundets grundlæggende værdier.

Integrationsministeriets lovforslag indeholder således forslag om, at alle udlændinge skal være omfattet af en integrationskontrakt og underskrive en erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund. Lovforslaget indebærer, at alle udlændinge, der har tidsbegrænset opholdstilladelse i Danmark, og som er omfattet af integrationsloven, skal være omfattet af en integrationskontrakt, indtil de opnår tidsubegrænset opholdstilladelse. Målet er, at udlændingene hurtigst muligt lærer dansk og kommer i beskæftigelse. Som et led i integrationskontrakten skal alle udlændinge skrive under på en erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund om, at de vil respektere samfundets grundlæggende værdier, som for eksempel at de vil overholde straffeloven, arbejde for deres børns integration og respektere det enkelte menneskes frihed og personlige integritet samt ligestilling mellem kønnene m.m.

Der indgår i Integrationsministeriets forslag, at det kan have konsekvenser for udlændinges mulighed for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis de ikke lever op til indholdet i erklæringen om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund og ikke efterlever indholdet i integrationskontrakten.

Det foreliggende lovforslag udmønter de dele af integrationsaftalen, der medfører ændringer i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om aktiv socialpolitik. Lovforslaget skal ses i sammenhæng med det af integrationsministeren samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af lov om integration af udlændinge i Danmark og forslag til lov om ændring af udlændingeloven.

Lovforslagets elementer

Med lovforslaget udmøntes følgende dele af aftalen:

1. Pligt til uddannelse for unge kontant- og start-hjælpsmodtagere under 25 år, der ikke har pro-

blemer ud over ledighed, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn

2. Alle udlændinge, der er eller har været omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven, og som skal have hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller lov om arbejdsløshedsforsikring, skal have deres beskæftigelsesrettede indsats fastlagt i integrationskontrakten
3. »Ny chance for alle« – kontant- og starthjælpsmodtagere med længerevarende passiv offentlig forsørgelse bag sig uden deltagelse i aktive tilbud skal have deres sag grundigt gennemgået og sikres en aktiv indsats
4. Ret og pligt til gentagen aktivering for modtagere af kontant- og starthjælp, der er over 30 år, og som har problemer ud over ledighed
5. Særlige regler for en beskæftigelsesrettet indsats for personer, der har særlig svært ved at blive integreret på arbejdsmarkedet
6. Bortfald af kontanthjælp til en hjemmegående ægtefælle og afskaffelse af ægtefællertilægget
7. Styrket opfølgning over for kontant- og start-hjælpsmodtagere, der melder sig syge
8. Ændring af refusionsbestemmelserne for kontanthjælp mv.

Ad 1. Pligt til uddannelse for unge kontant- og start-hjælpsmodtagere under 25 år, der ikke har problemer ud over ledighed, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn [§ 1, nr. 1 og 3, og § 2, nr. 5, 6 og 18]

Det fremgår af integrationsaftalen (punkt 2.8), at alle unge kontanthjælpsmodtagere mellem 18 og 25 år, der ikke har en kompetencegivende uddannelse, skal have pligt til at begynde på en relevant kompetencegivende uddannelse på almindelige vilkår. Kommunen stopper med at udbetale kontanthjælp, hvis den unge ikke samarbejder ved at søge ind og begynde på en relevant uddannelse, eller hvis den unge springer fra uddannelsen uden rimelig grund. Unge, der har gjort, hvad de kunne, for at klare en uddannelse, bliver ikke berørt. Aftalen gælder kun unge uden børn og unge, der ikke har problemer ud over ledighed.

Efter gældende regler skal kommunen, når unge kontant- og start-hjælpsmodtagere under 25 år uden erhvervsmæssig uddannelse af mindst 18 måneders varighed har modtaget kontant- eller start-hjælp i en sammenhængende periode på 13 uger, give tilbud om uddannelse af sammenlagt 18 måneders varighed. Der kan være tale om sammensatte forløb i form af vejledning og opkvalificering efter kapitel 10 og virksom-

hedspraktik efter kapitel 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås, at unge kontant- og starthjælpsmodtagere under 25 år, der ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, skal have pligt til at søge ind på, påbegynde og gennemføre en relevant uddannelse på ordinære vilkår. Forslaget gælder kun unge, der alene har ledighed som problem, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn.

Det skyldes, at en vigtig vej til integration går gennem arbejdsmarkedet, og vejen til arbejde går gennem uddannelse. Alle unge, som kommunen vurderer kan gennemføre en uddannelse, skal i gang med en uddannelse og have et job. Derfor er uddannelse vejen frem, hvis beskæftigelsen for unge kontant- og starthjælpsmodtagere, herunder indvandrere og flygtninge, på længere sigt skal forbedres markant. Formålet er at forbedre den enkeltes evne til at forsørge sig selv ved, at den pågældende får en uddannelse.

Samtidig er det en væsentlig forudsætning for en fortsat konkurrencedygtig økonomi, at de unges erhvervs- og uddannelsesmæssige kvalifikationer er i orden. Unge, som kommunen vurderer kan gennemføre en uddannelse, skal have en uddannelse, så de kan klare sig på fremtidens arbejdsmarked. Danmark skal udnytte de muligheder, som globaliseringen giver.

Der er desuden behov for at styrke uddannelsen hos unge indvandrere. Alt for mange af de unge indvandrere og efterkommere, der starter på en uddannelse, falder fra.

Forslaget betyder:

- at kommunen får pligt til at vurdere, om unge kontant- og starthjælpsmodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, kan gennemføre en uddannelse på almindelige vilkår. Målgruppen omfatter unge, der alene har ledighed som problem, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn.
- at kommunen skal pålægge den unge at komme med forslag til en eller flere uddannelser, som den unge kan optages på, hvis kommunen har vurderet, at den unge kan tage en uddannelse på almindelige vilkår. For at kommunen kan pålægge den unge dette, skal der være et forsørgelsesgrundlag under hele uddannelsen i form af SU, elevløn eller lignende.
- at kommunen skal pålægge den unge at søge om optagelse på en eller flere konkrete uddannelser, og påbegynde den uddannelse, som den pågældende optages på. Kommunen skal tage hensyn til den unges ønsker ved fastlæggelsen af, hvilke

uddannelser det vil være relevant for den unge at søge ind på.

- at kommunen skal stoppe hjælpen, hvis den unge ikke samarbejder om at søge ind på og påbegynde en uddannelse, jf. § 41 i lov om aktiv socialpolitik. Hjælpen kan standses, så længe muligheden for at søge ind på eller begynde på uddannelsen består. Hvis den unge opgiver uddannelsen, kan der ikke ydes hjælp, så længe den unge fortsat har mulighed for at genoptage uddannelsen og få udbetalt SU, elevløn eller lignende.
- at kommunen skal yde hjælp med tilbagebetalingspligt, hvis den unge uden rimelig grund ophører med uddannelsen. Det gælder ikke unge, der er ophørt med en uddannelse, og som har gjort, hvad de kunne for at klare en uddannelse.
- at kommunen skal sørge for, at unge, der uden rimelig grund ophører med en uddannelse, umiddelbart efter ophør med uddannelsen bistås med at finde et arbejde eller får et tilbud efter kapitel 10-12.
- at kommunen, hvis en ung opgiver en påbegyndt uddannelse, skal vurdere, om den unge vil kunne påbegynde en anden uddannelse. Det gælder ikke unge, der er ophørt med en uddannelse, og som efter kommunens vurdering har gjort, hvad de kunne, for at klare en uddannelse.

Den unge optages og skal gennemføre uddannelsen på lige fod med alle andre og modtager således ikke kontanthjælp under uddannelsen.

De unge, som er omfattet af ordningen, vil blandt andet kunne vælge følgende uddannelser: erhvervsuddannelser efter lov om erhvervsuddannelser, landbrugets grunduddannelse efter lov om landbrugsuddannelser, social- og sundhedshjælperuddannelsen og pædagogisk grunduddannelse efter lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser, almen voksenuddannelse (avu), hf-enkeltfag, studenterkursus, forberedelseskursus for indvandrere og flygtninge til lærer-, pædagog- og socialrådgiveruddannelsen, landmandsuddannelsen, enkeltfagsundervisning på gymnasialt niveau i visse fag, videregående uddannelser (KVU - korte videregående uddannelser, MVU - mellem-lange videregående uddannelser og LVU - længe-revarende videregående uddannelser) og herudover private SU-berettigende uddannelser m.fl. Disse uddannelser er SU-berettigende.

Herudover er der mulighed for, at også andre uddannelser, der ikke berettiger til SU, men hvor der er et forsørgelsesgrundlag fx i form af elevløn eller praktisløn eller skoleydelse, kan søges af den unge. Det giver blandt andet mulighed for, at den unge fx kan søge

ind på erhvervsgrunduddannelsen (egu) eller uddannelsen til polititbetjent.

Produktionsskoleforløb og forberedende voksenundervisning (FVU) er ikke omfattet af uddannelsesviften, idet der er tale om forberedende uddannelsesforløb, som ikke giver studie- eller erhvervskompetence. Det betyder, at unge, der alene har et produktionsskoleforløb, omfattes af uddannelsespligten. Det betyder også, at den vifte af uddannelser, som den unge kan vælge at søge ind på, ikke omfatter produktionsskoleforløb. Dette gælder tilsvarende Træningsskolens Arbejdsmarkedsuddannelser (TAMU), da TAMU retter sig mod ledige, der har problemer ud over ledighed, f.eks. misbrug eller kriminalitet.

Ad 2. Alle udlændinge, der er eller har været omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven, og som skal have hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., skal have deres beskæftigelsesrettede indsats fastlagt i integrationskontrakten [§ 1, nr. 2]

Det fremgår af integrationsaftalen (Beskæftigelsesministeriets del af punkt 3.1, 3.2 og 3.5-3.12), at for udlændinge, der fremover kommer til landet, skal der indgås en integrationskontrakt, der gælder indtil den enkelte udlænding opnår tidsubegrænset opholdstilladelse. Samtidig med indgåelse af integrationskontrakten skriver alle udlændinge under på en erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund, hvoraf det fremgår, at de vil respektere samfundets grundlæggende værdier. Det samme gælder for udlændinge, der har lovligt ophold i Danmark, men som endnu ikke har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis de modtager starthjælp, kontanthjælp, dagpenge mv. Kommunen henholdsvis staten skal i forbindelse med udarbejdelse af status foretage en konkret vurdering af, om den enkelte udlænding har levet op til de aftalte punkter i kontrakten. Vurderingen indgår i behandlingen af udlændingens ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse.

Efter forslaget til ændring af integrationsloven, som Integrationsministeren fremsætter samtidig med dette lovforslag, skal alle udlændinge, der fremover kommer til landet, og udlændinge, som er omfattet af introduktionsprogrammet, indgå en integrationskontrakt med kommunen. Samtidig med udarbejdelsen og underskrift af integrationskontrakten, skal udlændingen underskrive en erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund.

Udlændinge, som har været omfattet af introduktionsprogrammet, skal også indgå en integrationskontrakt, hvis de ikke tidligere har indgået en sådan og

skal modtage hjælp til forsørgelse efter lov om aktiv socialpolitik eller skal modtage ydelser efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Både kommunen og udlændingen skal underskrive kontrakten.

Mens udlændingen er omfattet af integrationsloven, skal integrationskontrakten indeholde en beskrivelse af, hvilke tilbud eller aktiviteter der i medfør af introduktionsprogrammet er aftalt eller fastsat, at udlændingen skal deltage i. Når introduktionsprogrammet er gennemført, udarbejdes der en status.

For at styrke integrationsindsatsen skal integrationskontrakten gælde, indtil udlændingen opnår tidsubegrænset opholdstilladelse. Det betyder, at integrationskontrakten skal være aktiv, hvis udlændingen efter, at det 3-årige introduktionsprogram er afsluttet, skal have ydelser efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., dvs. arbejdsløshedsdagpenge eller aktiveeringsydelse, eller hjælp til forsørgelse efter lov om aktiv socialpolitik. Det drejer sig om kontant- eller start-hjælp, revalideringsydelse og ledighedsydelse.

Udlændinge, der har en varig betydelig nedsat arbejdsevne og derfor er ansat i fleksjob, er ikke omfattet af målgruppen, idet disse udlændinge netop ved at arbejde udnytter deres arbejdsmuligheder. Men mister en udlænding sit fleksjob og skal have ledighedsydelse, skal pågældende være omfattet af en integrationskontrakt.

Når der ydes hjælp skal kommunen – eller staten hvor der er tale om en person, der modtager arbejdsløshedsdagpenge eller aktiveringsydelse – supplere integrationskontrakten med oplysninger om indholdet i den beskæftigelsesrettede indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Fra 1. januar 2007, når kommunalreformen er trådt i kraft, udfyldes kontrakten i jobcentret af kommunen henholdsvis staten. I nærværende forslag skal henvisning til staten derfor forstås som den statslige arbejdsformidling og efter den 1. januar 2007 staten i jobcentret.

Integrationskontrakten skal udfyldes som led i det individuelle kontaktføreløb efter de gældende regler i kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og efter reglerne i kapitel 9 om udarbejdelse af jobplaner. Kontrakten skal indeholde en beskrivelse af, hvordan den enkelte kan få varig beskæftigelse på det almindelige arbejdsmarked. Indsatsen skal fastlægges med udgangspunkt i den enkeltes forudsætninger og ønsker samt arbejdsmarkedets behov og skal beskrive de aktiviteter og tilbud, som iværksættes. Integrationskontrakten skal udformes i samarbejde med udlændingen. Hvis der ikke kan opnås enighed om udformningen, fastlægges aktiviteter og tilbud af den ansvarlige myndighed. De aktiviteter, som fastlægges efter

reglerne om det individuelle kontaktføreløb og jobplaner skrives ind i kontrakten, og bliver på den måde en integreret del af integrationskontrakten.

Kontrakten skal oplyse om udlændingens rettigheder og pligter efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om en aktiv socialpolitik og lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Endelig skal kontrakten beskrive de sanktioner, som udlændingen vil blive mødt af, hvis pågældende udebliver eller afviser en eller flere af de aktiviteter, der er fastlagt i kontrakten.

Der er tale om én kontrakt, som følger den enkelte, indtil pågældende opnår tidsubegrænset opholdstilladelse. Integrationskontrakten vil på den måde give en komplet historik over udlændingens ophold og deltagelse i aktiviteter og tilbud i Danmark. For at sikre en helhedsorienteret og målrettet indsats er det nødvendigt, at den kommune, som har ansvaret for beskæftigelsesindsatsen, har adgang til alle de oplysninger, som er nødvendige for at kunne varetage indsatsen.

Kommunen henholdsvis staten, hvor pågældende beder om hjælp, kan uden udlændingens samtykke anmode en tidligere opholdskommune henholdsvis staten om navn, opholdsgrundlag og andre personlige data samt oplysningerne fra den underskrevne integrationskontrakt, kopi af erklæringen om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund og status for udlændingens deltagelse i introduktionsprogrammet. Den tidligere opholdskommune skal vurdere, om der er behov for at videregive yderligere oplysninger, og disse oplysninger videregives som udgangspunkt med udlændingens samtykke. Udlændingens samtykke skal imidlertid ikke indhentes, hvis oplysningerne vurderes at være nødvendige for at varetage den beskæftigelsesrettede indsats for udlændingen.

Kommunen henholdsvis staten skal kunne identificere de personer, der skal have udarbejdet en kontrakt. Til brug herfor forudsættes det, at Udlændingestyrelsen stiller oplysninger om udlændingens opholdsgrundlag til rådighed for arbejdsmarkedsmyndighederne, således at disse kan overføres direkte til arbejdsmarkedsmyndighedernes IT-system, Arbejdsmarkedsportalen.

Kommunen henholdsvis staten får pligt til at udarbejde en status over udlændingens deltagelse i de fastlagte beskæftigelsesrettede aktiviteter, når Udlændingestyrelsen anmoder herom til brug for styrelsens vurdering af, om der kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse.

Ad 3. »Ny chance for alle« – kontant- og starthjælpsmodtagere med længerevarende passiv offentlig forsørgelse bag sig uden deltagelse i aktive tilbud skal have deres sag grundigt gennemgået og sikres en aktiv indsats [§ 1, nr. 6]

Det fremgår af integrationsaftalen (punkt 4.2 og 7.1), at der skal igangsættes en 2-årig landsdækkende indsats »Ny chance for alle«, hvor alle kontant- og starthjælpsmodtagere skal have deres sag gennemgået af kommunen, hvis de ikke har modtaget et aktivt tilbud om fx job med løntilskud, uddannelse eller revalidering det seneste år. Andre aktører og virksomheder skal inddrages, hvor de har særlige kompetencer til at få personer i job. I samarbejde med arbejdsmarkedets parter vil der blive udviklet jobforløb rettet mod særlige grupper af kontanthjælpsmodtagere, som for eksempel personer med ringe dansk kundskaber eller personer med meget begrænset tilknytning til arbejdsmarkedet. De målrettede jobforløb er klar til brug i den landsdækkende indsats »Ny chance for alle«, der går i gang 1. juli 2006.

Alt for mange personer har modtaget offentlig forsørgelse i længere perioder uden at have deltaget i et aktivt tilbud. Indvandrere og efterkommere af indvandrere udgør en væsentlig andel.

Analysen udarbejdet af Beskæftigelsesministeriet viser, at aktivering af kontanthjælpsmodtagere med andre problemer end ledighed har positive effekter på omtrent samme niveau som for kontanthjælpsmodtagere alene med ledighed som problem og dagpenge-modtagere. En mere aktiv indsats fra kommunernes side er derfor afgørende for, at denne gruppe af kontant- og starthjælpsmodtagere opnår fodfæste på arbejdsmarkedet.

Derfor foreslås et landsdækkende initiativ – »Ny chance for alle«. Initiativet indebærer, at kontant- og starthjælpsmodtagere, som gennem en længere periode har modtaget passiv offentlig forsørgelse uden at have deltaget i aktive tilbud, skal have deres sag gennemgået af kommunen.

Som et led i kommunernes gennemgang af den enkelte sag skal hver kontant- og starthjælpsmodtager have en ny eller revideret jobplan, der beskriver personens beskæftigelsesmål og fastlægger den indsats, der skal til for at få personen i job. Når den ansvarlige myndighed har gennemgået den konkrete sag, skal myndigheden bistå personen med at finde beskæftigelse eller give et jobrettet aktiveringstilbud, herunder tilbud om revalidering, så personen hurtigst muligt får en tilknytning til det ordinære arbejdsmarked.

De redskaber, der vil blive anvendt i forbindelse med »Ny chance for alle«, er de eksisterende redska-

ber, nemlig vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik og ansættelse med løntilskud.

For nogle kontant- og starthjælpsmodtagere med betydelige problemer ud over ledighed følger det af gældende regler, at jobplanen kan indeholde aktiviteter, som forbedrer personens fysiske, psykiske og sociale situation. I jobplanen fastlægges, hvordan mulighederne for at få varig beskæftigelse på det almindelige arbejdsmarked kan forbedres, herunder beskæftigelsesmålet.

Den ansvarlige myndighed kan inddrage andre aktører og virksomheder, hvor de har særlige kompetencer til at få personer i job.

Der er afsat midler til indsatsen, herunder til sagsbehandlingen i forbindelse med indsatsen, jf. de økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige vedrørende »Ny chance for alle« samt bemærkningerne til de enkelte bestemmelser til lovforslaget § 1, nr. 6.

Indsatsen skal løbe fra 1. juli 2006 til 30. juni 2008. Der vil løbende blive fulgt op på resultaterne af indsatsen.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om gentagen aktivering, jf. nedenfor ad punkt 4, og udviklingen af målrettede jobforløb. Der vil i samarbejde med arbejdsmarkedets parter og KL blive udviklet særlige jobforløb rettet mod grupper af personer, der har særlige behov – fx personer med ringe dansk kundskaber eller personer med en meget begrænset tilknytning til arbejdsmarkedet. De målrettede jobforløb vil blive udviklet, så de er klar til brug i den landsdækkende indsats »Ny chance for alle«, der går i gang 1. juli 2006.

Der er ikke tale om, at der skal udvikles nye redskaber, men om at kombinere eksisterende redskaber, og om at udvikle og formidle best practice mv. For personer, der ikke direkte kan anvises job, kan det ofte være nødvendigt med et længere jobforløb med flere samtidige indsætter – fx danskundervisning sammen med aktivering på en virksomhed.

De målrettede jobforløb vil blive fulgt under den landsdækkende indsats »Ny chance for alle«. Erfaringerne herfra vil eventuelt blive benyttet til at fastsætte regler for en beskæftigelsesrettet indsats for personer, der har svært ved at blive integreret på arbejdsmarkedet, jf. forslaget § 1, nr. 6. På baggrund af en afsluttende evaluering vil der blive taget stilling til den fortsatte anvendelse af jobforløbene.

Ad 4. Ret og pligt til gentagen aktivering for kontant- og starthjælpsmodtagere, der er over 30 år, og som har problemer ud over ledighed [§ 1, nr. 4]

Det fremgår af integrationsaftalen (punkt 7.2), at alle kontant- og starthjælpsmodtagere løbende skal have aktive tilbud. Derfor får kontant- og starthjælpsmodtagere, der er fyldt 30 år, og som har andre problemer end ledighed, ret og pligt til gentagen aktivering. Når en person har afsluttet det første tilbud, har personen ret og pligt til at begynde et nyt tilbud, hver gang han eller hun har modtaget passiv kontant- eller starthjælp i en sammenhængende periode på 12 måneder.

Andre aktører og virksomheder skal inddrages, hvis de har særlige kompetencer til at få personer i job. Forslaget træder i kraft i umiddelbar forlængelse af den landsdækkende indsats »Ny chance for alle«, det vil sige den 1. juli 2008.

Personer under 30 år har efter de gældende regler ret og pligt til gentagen aktivering, hver gang de har modtaget kontanthjælp eller starthjælp i en sammenhængende periode på 6 måneder, jf. § 96, stk. 1.

Personer, som er fyldt 30 år, har kun ret og pligt til gentagen aktivering, hvis de alene har ledighed som problem, jf. § 96, stk. 2.

For at sikre, at alle har ret til gentagen aktivering, foreslås det, at også kontant- og starthjælpsmodtagere, der er fyldt 30 år, og som har andre problemer end ledighed, får ret og pligt til gentagen aktivering, således at de skal have tilbud, hver gang de i en sammenhængende periode på 12 måneder har modtaget kontant- eller starthjælp. Andre aktører og virksomheder kan inddrages, hvor de har særlige kompetencer til at få personer i job.

Forslaget er også et led i den styrkede integrationsindsats, idet gruppen omfatter mange flygtninge/indvandrere.

Det foreslås, at ordningen træder i kraft den 1. juli 2008. Målgruppen vil indtil da blive sikret en aktiv indsats gennem »Ny chance for alle«, idet alle personer, der modtager kontanthjælp eller starthjælp, skal have deres sag gennemgået af kommunen, hvis de ikke det seneste år har modtaget et aktivt tilbud om fx job med løntilskud, uddannelse eller revalidering.

Udviklingen af målrettede jobforløb, jf. ovenfor ad punkt 3, vil understøtte, at kommunerne kan tilrettelægge indsatsen, så tilbudene bliver jobrettede mod det ordinære arbejdsmarked, og dér hvor der er brug for arbejdskraft.

Ad 5. Særlige regler for en beskæftigelsesrettet indsats for personer, der har særligt svært ved at blive integreret på arbejdsmarkedet [§ 1, nr. 5]

Det fremgår af integrationsaftalen (punkt 3.13), at der også skal stilles krav til udlændinge, der har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark, og udlændinge, som ikke har været omfattet af introduktionsprogrammet. Det skal have konsekvenser for den enkelte ikke at leve op til disse krav. Ingen skal passivt modtage ydelser uden at yde noget til gengæld. Det skal sikres, at kommunerne og staten forstærker indsatsen for personer, der ikke er blevet integreret på arbejdsmarkedet.

Der stilles derfor forslag om, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om retningslinier for en indsats i forhold til personer, hvor den manglende tilknytning fx vurderes at skyldes manglende danskundskaber, problemer med manglende sociale kompetencer eller manglende indsigt i arbejdspladskultur og kravene på arbejdsmarkedet.

Da krav og forventninger til udlændinge skal være de samme som de krav og forventninger, der stilles til andre borgere i Danmark, foreslås det, at indsatsen omfatter alle personer på kontanthjælp, starthjælp, aktiveringsydelse og arbejdsløshedsdagpenge, der har særligt svært ved at blive integreret på arbejdsmarkedet.

I forlængelse af, at der fastsættes regler for »Ny chance for alle«, vil der blive fastsat regler om rammer for indsatsen i forhold til personer, der ikke er blevet integreret på arbejdsmarkedet.

Ad 6. Bortfald af kontanthjælp til en hjemmegående ægtefælle og afskaffelse af ægtefællertilægget [§ 2, nr. 7-11]

Det fremgår af integrationsaftalen (punkt 4.4), at for ægtepar, hvor begge er på kontanthjælp, gælder det, at en ægtefælle, der ikke inden for de seneste to år har haft sammenlagt minimum 300 timers ordinært arbejde, bliver betragtet som reelt hjemmegående. Det betyder, at kontanthjælpen til den pågældende person falder bort. Perioder med barsel og dokumenteret sygdom bliver ikke medregnet i de to år, men forlænger beregningsperioden. Personer, hvis arbejdssevne er så begrænset, at de ikke kan opnå ordinær beskæftigelse, er ikke omfattet af reglen om bortfald af kontanthjælpen.

Forud for rådighedsvurderingen efter reglerne om minimum 300 timers beskæftigelse skal kommunerne - på grundlag af retningslinier udstedt af beskæftigelsesministeren - i god tid sende et varslingsbrev til de ægtepar, der står for at blive omfattet af ordningen, li-

gesom brevet skal følges op under den næstfølgende kontaktsamtale. Kommunen skal både i varslingsbrevet og ved kontaktsamtalen orientere ægteparret om mulighederne for at søge arbejde - herunder Hotjobs - yde praktisk vejledning med søgning samt orientere om konsekvenserne for den ægtefælle, der ikke inden for de seneste to år har haft sammenlagt minimum 300 timers ordinært arbejde.

Den ægtefælle, hvis kontanthjælp er faldet bort, kan igen få kontanthjælp, når han eller hun kan dokumentere sammenlagt minimum 300 timers ordinært arbejde inden for de seneste to år. Alle minimum 300 timer skal ligge efter det tidspunkt, hvor hjælpen faldt bort. Så snart han eller hun igen modtager kontanthjælp, træder de almindelige regler om rådighed og sanktioner i kraft.

I § 1 i lov om aktiv socialpolitik (aktivloven) er det fastsat, at formålet med at yde hjælp er at sætte modtageren i stand til at klare sig selv, og at begge ægtefæller derfor efter evne skal udnytte og udvikle deres arbejdssevne. Det nye i forslaget er, at der i stedet for en skønsregel for kommunerne indføres et objektivi kriterium for, hvornår en ægtefælle må anses for at være reelt hjemmegående. Endvidere foreslås det, at det eksisterende tillæg til den anden ægtefælles hjælp afskaffes. Det er ikke det offentliges opgave at kompensere for, at et ægtepar har den arbejdsdeling, at den ene er hjemmegående og den anden stiller sin arbejdskraft til rådighed for arbejdsmarkedet.

De gældende regler om ægtefællers rådighed og ægtefællertilæg

Som hovedregel skal begge ægtefæller udnytte deres arbejdsmuligheder/stå til rådighed, for at et ægtepar kan modtage kontanthjælp. Ægtefæller har i Danmark gensidig forsørgelsespligt, hvilket indebærer, at de begge skal udnytte deres muligheder for at få arbejde og bidrage til familiens forsørgelse.

Siden 1994 har det været muligt, at et ægtepar, hvor den ene er reelt hjemmegående, kan vælge, at den hjemmegående ikke udnytter sine arbejdsmuligheder og derved ikke er til rådighed. I disse tilfælde falder kontanthjælpen til den hjemmegående ægtefælle væk, og i stedet udbetales et tillæg til kontanthjælpen til den anden ægtefælle. Der er tale om en frivillig ordning, der ophører, når den hjemmegående ægtefælle tilkendegiver, at vedkommende igen ønsker at udnytte sine arbejdsmuligheder.

Bl.a. på baggrund af et ønske fra kommunerne om en udvidelse af mulighederne for at benytte reglerne om ægtefællertilæg til ægtefæller, der ikke udnytter deres arbejdsmuligheder, blev undtagelsen i 2003 ud-

videt som led i udmøntningen af aftalen om Flere i Arbejde (lov nr. 147 af 10. juni 2003). Udvidelsen indelbar, at kommunen - efter et konkret skøn - kan vurdere, at en ægtefælle er reelt hjemmegående med den virkning, at kontanthjælpen til den pågældende falder bort og erstattes af et tillæg til den anden ægtefælles hjælp.

De nuværende regler om ægtefællertilæg i situationer, hvor én ægtefælle reelt ikke er til rådighed, udnyttes kun i meget begrænset omfang. Tillægget udgør 2.668 kr. (2005-pl).

Forslag til fremtidig ordning

Med aftalen om »En ny chance til alle« sættes der streg under, at princippet om »noget for noget« også gælder for ledige ægtepar på kontanthjælp. Hvis ledige ægtepar, der modtager kontanthjælp efter aktivlovens § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3 (de høje satser), skal bevare retten til hjælp i længere tid, må det kræves, at de begge reelt er til rådighed.

Hovedreglen om, at det er en betingelse for, at et ægtepar kan få hjælp, at begge udnytter deres arbejdsmuligheder, vil fortsat være gældende. Det vil bl.a. sige, at hvis en ægtefælle uden rimelig grund afviser et tilbud om arbejde, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, ophører hjælpen til begge ægtefæller, så længe muligheden for at benytte tilbuddet består, jf. aktivlovens § 41.

For at fremme det økonomiske incitament for ægtefæller, der begge modtager kontanthjælp på de høje satser, til at søge ordinær beskæftigelse og bringe sig ud af offentlig forsørgelse, foreslås det, at den gældende regel om, at kommunerne ud fra et konkret skøn kan vurdere, at den ene ægtefælle er reelt hjemmegående, erstattes af objektive kriterier for vurderingen af, om en ægtefælle er reelt hjemmegående. Samtidig foreslås det, at tillægget til den anden ægtefælles hjælp bortfalder.

Det foreslås således, at der indføres en ny regel, hvorefter en ægtefælle i et ægtepar, der er berettiget til hjælp efter aktivlovens § 11, og som modtager hjælp på de høje satser, betragtes som reelt hjemmegående, når parret har modtaget hjælp i sammenlagt to år eller mere, og den pågældende ægtefælle ikke har haft mindst 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder. Det betyder, at den pågældende ikke længere anses for at være til rådighed. Kontanthjælpen til den pågældende falder bort, og der beregnes alene hjælp til den anden ægtefælle. Det er for denne gruppe af ægtepar, at de øko-

nomiske incitament er til at bringe sig ud af offentlig forsørgelse er meget små.

Parret har modtaget hjælp i sammenlagt to år

Det foreslås, at perioden med hjælp i sammenlagt to år regnes fra det tidspunkt, hvor ægteparret første gang har fået hjælp efter aktivlovens § 11. Perioder med hjælp, før ægteparret blev gift, tæller ikke med. Toårsperioden afbrydes, hvis ingen af ægtefællerne har modtaget hjælp efter aktivlovens § 11 i en sammenhængende periode på to år.

Ved opgørelsen medregnes perioder, hvor parret har modtaget starthjælp eller kontanthjælp på de lave satser, herunder ungesats, eller hvor ægtefællerne har været i løntilskudsjob. Perioder med supplerende hjælp medregnes også.

Kun par, der på opgørelsestidspunktet modtager kontanthjælp, herunder supplerende hjælp, beregnet på grundlag af de høje satser, omfattes af den nye regel.

300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder

Kravet om 300 timers ordinært arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder opgøres individuelt for hver ægtefælle, og kan opfyldes ved at sammenlægges flere beskæftigelsesperioder.

Der skal være tale om sædvanligt, lønnet arbejde, dvs. opgørelsen skal baseres på opgjorte løntimer i et sædvanligt beskæftigelsesforhold, der er i overensstemmelse med gældende overenskomster eller i øvrigt er udført på almindelige løn- og arbejdsvilkår, jf. de regler som anvendes indenfor arbejdsløshedsforsikringens område. Hvis der er tale om arbejde uden fastsat arbejdstid, omregnes indtægten til timer ved brug af en omregningsats. Der henvises til de specielle bemærkninger til nr. 7.

Selvstændig virksomhed kan medregnes i de 300 timer, hvis det dokumenteres, at virksomheden har haft et omfang, der svarer til lønarbejde i mindst 20 timer pr. uge, og den pågældende ægtefælle ikke har modtaget hjælp efter aktivlovens § 11, mens virksomheden er drevet. Der henvises til de specielle bemærkninger til nr. 7.

Perioder, hvor en ægtefælle ikke har haft reel mulighed for at udnytte sine arbejdsmuligheder på grund af sygdom, graviditet og barsel m.v., forlænger perioden på 24 kalendermåneder. Det samme gælder perioder, hvor en ægtefælles arbejdsevne har været så begrænset, at den pågældende ikke har kunnet opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked. Der forudsættes her anvendt samme afgrænsning som ved

undtagelsesbestemmelsen i forslaget til § 13, stk. 9, jf. nedenfor om den personkreds, der ikke vil blive omfattet af den nye regel.

Hvis ingen af ægtefællerne opfylder betingelsen om 300 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder, udbetales der fortsat hjælp til den af ægtefællerne, der er tættest på arbejdsmarkedet. Kommunen skal vurdere, hvilken af ægtefællerne, der er tættest på arbejdsmarkedet, og som fortsat skal have udbetalt hjælp.

Den ægtefælle, der betragtes som reelt hjemmegående, og hvis kontanthjælp er bortfaldet, har ikke pligt til at være til rådighed/udnytte sine arbejdsmuligheder.

Den ægtefælle, der fortsat modtager kontanthjælp, er undergivet de almindelige rådigheds- og sanktionsregler, og hjælpen til den pågældende er undergivet de almindelige regler om afhængighed af egen og ægtefælles formue samt fradrag for ansøgerens og ægtefællens indtægter.

Ægteparret kan – som efter de nugældende regler om hjemmegående ægtefæller – ikke modtage særlig støtte efter aktivlovens § 34 til høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde. Derimod kan der i særlige tilfælde ydes hjælp til enkeltudgifter efter aktivlovens kapitel 10. Endvidere vil parret typisk blive berettiget til (en højere) boligstøtte, jf. bemærkningerne til de økonomiske konsekvenser af forslaget.

Varsling, rådgivning og vejledning

Med henblik på at sikre borgernes retsstilling foreslås det, at beskæftigelsesministeren får bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om kommunens pligt til i god tid at sende varslingsbrev, vejlede om jobsøgning m.v. til ægtepar, der kan blive omfattet af den nye regel om bortfald af hjælpen. Der henvises til de specielle bemærkninger til nr. 8.

Generhvervelse af retten til hjælp

Den ægtefælle, hvis kontanthjælp er faldet bort, kan efter forslaget igen få ret til kontanthjælp, når den pågældende har haft mindst 300 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder. De 300 timers arbejde skal alle ligge efter det tidspunkt, hvor kontanthjælpen faldt bort.

Personkreds, der ikke vil blive omfattet af den nye regel

Kontanthjælpsmodtagere, hvis arbejdsevne er så begrænset, at de ikke kan opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, er efter forslaget ikke omfattet af kravet om 300 timers arbejde.

Kommunerne skal løbende vurdere en ledig kontanthjælpsmodtagers beskæftigelsespotentiale, dvs. hvor tæt på arbejdsmarkedet, den pågældende er, jf. reglerne om visitation og det individuelle kontaktføreløb. På baggrund af vurderingen placeres den ledige i én af 5 matchkategorier.

Det er forudsat, at den nye regel om bortfald af kontanthjælpen ikke skal gælde for en ægtefælle, der ved kommunens helhedsvurdering af beskæftigelsespotentialet placeres i matchkategori 5, dvs. den ledige har så omfattende begrænsninger i kompetencer og ressourcer, at den ledige aktuelt ikke har nogen arbejdsevne, der kan anvendes i jobfunktioner på det ordinære arbejdsmarked.

Endvidere er det forudsat, at personer, hvor kommunen har påbegyndt en vurdering af de pågældendes arbejdsevne med henblik på visitation til revalidering, fleksjob eller evt. førtidspension, personer under forrevalidering, samt personer, der er visiteret til fleksjob, og som modtager kontanthjælp i venteperioden, indtil kommunen har skaffet dem et fleksjob, ikke omfattes af den nye regel.

Staten vil løbende følge udviklingen i kommunernes indplacering af ledige kontanthjælpsmodtagere i matchkategorier. Viser det sig, at der efter indførelse af kravet om 300 timers ordinært arbejde inden for de seneste 24 måneder, sker en uforholdsmæssig stor stigning i antallet af ledige kontanthjælpsmodtagere, der indplaceres i matchkategori 5, og er der grund til at tro, at denne stigning skyldes forsøg på at omgå 300-timers reglen, vil regeringen overveje, om der er behov for yderligere initiativer. Én mulighed er at bede Ankestyrelsen om at foretage praksisundersøgelser på området. En anden mulighed kunne være en udvidelse af det eksisterende tilsyn med kommunernes visitation, der i dag kun omfatter et formelt tilsyn med, om kommunerne foretager de foreskrevne sagsbehandlingsskridt, jf. lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats § 19, stk. 2. Udvidelsen skulle i så fald gå ud på, at staten også kan føre et materielt tilsyn med kommunernes skøn i forbindelse med indplaceringen i matchkategori på samme måde, som der i dag kan føres tilsyn med kommunernes rådighedsvurderinger og afgørelser om sanktioner efter lov om aktiv socialpolitik § 13 d. En sådan udvidelse af visitations-tilsynet vil kræve fornyet lovgivning.

Den frivillige ordning

Den gældende frivillige ordning, hvor en hjemmegående ægtefælle allerede fra det tidspunkt, hvor parret første gang søger om hjælp, kan vælge ikke at være til rådighed, foreslås videreført, dog således at mulig-

heden for at udbetale tillæg til kontanthjælpen til den anden ægtefælle ophører, og således at retten til hjælp fremover kun generhverves, når den hjemmegående ægtefælle har haft mindst 300 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder, og alle 300 timer ligger efter det tidspunkt, hvor hjælpen til den pågældende ophørte.

Kommunernes administration af den nye ægtefælleregel

De oplysninger, som en kommune skal bruge for at kunne tage stilling til, om et ægtepar opfylder kravet om 300 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder, er oplysninger, som kommunerne i vidt omfang allerede vil være i besiddelse af. Parret skal have modtaget hjælp i sammenlagt 2 år eller mere, og det følger af de almindelige betingelser for at modtage kontanthjælp, at ægtefællerne har pligt til at give oplysning om alle indtægter, der – bortset fra et beskæftigelsesfradrag pr. arbejdstime – skal trækkes fra i hjælpen, jf. aktivlovens §§ 30-31. Falder hjælpen væk til den ene ægtefælle, er der stadig pligt til at give oplysninger om begge ægtefællers indtægter m.v., idet den anden ægtefælles ret til hjælp fortsat er undergivet de almindelige betingelser om bl.a. fradrag for egen og ægtefælles indtægter.

Det er således kun i de situationer, hvor begge ægtefæller samtidig ikke har modtaget nogen hjælp, at kommunerne ikke nødvendigvis vil være bekendt med, at parret har haft ordinær beskæftigelse. I disse situationer må parret fremlægge den nødvendige dokumentation fra arbejdsgiver eller dokumentation for omfanget af eventuel selvstændig virksomhed. Hvis et ægtepar er flyttet fra en kommune til en anden, kan der endvidere være behov for at indhente oplysninger om arbejde fra den tidligere bopælskommune.

Har et ægtepar haft ordinær beskæftigelse og lønindtægter i en periode, hvor de har modtaget kontanthjælp, uden at oplyse det til kommunen, skal kommunen undersøge, om der er grundlag for at nedsætte hjælpen og kræve hjælpen tilbagebetalt efter reglerne i aktivlovens § 40 a og § 91.

Ikrafttræden og overgangsregler

Det foreslås, at lovændringen træder i kraft den 1. marts 2006, dog således at der for perioden 1. marts 2006 og frem til 29. februar 2008 gælder følgende overgangsordning:

- Kommunen kan tidligst pr. 1. marts 2007 lade kontanthjælpen til en ægtefælle bortfalde.
- I perioden fra 1. marts 2007 til den 29. februar 2008 bortfalder hjælpen, hvis en ægtefælle ikke

har haft 150 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

- En ægtefælle, hvis kontanthjælp pr. 1. marts 2007 eller senere bortfalder efter de nye regler, får igen ret til almindelig kontanthjælp, når den pågældende kan dokumentere 300 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder. Alle 300 timer skal ligge efter det tidspunkt, hvor kontanthjælpen bortfalder.

Kravet til ægtefæller om, at de hver skal have haft 300 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder, får fuld virkning fra den 1. marts 2008. Det gælder både ved vurderingen af, om hjælpen til en ægtefælle skal bortfalde, og ved vurderingen af, om en ægtefælle igen har ret til almindelig kontanthjælp.

For de ægtepar, der pr. 1. marts 2006 modtager ægtefællertillæg efter de nugældende regler, foreslås, at de bevarer retten til det eksisterende tillæg frem til 29. februar 2008. Herefter omfattes de af de almindelige regler, dvs. tillægget falder væk. Hvis begge ægtefæller pr. 1. marts 2008 opfylder kravet om 300 timers arbejde inden for de seneste 2 år, beregnes der hjælp til begge ægtefæller efter de almindeligt gældende regler.

Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til § 3.

Ad 7. Styrket opfølgning over for kontant- og start-hjælpsmodtagere, der melder sig syge [§ 2, nr. 1-4, 12-15 og 20]

Det fremgår af integrationsaftalen (punkt 4.5), at kravene til kommunernes opfølgning over for sygemeldte skal præciseres. Kommunerne skal følge regelmæssigt op og udarbejde en plan for afklaring, behandling m.m., så kontanthjælpsmodtagere, der melder sig syge, får den hjælp og den opfølgning, de har brug for. Det skal gøres klart, at det er en betingelse for at modtage kontanthjælp, at den sygemeldte deltager aktivt i forløbet med afklaring og behandling. Alle sygemeldte kontanthjælpsmodtagere skal kunne få trukket 1/3 af deres kontanthjælp, hvis de ikke deltager aktivt i opfølgningen. Det skal sikres, at kommunerne lever op til kravene om systematisk opfølgning, og at det har konsekvenser for kommunernes refusion fra staten, hvis kommunerne ikke administrerer reglerne korrekt.

De gældende regler i 1) lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, 2) lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og 3) lov om aktiv socialpolitik indeholder alle bestemmelser, der finder anvendelse over for sygemeldte kontant- og starthjælpsmodtage-

F. t. l. vedr. en aktiv beskæftigelsesindsats m.v.

re. Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område indeholder bestemmelser om oplysning af sociale sager, herunder borgerens medvirken og pligt til at oplyse om ændringer, og om myndigheders og andres pligt til at give oplysninger. Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats indeholder bestemmelser om tilbud og kontaktførelse, og lov om aktiv socialpolitik indeholder betingelser for hjælp til kontant- og starthjælpsmodtagere, vejledning, opfølgning, krav om rådighed og sanktioner.

Efter de gældende regler er der dog ikke i dag et egentligt krav om, at kommunen for kontant- og starthjælpsmodtagere skal foretage mere systematisk sygeopfølgning og udarbejde sygeopfølgningsplaner. I en række kommuner er der alligevel udarbejdet overordnede retningslinier for, hvordan man håndterer sygefravær hos personer, der modtager kontant- eller starthjælp.

Der henvises i øvrigt til den nærmere beskrivelse af de gældende regler i de specielle bemærkninger til § 2, nr. 1-4.

Det foreslås som led i forligsaftalen, at der sker en styrket sygeopfølgning.

Sygeopfølgningsplan

Det foreslås, at kommunen får pligt til at vurdere, om der for sygemeldte kontant- og starthjælpsmodtagere er behov for at udarbejde en plan for sygdomsafklaring, behandling, optræning og andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, for at sikre, at personen får den nødvendige hjælp til at opnå eller genvinde tilknytning til arbejdsmarkedet (sygeopfølgningsplan), og i givet fald at udarbejde en sådan plan.

Kommunen skal løbende foretage denne vurdering og udarbejde en sygeopfølgningsplan, hvis den vurderer, at der er behov for en sådan plan. Pligten indtræder umiddelbart efter, at kommunen bliver bekendt med, at den pågældende er syg.

De foranstaltninger, der kan indgå i planen, er de foranstaltninger, der allerede efter de gældende regler kan stilles krav om.

Efter lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, kan der stilles krav om medvirken til at få de oplysninger frem, som er nødvendige for at afgøre hvilken hjælp personer er berettiget til, jf. § 11, stk. 1, nr. 1. Den sygemeldte har derfor pligt til at give kommunen de oplysninger, der er nødvendige for kommunens vurdering af, om der er behov for at udarbejde en sygeopfølgningsplan. Efter § 11, stk. 1, nr. 2, kan kommunen anmode den sygemeldte om at blive undersøgt af en læge eller om at blive indlagt til observation og behandling, hvis personens helbred

har betydning for, om pågældende er berettiget til at få den hjælp, som pågældende har søgt om. Typisk vil der være tale om en undersøgelse hos en praktiserende læge, som regel personens egen læge. Det kan desuden være relevant at bede personen om at lade sig undersøge af en eller flere speciallæger.

Hvis en person ikke ønsker at medvirke - fx ikke vil lade sig undersøge af en læge - er det udgangspunktet, at personens ønske skal respekteres. Når personens ønske må respekteres, skal myndigheden gøre pågældende opmærksom på, hvilke konsekvenser den manglende medvirken kan få, jf. § 12, stk. 1, nr. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Konsekvensen er, at kommunen må afgøre sagen ud fra de oplysninger, som nu ligger i sagen. Princippet om den processuelle skadesvirkning fremgår af § 11b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Der henvises til afgørelser fra Ankestyrelsen offentliggjort som SM A-52-02, hvorefter hjælpen blev stoppet, så længe kontanthjælpsmodtageren ikke fremkom med lægelig dokumentation for sygdommen, og SM 0-39-97, hvor hjælpen blev stoppet, fordi personen ikke ønskede at deltage i lettere arbejde i et deltidsaktiveringstilbud og ikke ville medvirke til indhentelse af statusbedømmelse fra en læge. Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til § 2, nr. 1.

Tilbud og foranstaltninger i øvrigt, opfølgning og kontaktførelse kan foretages efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om aktiv socialpolitik. Der kan eksempelvis være tale om korte vejlednings- og afklaringsforløb, arbejdsprøvning, virksomhedspraktik, optræning eller særligt tilrettelagte projekter.

Skærpet rådighedsvurdering

Efter de gældende regler i lov om aktiv socialpolitik skal syge kontant- og starthjælpsmodtagere også stå til rådighed for beskæftigelsesfremmende foranstaltninger. Kontant- og starthjælpsmodtagere har dog ikke pligt til at tage imod tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvis de ikke kan arbejde på grund af sygdom, eller der er risiko for, at helbredet forringes, hvis det hidtidige arbejde fortsættes. Hvis de kan arbejde i et vist omfang, og der ingen risiko er for helbredet, skal de aktivt søge at udnytte deres arbejdsmuligheder, med mindre der foreligger andre forhold end sygdom, der kan begrunde, at de ikke har pligt til at udnytte deres arbejdsevner. Kommunen skal i hvert enkelt tilfælde konkret vurdere, om den pågældende skal stå til rådighed for et tilbud.

Det foreslås, at kommunen ud over den gældende pligt til at vurdere rådigheden, også får pligt til at vur-

dere rådigheden, hvis personer, der modtager hjælp, undlader at give meddelelse til kommunen om sygdom i tilfælde af, at de er indkaldt til en sygeopfølgningssamtale eller foranstaltninger som led i sygeopfølgning, eller afviser eller udebliver fra deltagelse i foranstaltninger som led i sygeopfølgning.

Sanktioner

Det foreslås videre, at de gældende sanktionsregler suppleres med en adgang til over en periode at nedsætte hjælpen til personer, der modtager kontanthjælp med satserne for personer over 25 år, og som uden rimelig grund undlader at give meddelelse om sygdom til kommunen eller uden rimelig grund afviser eller udebliver fra deltagelse i foranstaltninger som led i sygeopfølgning. Hjælpen nedsættes med 1/3 i 3 uger hos personen selv og hos dennes ægtefælle. Hjælpen nedsættes med 1/3 i 20 uger ved undladelser eller afslag to eller flere gange inden for de seneste 12 måneder svarende til de gældende regler efter § 38 a i lov om aktiv socialpolitik om nedsættelse af hjælpen hos personer, der kun har ledighed som problem.

De, der modtager hjælp med satserne for personer over 25 år, og som derfor er omfattet af de nye sanktionsregler, er alle personer over 25 år og personer under 25 år, der forsørger eget barn i hjemmet eller er gravide og har passeret 12. svangerskabsuge. Sanktionsreglerne gælder også ægtefæller til denne persongruppe.

Øvrige kontant- og starthjælpsmodtagere omfattes ikke af de nye sanktionsregler. Det betyder også, at de personer, der modtager hjælp med satserne for de over 25 årige, og som er gift med eller samlevende med en person, der modtager starthjælp eller introduktionsydelse efter integrationsloven, er undtaget.

De gældende regler om sanktioner i §§ 39 og 41 i lov om aktiv socialpolitik gælder uændret. Efter § 39 kan hjælpen nedsættes, hvis personen eller dennes ægtefælle uden rimelig grund udebliver fra et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning. Hjælpen nedsættes forholdsmæssigt svarende til det antal timer, som den pågældende er udeblevet. Efter § 41 ophører hjælpen, hvis ansøgeren eller ægtefællen uden rimelig grund afviser et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, så længe muligheden for at benytte tilbudet består. Hjælpen ophører endvidere, hvis modtageren eller ægtefællen uden rimelig grund gentagne gange afviser et tilbud om arbejde, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning og

udeblivelsen har så betydeligt omfang, at fraværet kan ligestilles med afvisning af tilbudet.

En beskæftigelsesfremmende foranstaltning skal være rimelig og skal kunne forbedre mulighederne for at få arbejde. Det vil almindeligvis være en betingelse for at stoppe hjælpen, at foranstaltningen har et omfang, så den er et reelt alternativ til passiv forsørgelse. Heri ligger, at et tilbud af ganske få timers varighed pr. uge eller udeblivelse fra en samtale normalt ikke kan begrunde, at hjælpen ophører. Det er en betingelse, at der er et åbent tilbud.

Refusion

Endelig foreslås, at det kan få konsekvenser for refusionen til kommunerne, hvis der ikke sker en sygeopfølgning.

Det foreslås, at der ikke ydes refusion til kommunen, hvis den ikke foretager en vurdering af behovet for en plan for sygeopfølgning, udarbejder en plan, eller foretager opfølgning efter planen efter lovforslagets § 2, nr. 1, for personer, der modtager kontant- eller starthjælp. Det er en forudsætning, at den manglende vurdering og opfølgning kan tilregnes kommunen.

Kommunen skal kunne dokumentere, at den har foretaget en vurdering af behovet for en sygeopfølgningsplan og fulgt op på en eventuel plan. Det skal således være anført i den enkelte kontant- eller starthjælpsmodtagers sag, at der er foretaget en vurdering.

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren får bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om bl.a. konsekvenserne af kommunens manglende vurdering af behovet for en sygeopfølgningsplan.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 2, nr. 20, i lovforslagets bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Ad 8. Ændrede refusionssatser for udgifter til kontanthjælp mv. [§ 1, nr. 7 og 8, og § 2, nr. 19 og 21]

Det fremgår af integrationsaftalen (punkt 7.6), at kommunerne skal belønnes for en aktiv indsats. Derfor bliver refusionssatserne for forsørgelsesudgifter ændret, så udgifter i aktive perioder – kontanthjælp og starthjælp under aktivering, revalideringsydelse og løntilskud under løntilskudsjob – refunderes med 65 pct., og udgifter i passive perioder refunderes med 35 pct. I dag er refusionssatsen som hovedregel 50 pct. både i aktive og passive perioder. Denne del af lovforslaget træder i kraft den 1. juli 2006. Der vil blive fulgt op på, om de ændrede refusionssatser i tilstrækkelig grad understøtter en aktiv kvalificeret indsats i kommunerne.

Der skal gøres en ekstraordinær indsats for, at alle, der har stået uden for arbejdsmarkedet i længere tid, kommer i beskæftigelse. Alt for mange kontant- og starthjælpsmodtagere, herunder indvandrere, går i lang tid passivt på offentlig forsørgelse uden at deltage i aktivering. Analyser udarbejdet af Beskæftigelsesministeriet viser, at aktivering i vidt omfang har lige så stor effekt for kontanthjælpsmodtagere med andre problemer end ledighed, som for alle andre.

En mere aktiv indsats fra kommunerne er afgørende for, at flere kontant- og starthjælpsmodtagere kommer ud på arbejdsmarkedet, og dermed for en bedre integration af indvandrere. I dag er der stor forskel på, hvor gode kommunerne er til at få indvandrere og deres efterkommere i arbejde. Hvis alle kommuner fremover gør som de bedste kommuner, er integrationen godt på vej. Derfor skal gode kommuner belønnes, mens andre kommuner skal have stærkere incitamenter til at gå i de gode kommuners fodspor.

Der stilles derfor forslag om, at refusionssatserne for forsørgelsesudgifter efter lov om aktiv socialpolitik ændres, så udgifter i aktive perioder – kontanthjælp, starthjælp og revalideringsydelse – refunderes med 65 pct., og udgifter i passive perioder refunderes med 35 pct. I dag er refusionssatsen som hovedregel 50 pct.

Herudover foreslås det, at refusionssatserne for løntilskud under løntilskudsjob efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats ændres til 65 pct. for kontant- og starthjælpsmodtagere. I dag er refusionssatsen 50 pct. I forlængelse heraf foreslås det, at refusionssatsen for løntilskud til personer med handicap ændres fra de nuværende 50 pct. til 65 pct.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslagene om en landsdækkende indsats »Ny chance til alle« og om ret og pligt til gentagen aktivering til personer, der

er fyldt 30 år, og som har andre problemer end ledighed.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Integrationsaftalen »En ny chance til alle« indeholder en række elementer med økonomisk administrative konsekvenser for det offentlige:

1. Pligt til uddannelse for unge kontant- og start-hjælpsmodtagere under 25 år, der ikke har problemer ud over ledighed, og som ikke har forsørgerpligt overfor hjemmeboende børn

Lovforslaget sigter mod at få en gruppe unge til at tage en ordinær uddannelse i stedet for at forblive på kontanthjælp eller starthjælp i længere tid. Det sker ved at kommunerne får hjemmel til at pålægge de unge at påbegynde en uddannelse.

Forslaget vil betyde mindreudgifter til kontant- og starthjælp og mindreudgifter til driftsudgifter til aktivering af målgruppen. Der vil blive merudgifter til SU og merudgifter til drift af uddannelser på Undervisningsministeriets og Videnskabsministeriets område.

Der er en vis usikkerhed forbundet med at skønne over, hvor mange personer som vil blive berørt af lovforslaget. De direkte økonomiske konsekvenser af forslaget i form af stop for eller tilbagebetaling af hjælpen eller hurtig aktivering forventes at blive ubetydelige.

Det er forudsat, at forslaget fuldt ud indfaset vil give et årligt meroptag på de relevante uddannelsesområder, og at de, der i forvejen ville have taget en uddannelse, fremrykker deres uddannelse. Forslaget vil derfor give en forøgelse af uddannelsesaktiviteten og besparelser på kontanthjælp og aktivering.

De samlede økonomiske konsekvenser af lovforslaget skønnes at være følgende:

Tabel. Økonomiske konsekvenser af forslaget

	2006	2007	2008	2009
Undervisningsministeriet og Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling	46	76	71	60
Beskæftigelsesministeriet	-38,4	-61	-51,1	-51,1
I alt	7,6	15	19,9	8,9

Lovforslaget skønnes at medføre offentlige merudgifter på 7,6 mio. kr. i 2006.

I oversigten over de økonomiske konsekvenser er kun medregnet de direkte påvirkninger af de offentlige budgetter. Herudover kommer en betydelig sam-

fundsøkonomisk gevinst som følge af, at flere unge kommer i arbejde og dermed bidrager til en højere produktion, flere indtægter osv. Disse positive effekter indgår som en del af gennemførelsen af 2010-handlingsplanen.

Mio. kr. (2006 PL)	2006	2007	2008	2009
Kommunale udgifter	-18,4	-28,6	-23,6	-23,6
Statslige udgifter	26	43,6	43,5	32,5
Udgifter i alt	7,6	15	19,9	8,9

Forslaget skal forhandles med de kommunale parter.

2. *Alle udlændinge, der er eller har været omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven, og som skal have hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., skal have deres beskæftigelsesrettede indsats fastlagt i integrationskontrakten*

Det foreslås i det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af integrationsloven, at den 3-årige individuelle kontrakt erstattes af en integrationskontrakt, som skal gælde indtil udlændingen opnår tidsbegrænset opholdstilladelse, dvs. også for perioden efter introduktionsprogrammets ophør.

Forslaget om, at udlændinge skal have en integrationskontrakt, omfatter alle de udlændinge, som er eller har været omfattet af introduktionsprogrammet, og som ikke har opnået tidsbegrænset opholdstilladelse. Udlændinge som tidligere har været omfattet af integrationsloven vil skulle have en integrationskontrakt efter integrationsloven, hvis de modtager hjælp til forsørgelse efter lov om aktiv socialpolitik eller arbejdsløshedsdagpenge eller aktiveringsydelse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Beskæftigelsesministeriet vurderer, at lovforslaget medfører en begrænset administrativ merbelastning, der giver anledning til en DUT-kompensation.

Tabel: Økonomiske konsekvenser som følge af integrationskontrakter m.m.

Mio. kr. (2006 PL)	2006	2007	2008	2009
Kommunale udgifter	1	0	0	0
Statslige udgifter	0	0	0	0
Merudgifter i alt	1	0	0	0

Forslaget om, at kommunerne på begæring skal udarbejde en status til brug for Udlændingestyrelsens behandling af ansøgninger om tidsbegrænset opholdstilladelse forventes at give kommunerne ubetydelige årlige administrative merudgifter.

Forslaget skal forhandles med de kommunale parter.

3. *»Ny chance for alle« – kontant- og starthjælpsmodtagere med længerevarende passiv offentlig forsørgelse bag sig uden deltagelse i aktive tilbud skal have deres sag grundigt gennemgået og sikres en aktiv indsats*

Den landsdækkende indsats »Ny chance for alle« gennemføres i perioden fra 1. juli 2006 til den 30. juni 2008, hvor personer på kontant- eller starthjælp skal have deres sag gennemgået af kommunen med henblik på formidling til arbejde eller et aktiveringstilbud.

Beskæftigelsesministeren vil i en kommende bekendtgørelse fastsætte nærmere regler med retningslinier for gennemførelsen og udmøntningen af indsatsen.

Der vil være udgifter i forbindelse med den kommunale sagsbehandling af de relevante sager samt udgifter til aktivering, som gennemgangen måtte give anledning til.

Indenfor den økonomiske ramme reserveres 5 mio. kr. til udvikling og evaluering af særligt målrettede jobforløb. Herudover afsættes 10 mio. kr. til resultatløb til kommunale sagsbehandlere med henblik på at understøtte udmøntningen af indsatsen i kommunerne.

Endelig reserveres 10 mio. kr. til gennemførelsen af kampagnen »Plads til alle«. Kampagnen skal øge opmærksomheden omkring indvandreres ressourcer og derigennem skabe plads til indvandrere på det private arbejdsmarked.

Kommunerne kompenseres ikke for sagsgennemgangen i henhold til sædvanlige DUT-principper, idet kommunerne allerede er kompenseret for de administrative merudgifter i forbindelse med udmøntningen af det politiske forlig om »Flere i arbejde«, jf. § 10 i Lovbekendtgørelse nr. 1009 af 24. oktober 2005 om aktiv socialpolitik vedrørende kontaktføløbet og kommunernes løbende sagsopfølgning hver 3. måned. Kommunerne kompenseres heller ikke i henhold til sædvanlige DUT-principper ved forhøjelse af bloktilskuddet i forbindelse med dækning af øgede udgifter til aktivering som følge af sagsgennemgangen. Midlerne forudsættes fordelt til kommunerne via en tilskudsordning. Kommunerne modtager en relativ an-

del af det afsatte rammebeløb baseret på kommunens andel af målgruppen til supplerende dækning af kommunernes driftsudgifter til aktivering.

For at fastholde et positivt incitament i kommunernes indsats over for målgruppen indregner kommunerne tilskuddet som en indtægt i de kommunale net-

todriftsudgifter til kommunal aktivering. Herved sikres, at tilskuddet ikke påvirker kommunernes mulighed for fortsat at få refusion inden for det gældende rådighedsbeløb. Tilskuddet påvirker således ikke de gældende refusionsbestemmelser.

Tabel: Økonomiske konsekvenser som følge af »Ny chance for alle«

Mio. kr. (2006 PL)	2006	2007	2008	2009
Kommunale udgifter	0	0	0	0
Statslige udgifter	67	300	129	0
Merudgifter i alt	67	300	129	0

Staten yder tilskud til afholdelse af udgifter i kommunerne.

Beskæftigelsesministeriet vil i løbet af efteråret 2005 med de kommunale parter drøfte de økonomiske konsekvenser og fastsættelse af de nærmere retningslinier for indsatsen.

4. Ret og pligt til gentagen aktivering for modtagere af kontanthjælp og starthjælp, der er over 30 år, og som har problemer ud over ledighed

Forslaget indebærer, at kontant- og starthjælpsmodtagere over 30 år med andre problemer end ledighed får ret og pligt til gentagen aktivering. Når en person har afsluttet det første aktiveringstilbud, får han eller hun ret og pligt til et nyt tilbud efter 12 sammenhæn-

gende måneder på passiv forsørgelse. Forslaget træder i kraft 1. juli 2008.

Forslaget vil betyde ændringer i forhold til de hidtidige regler, da kommunen ikke hidtil har haft pligt til at tilbyde mere end ét aktiveringstilbud til personer over 30 år og med andre problemer end ledighed.

Forslaget skønnes at medføre merudgifter for kommunerne til drift af aktiveringstilbud på 171 mio. kr. årligt.

Da forslaget træder i kraft pr. 1. juli 2008 og umiddelbart efter afslutningen på den midlertidige indsats »Ny chance for alle«, forudsættes 20 procents helårs-effekt i 2008.

De kommunale udgifter er omfattet af budgetgarantien.

Tabel: Økonomiske konsekvenser som følge af gentagen aktivering

Mio. kr. (2006 PL)	2006	2007	2008	2009
Kommuner	0	0	18,7	93,7
Staten	0	0	15,3	77,3
Udgifter i alt	0	0	34,0	171,0

Forslaget skal forhandles med de kommunale parter.

5. Særlige regler for en beskæftigelsesrettet indsats for personer, der har særlig svært ved at blive integreret på arbejdsmarkedet

Beskæftigelsesministeren bemyndiges i § 96a til at fastsætte nærmere retningslinier om en særlig beskæftigelsesrettet indsats for personer som har særligt svært ved at blive integreret på arbejdsmarkedet. De hermed forbundne udgifter vil blive indprioriteret inden for de givne aktivitetsbevillinger på finansloven. Eventuelle kommunaløkonomiske konsekvenser vil efter sædvanlig praksis blive taget op til forhandling med de kommunale parter forud for den konkrete udmøntning af bestemmelsen.

6. Bortfald af kontanthjælp til en hjemmegående ægtefælle og afskaffelse af ægtefællertilægget

Forslaget skønnes med stor usikkerhed at give en offentlig årlig mindreudgift på 42 mio. kr. i 2006 og 195 mio. kr. i 2009 og frem. Den samlede mindreudgift fremkommer dels ved en mindreudgift til kontanthjælp dels ved en mindreudgift til boligstøtte. Usikkerheden er stor, da lovforslaget må forventes at give anledning til en ændret adfærd, som er vanskelig at forudsige.

Det skønnes med stor usikkerhed, at målgruppen for forslaget er ca. 6.000 ægtepar, og at 20 pct. heraf, altså 1.200 ægtepar, vil miste den ene kontanthjælp, fordi den ene ægtefælle betragtes som reelt hjemmegående, når 300-timers-kravet ikke er opfyldt.

Ca. 1.200 ægtepar skønnes herefter at miste ca. 133.000 kr. i kontanthjælp på årsbasis fra og med

2007. Det giver en årlig mindreudgift på 160 mio. kr., når forslaget er fuldt indfaset i 2009.

For de andre ca. 4.800 ægtepar skønnes det, at de får et lønnet arbejde mindst svarende til 300-timerskravet. En del af kontanthjælpen til disse ægtepar bliver således erstattet af lønindtægter, og det skønnes derfor, at der fra og med 1. marts 2006 skal udbetales ca. 16.000 kr. mindre årligt i kontanthjælp til disse par. Det giver en mindreudgift til kontanthjælp på ca. 75 mio. kr., når forslaget er fuldt indfaset i 2009.

Det skønnes endvidere, at regelændringen vil føre til øgede udgifter til boligstøtte på 40 mio. kr., når forslaget er fuldt indfaset i 2009. Dette skyldes to forhold. Når en hjemmegående ægtefælle ikke længere modtager kontanthjælp på grund af 300-timersreglen, vil vedkommende heller ikke længere være omfattet af loftet. Det betyder, at der vil kunne udbetales (en højere) boligstøtte, da det er boligstøtten, der reduceres, når man omfattes af loftet. Samtidig vil ægtepar, der opnår de 300 timers arbejde, herved samtidig

kunne undgå virkningerne af loftet, fordi arbejdsindtægter betyder, at virkningerne af loftet helt eller delvist ophæves.

Afskaffelse af ægtefællertillægget skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser for det offentlige af betydning, da ganske få har været berørt af ordningen.

Kommunerne finansierer fra 2006, jf. forslagens § 2, nr. 19, 35 pct. af kontanthjælpsudgifterne til aktiverede og 65 pct. af udgifterne til personer på passiv kontanthjælp.

Mindreudgiften til kontanthjælp som følge af lovforslaget skønnes herefter at blive fordelt med 60 pct. til kommunerne og 40 pct. til staten, idet det forudsættes, at der er en overvægt af personer på passiv hjælp.

Kommunerne finansierer 50 pct. af udgifterne til boligstøtte.

De økonomiske konsekvenser vedr. kontanthjælp er omfattet af budgetgarantien. De økonomiske konsekvenser for kommunerne vedr. merudgifter til boligstøtte er omfattet af DUT.

Tablet: Økonomiske konsekvenser som følge af bortfald af kontanthjælp til en hjemmegående ægtefælle

Mio. kr. (2006 PL)	2006	2007	2008	2009
Kontanthjælp	-63	-196	-196	-235
Boligstøtte	21	33	33	40
Udgifter i alt	-42	-163	-163	-195
Heraf kommunens andel	-27	-101	-101	-120

Forslaget skal forhandles med de kommunale parter.

Tablet: Økonomiske konsekvenser som følge af bortfald af kontanthjælp til en hjemmegående ægtefælle

Mio. kr. (2006 PL)	2006	2007	2008	2009
Kommuner	-27	-101	-101	-120
Staten	-15	-62	-62	-75
Udgifter i alt	-42	-163	-163	-195

7. Styrket opfølgning over for kontant- og starthjælpsmodtagere, der melder sig syge

Det skønnes, at den styrkede sygeopfølgning vil resultere i merudgifter til administration i kommunerne på 10 mio. kr. fra 2006 og frem. Kommunerne vil

modtage DUT-kompensation for merudgifterne på de 10 mio. kr. via en forhøjelse af bloktilskuddet.

Forslaget skal forhandles med de kommunale parter.

Tablet: Økonomiske konsekvenser som følge af forslaget om styrket sygeopfølgning

Mio. kr. (2006 PL)	2006	2007	2008	2009
Kommuner	10	10	10	10
Staten	0	0	0	0
Udgifter i alt	10	10	10	10

8. Ændring af refusionsbestemmelserne for kontanthjælp mv.

Forslaget om ændring af refusionssatserne for sørgelsesudgifter, så udgifter i aktive perioder – kontanthjælp og starthjælp under aktivering, revalideringsydelse og løntilskud under løntilskudsjob – fremover refunderes med 65 pct., og udgifter i passive perioder refunderes med 35 pct. skønnes at medføre merudgifter for kommunerne på 283,1 mio. kr. i 2006 ved uændret adfærd. De kommunale merudgifter modsvares af tilsvarende mindreudgifter for staten. Forslaget vil således være udgiftsneutralt for det offentlige som helhed.

Kommunerne kompenseres for merudgifter over DUT (det udvidede totalbalanceprincip), således at

omlægningen er udgiftsneutral for kommunerne under et.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har på baggrund af oplysninger fra Beskæftigelsesministeriet om de enkelte kommuners direkte mer- eller mindreudgifter som følge af refusionsændringen foretaget en beregning af fordelingen af kompensationen over det kommunale bloktilskud. De byrdefordelmæssige konsekvenser for kommunerne af denne del af lovforslaget må anses for forholdsvis begrænsede.

Lovforslagets sigte er at give kommunerne et øget incitament til at aktivere flere kontanthjælps- og starthjælpsmodtagere, hvorved de eventuelle negative byrdefordelmæssige konsekvenser for kommunerne kan blive inødegået.

Tablet: Økonomiske konsekvenser for det offentlige som følge af ændret refusion

Mio. kr. (2006 PL)	2006	2007	2008	2009
Kommunerne	283,1	545,4	514,8	499,8
Staten	-283,1	-545,4	-514,8	-499,8
I alt	0	0	0	0

Samlede økonomiske konsekvenser af lovforslaget

Tablet: Samlede økonomiske konsekvenser for det offentlige som følge af lovforslaget

Mio. kr. (2006 PL)	2006	2007	2008	2009
Kommunerne	248,7	425,8	418,9	459,9
Staten	-205,1	-263,8	-389,0	-465,0
I alt	43,6	162	29,9	-5,1

De økonomiske konsekvenser af forslaget skal forhandles med de kommunale parter.

Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslagene vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

Ligestillingsmæssige konsekvenser

Der er foretaget en vurdering af de ligestillingsmæssige konsekvenser af elementerne i lovforslaget. Det er vurderingen, at forslagene til ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats ikke har nogen umid-

delbare kønsmæssige konsekvenser. I bedste fald kan der være positive ligestillingsmæssige konsekvenser, hvis regeringens initiativ »Ny chance for alle« betyder, at flere kvinder og især kvinder med anden etnisk baggrund end dansk opnår højere grad af selvforsørgelse ved hel eller delvis tilknytning på arbejdsmarkedet.

Forslaget om ændring af lov om aktiv socialpolitik om bortfald af kontanthjælp til en hjemmegående ægtefælle og afskaffelse af ægtefællertilægget skønnes at kunne have ligestillingsmæssige konsekvenser. Indførelsen af et objektivi kriterium, 300 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder, gælder begge ægtefæller, men det er forventeligt, at det bliver kvinden, der vil miste kontanthjælpen. Omvendt forventes det også, at kravet om 300 timers arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder i sig selv kan bevirke, at kvinders incitament til at søge ud på arbejdsmarkedet øges.

Forholdet til EU-retten

Forslaget vurderes ikke at have EU-retlige konsekvenser.

Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser / mindre udgifter	Negative konsekvenser / merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner	Stat 2006: 298,1 mio. kr. 2007: 607,4 mio. kr. 2008: 576,8 mio. kr. 2009: 574,8 mio. kr. Kommune 2006: 27,0 mio. kr. 2007: 101,0 mio. kr. 2008: 101,0 mio. kr. 2009: 120,0 mio. kr.	Stat 2006: 93,0 mio. kr. 2007: 343,6 mio. kr. 2008: 187,8 mio. kr. 2009: 109,8 mio. kr. Kommune 2006: 275,7 mio. kr. 2007: 526,8 mio. kr. 2008: 519,9 mio. kr. 2009: 579,9 mio. kr.
Administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget vurderes ikke at have EU-retlige konsekvenser	

Hørte myndigheder og organisationer

Forslaget har været sendt i høring i:
 Beskæftigelsesrådet
 Beskæftigelsesrådets ydelsesudvalg
 Amtsrådsforeningen
 Foreningen af statsamtsmænd
 Foreningen af statsamtsjurister
 Rådet for Frivilligt Socialt Arbejde
 Foreningen af Socialchefer i Danmark
 Dansk Socialrådgiverforening
 Kristelig Arbejdsgiverforening
 Kristelig Fagbevægelse
 Jobrådgivernes Brancheforening
 Rådet for Etniske Minoriteter
 Dansk Flygtningehjælp
 Foreningen af Ledere ved Danskuddannelser
 Foreningen ægteskab uden grænser
 Det centrale handicapråd

Dokumentations- og rådgivningscentret for racediskrimination
 Institut for Menneskerettigheder
 Rådet for Socialt Udsatte
 Flygtningenævnet
 Amnesty International
 Dansk Røde Kors
 UNHCR

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser i lovforslaget

Til § 1

Til nr. 1

Stk. 1-4

Det foreslås, at kommunen skal vurdere, om unge kontant- og starthjælpsmodtagere under 25 år, der ikke allerede har en erhvervskompetencegivende ud-

dannelse, kan gennemføre en uddannelse på almindelige vilkår. Det gælder kun unge, der alene har ledighed som problem – dvs. er omfattet af § 2, nr. 2, – og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn.

Formålet er gennem målrettede uddannelsesforløb, herunder studieforberedende forløb, at give den unge den nødvendige erhvervskompetence, og dermed forbedre den enkeltes evne til at forsøge sig selv.

Ved erhvervskompetencegivende uddannelser forstås uddannelser, som kommunen eller staten vurderer i almindelighed giver et godt grundlag for at opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked. Personer, der fx kun har en studieforberedende hf, htx, hhx eller almen gymnasial uddannelse, har således ikke en erhvervskompetencegivende uddannelse, og er derfor omfattet af uddannelsespligten.

De unge, som er omfattet af ordningen, vil blandt andet kunne vælge følgende uddannelser: erhvervsuddannelser efter lov om erhvervsuddannelser, landbrugs grunduddannelse efter lov om landbrugsuddannelser, social- og sundhedshjælperuddannelsen og pædagogisk grunduddannelse efter lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser, almen voksenuddannelse (avu), hf-enkeltfag, studenterkursus, forberedelseskursus for indvandrere og flygtninge til lærer-, pædagog- og socialrådgiveruddannelsen, landmandsuddannelsen, enkeltfagsundervisning på gymnasialt niveau i visse fag, videregående uddannelser (KVU – korte videregående uddannelser, MVU – mellemlange videregående uddannelser og LVU – længerevarende videregående uddannelser) og herudover private SU-berettigende uddannelser m.fl. Disse uddannelser er SU-berettigende.

Herudover er der mulighed for, at også andre uddannelser, der ikke berettiger til SU, kan søges af den unge. Der skal være tale om uddannelser, hvor der er et forsørgelsesgrundlag fx i form af elevløn, praktikløn eller skoleydelse. Det giver blandt andet mulighed for, at den unge fx kan søge ind på erhvervsgrunduddannelsen (egu) eller uddannelsen til politibetjent.

Produktionsskoleforløb og forberedende voksenundervisning (FVU) er ikke omfattet af uddannelsesviften, idet der er tale om forberedende uddannelsesforløb, som ikke giver studie- eller erhvervskompetence. Det betyder, at unge, der alene har et produktionsskoleforløb, omfattes af uddannelsespligten. Det betyder også, at den vifte af uddannelser, som den unge kan vælge at søge ind på, ikke omfatter produktionsskoleforløb. Dette gælder tilsvarende Træningskolens Arbejdsmarkedsuddannelser (TAMU), da TAMU retter

sig mod målgruppen af ledige, der har problemer ud over ledighed, f.eks. misbrug eller kriminalitet.

Vurderer kommunen, at den unge, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, kan gennemføre en uddannelse, skal kommunen pålægge den unge at søge ind på én eller flere uddannelser. Kommunen skal vurdere, om uddannelsen er relevant for den unge – dvs. om den er rimelig i forhold til den unges uddannelsesmæssige forudsætninger og beskæftigelsesmuligheder i øvrigt, om den unge har en realistisk mulighed for at gennemføre uddannelsen, herunder mulighed for at få en evt. fornøden praktikplads, samt om den unge opfylder de almindelige betingelser for optagelse på uddannelsen med SU.

Ordningen består af følgende tre trin:

Trin 1

Kommunen skal ud fra den unges personlige og uddannelsesmæssige forudsætninger vurdere, om den unge kan gennemføre en uddannelse på almindelige vilkår. Vurderer kommunen, at dette er muligt, skal kommunen forpligte den unge til inden for en nærmere fastsat frist at komme med forslag til en eller flere uddannelser, som det er relevant for den pågældende at ansøge om optagelse på. Den unge har først og fremmest selv et ansvar for at bidrage til at afklare sine uddannelsesønsker, og kommunen skal efter behov støtte den unge heri. Fristens længde beror på kommunens konkrete skøn, hvori indgår, at der bl.a. skal tages hensyn til, at den unge have skal rimelig tid til at træffe uddannelsesvalg, og optagelsestidspunkter for uddannelserne mv.

Det forudsættes, at hvis den unge kommer med flere forslag til uddannelser, beder kommunen den unge om at prioritere uddannelserne.

De unge kan få vejledning om uddannelsesmuligheder fra det almindelige vejledningssystem. Kommunen vil således kunne tilskynde den unge til at op søge det etablerede uddannelses- og erhvervsvejledningssystem, der har en vejledningsforpligtelse over for målgruppen.

Hvis den unge ikke kommer med forslag til en uddannelse inden fristens udløb – og der ikke foreligger særlige grunde til, at dette ikke er sket – skal kommunen stoppe kontanthjælpen henholdsvis starthjælpen til den unge, indtil den unge kommer med forslag. Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 5.

Trin 2

Kommunen skal pålægge den unge inden for en nærmere fastsat frist at søge om optagelse på en eller flere uddannelser, som den unge har valgt efter trin 1, og som er relevant for den unge. Kommunen skal som

led i fastlæggelse af, hvilke uddannelser det vil være relevant for den unge at søge ind på, tage hensyn til den unges ønsker.

Hvis uddannelsen er relevant for den unge at søge om optagelse på, skal kommunen påse, at den unge vil være berettiget til SU under hele den normerede uddannelse. Ved uddannelser, som ikke berettiger til SU, skal kommunen påse, at den unge fx modtager lærlinge- eller elevløn, således at den unge har et forsørgelsesgrundlag under hele uddannelsen.

Ved vurderingen af ovennævnte forudsætning vil kommunen kunne støtte sig til vejledning fra den konkrete uddannelses- eller vejledningsinstitution, der også vil kunne rådgive om mulighederne for blandt andet at modtage SU.

Hvis den unge ikke indgiver ansøgning inden fritestens udløb – og der ikke foreligger særlige grunde til, at dette ikke er sket – skal kommunen stoppe hjælpen til den unge, indtil den unge søger om optagelse på den uddannelse, som kommunen har pålagt den unge at søge ind på, forudsat at ansøgningsfristen ikke er overskredet.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 5.

Trin 3

Hvis den unge optages på den konkrete uddannelse, er pågældende forpligtet til at påbegynde og gennemføre uddannelsen.

Når den unge påbegynder uddannelsen, bortfalder grundlaget for udbetaling af kontanthjælp eller starthjælp, idet den pågældende da vil være berettiget til at modtage SU eller elevløn mv.

Hvis den unge uden rimelig grund opgiver uddannelsen efterfølgende, kan kommunen yde hjælp med tilbagebetalingspligt, jf. § 93 i lov om aktiv socialpolitik.

Den unge anses for at være ophørt med sin uddannelse uden rimelig grund, hvis ophøret ikke kan begrundes med en af de i § 13, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik angivne grunde. Det betyder, at der gælder de samme objektive kriterier og udtømmende grunde, som i øvrigt gælder for kontanthjælps- og starthjælpsmodtagere i relation til ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder eller afslå tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Hvis den unge ønsker at skifte uddannelse, kan den unge gøre dette efter de almindelige regler i det ordinære uddannelsessystem. Hvis den unge ansøger om kontant- eller starthjælp, betyder det imidlertid, at hjælpen kun kan ydes med tilbagebetalingspligt, med mindre der var en rimelig grund til studieskiftet.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 5 og 18.

De almindelige regler om ret og pligt til tilbud i kapitel 17 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats gælder uændret. Det betyder, at disse unge senest skal have første tilbud, når de har modtaget kontant- eller starthjælp i 13 sammenhængende uger. Når en kommune giver et tilbud til en ung, der er omfattet af forslaget, vil det være hensigtsmæssigt, at der tages hensyn til den eller de uddannelser, som det vil være relevant for den unge at søge ind på. Fx kan det være en god ide med tilbud om virksomhedspraktik på et plejehjem, hvor målet kan være en uddannelse til social- og sundhedshjælper.

Det følger af de almindelige forvaltningsretlige regler, at kommunens afgørelser efter den foreslåede § 21 b om pligt til at tage en uddannelse mv. skal være begrundet. Kommunens afgørelser kan indbringes for de sociale nævn efter de almindelige regler herom i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Efter 1. januar 2007 er ankeinstansen beskæftigelsesankenævnene.

Til nr. 2

Til stk. 1

Personer, der er omfattet af integrationsloven, skal indgå i et op til 3-årigt introduktionsprogram. Efter de gældende regler i integrationsloven skal udlændinge omfattet af integrationsloven indgå en individuel kontrakt.

Det foreslås i det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af integrationsloven, at den 3-årige individuelle kontrakt erstattes af en integrationskontrakt, som skal gælde indtil udlændingen opnår tidsubegrænset opholdstilladelse, dvs. også for perioden efter introduktionsprogrammets ophør. Det indgår i forslaget, at alle udlændinge samtidig med udarbejdelsen og underskrift af integrationskontrakten skal underskrive en erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund.

Forslaget om, at udlændinge skal have en integrationskontrakt, omfatter også de udlændinge, som i dag ikke længere er omfattet af introduktionsprogrammet, og som ikke har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse. Disse udlændinge vil med ændringen af integrationsloven skulle have en integrationskontrakt efter integrationsloven, hvis de modtager hjælp til forsørgelse efter lov om aktiv socialpolitik eller arbejdsløshedsdagpenge eller aktiveringsydelse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Ved hjælp til forsørgelse efter lov om aktiv socialpolitik forstås kontant- eller starthjælp, revalideringsydelse og ledighedsydelse.

Herved sikres, at alle udlændinge uden tidsubegrænset opholdstilladelse, som efter at have været

omfattet af introduktionsprogrammet i integrationsloven modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., underskriver en integrationskontrakt og erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund.

Med forslaget til stk. 1 pålægges kommunen henholdsvis staten at supplere kontrakten med oplysninger om indholdet i den beskæftigelsesrettede indsats efter denne lov. Bestemmelsen vil finde anvendelse, hvis en udlænding får brug for hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede stk. 2.

I det samtidig fremsatte forslag til ændring af integrationsloven foreslås det, at det altid er kommunalbestyrelsen, der har ansvaret for, at udlændinge, der ikke har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse får en integrationskontrakt og underskriver en erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund efter integrationsloven. For forsikrede ledige, som ikke tidligere har fået en integrationskontrakt, skal arbejdsformidlingen – eller fra 1. januar 2007 staten i jobcentret – sørge for, at den ledige via kommunen får og underskriver en erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund og integrationskontrakt, som udstikker de overordnede rammer for kontrakten. Staten sørger for at udfylde kontrakten med den beskæftigelsesrettede indsats efter denne lov.

Til stk. 2

Det foreslås, at den beskæftigelsesrettede del af integrationskontrakten udfyldes som led i det individuelle kontaktføreløb efter kapitel 7.

Har udlændingen fx arbejde ved afslutning af introduktionsprogrammet, skal integrationskontrakten suppleres med den beskæftigelsesrettede del af indsatsen i denne lov, hvis pågældende skal modtage hjælp til forsørgelse, fordi pågældende fx bliver arbejdsløs. Skal udlændingen umiddelbart efter afslutning af introduktionsprogrammet have hjælp til forsørgelse fx i form af starthjælp, skal kommunen i forbindelse med den første samtale i det individuelle kontaktføreløb sammen med udlændingen i integrationskontrakten fastlægge indholdet af den beskæftigelsesrettede indsats efter de almindelige regler i denne lov.

Integrationskontrakten skal således indeholde en beskrivelse af, hvordan mulighederne for at få varig beskæftigelse på det almindelige arbejdsmarked kan forbedres, og aktiviteter og tilbud skal fastlægges med udgangspunkt i udlændingens forudsætninger og ønsker samt arbejdsmarkedets behov. Til brug herfor kan

de eksisterende redskaber, som er udarbejdet til brug for kompetenceafklaring af de relevante målgrupper efter denne lov og lov om aktiv socialpolitik, benyttes.

Kontrakten skal således fastlægge de aktiviteter og tilbud, som vil hjælpe udlændingen ind på arbejdsmarkedet. Jobplanen bliver således en integreret del af integrationskontrakten.

Integrationskontrakten skal revideres, hvis der igangsættes aktiviteter eller bliver behov for tilbud, som ikke fremgår af kontrakten.

Udlændingen har de rettigheder og pligter, som følger af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik og lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og det vil efter de almindelige regler i lov om aktiv socialpolitik og lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. kunne få ydelsesmæssige konsekvenser, hvis pågældende ikke samarbejder om og deltager i de tilbud, som kommunen anviser til pågældende.

Det vil også efter det samtidigt fremsatte forslag til ændring af udlændingeloven kunne få konsekvenser for udlændinges muligheder for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis udlændingene ikke deltager i den beskæftigelsesrettede indsats, som er fastlagt i integrationskontrakten.

Det indgår i forslaget, at det i integrationskontrakten præciseres, hvilke rettigheder og pligter udlændingen har efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik og lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Kommunen har for de ikke forsikrede ledige – og staten for forsikrede ledige – myndighedsansvaret for sammen med udlændingen at fastlægge den beskæftigelsesrettede indsats, hvis udlændingen efter ophør af introduktionsprogrammet fortsat har eller får brug for hjælp til forsørgelse.

Det følger af reglerne om jobplan, at kommunen henholdsvis staten sammen med udlændingen fastlægger indholdet af jobplanen. Hvis der ikke kan opnås enighed, fastsætter kommunen henholdsvis staten de aktiviteter og tilbud, som skal iværksættes, jf. lovens § 28, stk. 1. Hvis der ikke kan opnås enighed, og hvis den ledige ikke vil tage imod de givne tilbud, kan det få konsekvenser i form af sanktioner efter de almindelige regler herom, jf. § 41 i lov om aktiv socialpolitik.

Klager over de aktiviteter og tilbud, der er indeholdt i kontrakten, kan påklages efter de almindelige regler herom. For forsikrede ledige betyder det, at der fx kan klages til Arbejdsmarkedsrådet – og fra 1. januar 2007 til beskæftigelsesankenævnene – over de tilbud, der er fastlagt i kontrakten.

Til stk. 3

Det foreslås, at kommunen, når Udlændingestyrelsen til brug for behandling af ansøgninger om tidsubegrænset opholdstilladelse anmoder herom, udarbejder en status for den enkeltes deltagelse i aktiviteterne i denne lov, herunder i hvilket omfang de uden gyldige grunde er udeblevet fra tilbud, samt om tilknytningen til arbejdsmarkedet. Status vil indgå i Udlændingestyrelsens vurdering af, om der kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, når udlændingen ansøger herom.

Status skal indeholde en beskrivelse af, hvad der har været gennemført af aktiviteter i perioden i form af kompetenceafklarende aktiviteter, tilbud m.m., og af personens deltagelse i disse aktiviteter.

Til stk. 4 og 5

Hvis en udlænding fx er flyttet til en ny kommune, og dér skal have hjælp, er det nødvendigt, at den tidligere opholdskommune henholdsvis staten giver den nye opholdskommune henholdsvis staten alle nødvendige oplysninger med henblik på, at den beskæftigelsesrettede integrationsindsats efter denne lov kan varetages.

Der stilles derfor forslag om, at kommuner – dvs. kommuner som tidligere har haft ansvaret for udlændingen – henholdsvis staten på begæring uden udlændingens samtykke skal videregive oplysninger om udlændingens navn, opholdsgrundlag og andre personlige data samt oplysninger om indholdet i integrationskontrakten, kopi af den underskrevne erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund og status for udlændingens deltagelse i introduktionsprogrammet til den myndighed, som har ansvaret for den ledige. Det foreslås samtidig, at den tidligere opholdskommune henholdsvis staten skal vurdere om andre oplysninger end de ovenfor nævnte vil være af væsentlig betydning for integrationsforløbet. Sådanne oplysninger videregives som udgangspunkt med udlændingens samtykke. Opnås samtykke ikke, foreslås det, at oplysningerne videregives uden samtykke, hvis de vurderes at være nødvendige for at varetage den beskæftigelsesrettede indsats for udlændingen. Videregivelsen af oplysningerne kan ske i elektronisk form.

Bestemmelsen sikrer, at kommunen henholdsvis staten har de nødvendige oplysninger for at kunne tilrettelægge indsatsen blandt andet på baggrund af de tidligere indhøstede erfaringer og tiltag.

Den foreslåede bestemmelse svarer til den gældende bestemmelse i integrationslovens § 51, stk. 3 og forslag til ny § 51 b, stk. 2.

Integrationskontrakten indeholder oplysninger om udlændingens personlige og faglige forudsætninger samt oplysninger om, hvilke tilbud i medfør af introduktionsprogrammet eller efter lov om aktiv socialpolitik eller lov om en aktiv beskæftigelsesindsats i form af danskuddannelse og/ eller vejledning, opkvalificering, virksomhedspraktik m.v. eller ansættelse med løntilskud, det er aftalt eller fastsat, at udlændingen skal deltage i. Kontrakten indeholder endvidere oplysninger om den pågældendes beskæftigelses- eller uddannelsesmål. Erklæringen om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund indeholder ikke oplysninger om udlændingen selv, men en underskrift på bl.a., at udlændingen anerkender grundlæggende værdier i det danske samfund. Kommunalbestyrelsens status indeholder kommunalbestyrelsens konkrete vurdering af, om udlændingen har deltaget i og gennemført introduktionsprogrammet.

Såvel integrationskontrakten som kommunalbestyrelsens status for udlændingens deltagelse i introduktionsprogrammet kan indeholde oplysninger om udlændingens rent private forhold.

Kommunen eller staten får også adgang til oplysninger ud over de, som der nævnt i bestemmelsen, hvis de vurderes at være af væsentlig betydning for at kunne tilrettelægge beskæftigelsesindsatsen for udlændingen. Det drejer sig først og fremmest om oplysninger, der er af betydning for udlændingens muligheder for aktivering på arbejdsmarkedet og i uddannelsessystemet. Det vil således kunne være relevant at videregive oplysninger om udlændingens helbredsmæssige, sociale og familiemæssige forhold. Det kan f.eks. være oplysninger om, handicaps hos den pågældende eller oplysninger om eventuelle børns skolegang og anvendelse af institutionstilbud mv.

Oplysningerne videregives således med henblik på at kunne varetage den beskæftigelsesrettede indsats, men også for på begæring af kunne udarbejde status til brug for Udlændingestyrelsens behandling af ansøgninger om meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse. Udgangspunktet er, at oplysningerne videregives med udlændingens samtykke. Såfremt samtykke til videregivelse af oplysningerne ikke opnås, foreslås det, at oplysningerne kan videregives uden udlændingens samtykke, hvis oplysningerne vurderes at være nødvendige for at varetage den beskæftigelsesrettede indsats for udlændingen.

Hvis udlændingen ikke ønsker, at oplysningerne videregives, skal kommunalbestyrelsen som udgangspunkt respektere dette ønske. Kommunalbestyrelsen må herefter afveje nødvendigheden af at videregive de pågældende oplysninger over for udlændingens inte-

resse i ikke at give samtykke til videregivelsen af oplysningerne. Dette gælder, selvom det skønnes, at videregivelsen af oplysningerne kunne være til udlændingens fordel.

Efter forvaltningslovens § 28, stk. 1, må oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, herunder oplysninger om race, religion og hudfarve, om politiske, foreningsmæssige, seksuelle og strafbare forhold samt oplysninger om helbredsforhold, væsentlige sociale problemer og misbrug af nydelsesmidler og lignende, ikke videregives til en anden forvaltningsmyndighed.

Efter forvaltningslovens § 28, stk. 2, nr. 2, kan der dog ske videregivelse af oplysninger om en persons rent private forhold uden den pågældendes samtykke, jf. forvaltningslovens § 28, stk. 1, når det følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, at oplysningerne kan videregives.

Videregivelse af oplysninger om udlændingens rent private forhold efter den foreslåede bestemmelse skal finde sted i overensstemmelse med reglerne om videregivelse af følsomme oplysninger omfattet af persondatalovens § 7, hvorefter der ikke må videregives oplysninger om racemæssig eller etnisk baggrund, om politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning, om fagforeningsmæssigt tilhørsforhold og om helbreds-mæssige eller seksuelle forhold.

Integrationskontrakten og kommunalbestyrelsens status kan indeholde oplysninger, der er omfattet af persondatalovens § 7 – det kan f.eks. være helbreds-mæssige oplysninger. Sådanne oplysninger kan kommunen dog videregive uden udlændingens samtykke med hjemmel i persondatalovens § 7, stk. 2, nr. 4, idet videregivelsen af oplysningerne i integrationskontrakten og kommunalbestyrelsens status er nødvendige for, at kommunen eller staten ud fra en helhedsorienteret tilgang til udlændingen i kontraktperioden kan tilrettelægge den beskæftigelsesrettede indsats.

Herudover vil integrationskontrakten og kommunalbestyrelsens status kunne indeholde oplysninger, der er omfattet af persondatalovens § 8 om videregivelse af andre følsomme oplysninger (strafbare forhold, væsentlige sociale problemer og andre rent private forhold end de i persondatalovens § 7, stk. 1). Kommunens videregivelse af disse oplysninger indebærer en fravigelse af persondatalovens § 8, stk. 3. Det bemærkes i den forbindelse, at formålet med videregivelsen af oplysningerne er at sikre, at kommunen kan tilrettelægge en målrettet og effektiv beskæftigelsesrettet indsats med afsæt i udlændingens forudsætninger.

Til stk. 6

Det er vigtigt, at arbejdsmarkedsmyndighederne – dvs. kommunen eller staten – kan identificere de personer, der skal have udarbejdet en kontrakt. Arbejdsmarkedsmyndighederne har således i forbindelse med varetagelse af integrationsindsatsen behov for kunne indhente oplysninger om udlændinges opholdsgrundlag.

Det foreslås derfor, at Udlændingestyrelsen stiller oplysninger om udlændinges opholdsgrundlag til rådighed for arbejdsmarkedsmyndighederne.

Det bemærkes, at Integrationsministeriet i 2005 forventes at fremsætte forslag om regulering af elektronisk videregivelse af oplysninger om bl.a. udlændinges opholdsgrundlag via Udlændinge Informations Portalen (UIP), således at blandt andet også arbejdsmarkedsmyndighederne får denne adgang. Det betyder, at også AF og pr. 1. januar 2007 staten i jobcentret får denne adgang.

De oplysninger, som fås adgang til, er de oplysninger, som der i dag i medfør af Udlændingelovens § 44 a. er adgang til uden, at der skal indhentes samtykke fra udlændingen. UIP danner i dag grundlag for overførsel af oplysninger om opholdsgrundlag til Det Centrale Personregister CPR og anvendes bl.a. af samtlige kommuner. UIP er den samlede og strategiske portal for udveksling af information om udlændinge i Danmark. De oplysninger, som fås adgang til, er oplysninger fra Udlændingeregistret og Erhvervssystemet og giver elektronisk adgang til personoplysninger (navn, CPR-nummer, udlændingenummer, adresse, nationalitet, integrationsdato m.v.), oplysninger om afgørelser (herunder evt. klagedato, indrejseforbud og udrejsefrist m.v.), oplysninger om ind- og udrejser samt oplysninger om indgivne ansøgninger.

Til stk. 7

Bemyndigelsen vil blive brugt til at fastsætte regler om, hvordan den beskæftigelsesrettede indsats skal fastlægges i integrationskontrakten, herunder om opfølgning og status mv.

På den måde sikres det, at der kan fastsættes regler om, hvordan den beskæftigelsesrettede indsats skal tilrettelægges i integrationskontrakten, fx om hvordan reglerne om individuelt kontaktføreløb og jobplaner kan integreres på en hensigtsmæssig måde i kontrakten.

Det betyder også, at der kan fastsættes regler om, hvilke oplysninger og vurderinger, der skal indgå i status efter stk. 3, og hvordan opfølgning skal ske.

Bemyndigelsen giver mulighed for at foretage justeringer af indholdet i integrationskontrakten ud fra

de indhentede erfaringer – herunder blandt andet hvordan opfølgning skal ske – med henblik på at sikre den bedst mulige integration.

Til nr. 3

Det foreslås, at unge, der er omfattet af § 21 b, og som uden rimelig grund ophører med en uddannelse, umiddelbart efter ophør med uddannelsen skal bistås med at finde et job eller have et tilbud efter kapitel 10-12. Der henvises i øvrigt omtalen af »uden rimelig grund« i bemærkningerne til § 1, nr. 1.

Herved sikres, at den unge ikke forbliver i passiv forsørgelse efter ophør af uddannelsen.

Unge, der er i tilbud efter kapitel 10-12, er fortsat omfattet af uddannelsespligten efter § 21 b. Kommunen har således pligt til at søge at få den unge i gang med en uddannelse på almindelige vilkår.

Til nr. 4

Det foreslås, at kontanthjælpsmodtagere og starthjælpsmodtagere, der er fyldt 30 år, og som har problemer ud over ledighed, skal have ret og pligt til at modtage mere end ét tilbud om aktivering. Når en person har afsluttet første tilbud, skal personen således have ret og pligt til at begynde på et nyt tilbud, hver gang den pågældende har modtaget kontanthjælp eller starthjælp i en sammenhængende periode på 12 måneder.

Der henvises i øvrigt til punkt 4 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte regler om rammer for indsatsen i forhold til personer, som har særligt svært ved at blive integreret på arbejdsmarkedet. Det gælder også indvandrere og efterkommere af indvandrere, der har svært ved at finde fodfæste på arbejdsmarkedet og som derfor har behov for en særlig indsats.

Den foreslåede bemyndigelse tager sigte på at fastlægge indsatsen for en bredere målgruppe end den, der er omfattet af § 96 b. Bemyndigelsen forventes også anvendt, hvis erfaringerne fra udviklingen af målrettede jobforløb i den to-årige indsatsperiode i »Ny chance for alle« viser, at der er behov for yderligere regelfastsættelse.

Målgruppen foreslås at være personer, der modtager kontant- eller starthjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller arbejdsledighedsdagpenge eller aktiveringsydelse efter lov om arbejdsledighedsforsikring m.v.

Formålet er at sikre en særlig opmærksomhed og særlige rammer for personer, der har betydelige vanskeligheder med at opnå en varig tilknytning til ar-

bejdsmarkedet, og hvor en forstærket indsats er relevant. Indsatsen vil blandt andet være rettet mod udlændinge, som i dag har fået meddelt tidsbegrænset opholdstilladelse, og som derfor ikke er omfattet af forslagens § 1, nr. 2, om integrationskontrakt.

I forbindelse med den landsdækkende indsats »Ny chance for alle« afprøves særligt målrettede jobforløb, der udvikles i samarbejde med arbejdsmarkedets parter og KL. Jobforløbene er rettet mod særlige grupper af kontant- og starthjælpsmodtagere, herunder personer med ringe dansk kundskaber eller personer med meget begrænset tilknytning til arbejdsmarkedet.

Når der efter ministerens bemyndigelse fastsættes regler for »Ny chance for alle« initiativet, vil der samtidig blive fastsat retningslinier i forhold til kontant- og starthjælpsmodtagere, modtagere af aktiveringsydelse samt modtagere af arbejdsledighedsdagpenge, der ikke er blevet integreret på arbejdsmarkedet.

Der henvises i øvrigt til forslagens § 1, nr. 6, og de almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Aftalen »En ny chance til alle« indebærer, at der iværksættes en landsdækkende toårig indsats »Ny chance for alle«, hvor personer på kontanthjælp eller starthjælp i perioden 1. juli 2006 til den 30. juni 2008 skal have deres sag gennemgået af kommunen, hvis de har modtaget offentlig forsørgelse i et år og ikke har modtaget et aktiv tilbud efter kapitel 10-12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, herunder som led i revalidering. Initiativet omfatter såvel personer, der ved periodens start opfylder kriterierne som personer, der i løbet af den toårige periode opfylder kriteriet.

Formålet er at sikre en grundig oprydning, hvor alle sager tages op og gennemgås med henblik på en målrettet indsats. Hensigten er at sikre, at alle kontant- og starthjælpsmodtagere, der har stået uden for arbejdsmarkedet i længere tid, kommer i beskæftigelse, og at kommunerne og staten aktivt gør en indsats for at forbedre integrationen på arbejdsmarkedet. Ingen må opgives eller overlades til passiv forsørgelse.

I forbindelse med gennemgang af sagen skal personen have udarbejdet eller revideret en jobplan, der beskriver beskæftigelsesmålet og fastsætter den indsats, der skal til for at få personen i job. Herefter skal personen bistås med at finde beskæftigelse eller have et aktivt og jobrettet tilbud af kommunen. Andre aktører og virksomheder kan inddrages, hvor de har særlige kompetencer til at få personer i job.

Det foreslås, at der i § 96 b, stk. 2, indsættes en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte regler om ram-

mer for indsatsen. Bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastlægge afgrænsning af målgruppen – fx den tekniske beregning af varigheden af den forudgående offentlige forsørgelse og hvilke ydelser der indgår –, den administrative tilrettelæggelse, herunder regnskab og revision, anvendelse af IT samt pligt for kommunalbestyrelsen til årligt at drøfte resultaterne af indsatsen mv. Bemyndigelsen foreslås også anvendt til at fastsætte det økonomiske tilskud til supplerende dækning af kommunale udgifter i forbindelse med indsatsen, herunder udgifter i forbindelse med sagsbehandlingen. Tilskuddet til kommunerne ændrer ikke ved de eksisterende refusionsbestemmelser. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til de økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige vedrørende »Ny chance for alle«. Den enkelte kommune vurderer og afgør, hvilken indsats der skal sættes ind med for den enkelte. Det er et led i »Ny chance for alle«, at der i samarbejde med arbejdsmarkedets parter skal udvikles målrettede jobforløb. Der vil blive givet vejledende retningslinier om brug af disse.

Der vil af den samlede pulje til »Ny chance for alle« blive afsat midler til resultatløn for sagsbehandlerne i kommunerne.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslagets § 1, nr. 4, om gentagen aktivering af kontant- og start-hjælpsmodtagere, der er fyldt 30 år, og som har problemer ud over ledighed.

»Ny chance for alle« ændrer ikke ved de almindelige regler om kommunernes pligt til at give tilbud efter kapitel 17 efter denne lov.

Til nr. 7 og 8

Med forslagene ændres den nuværende refusions-sats for kommunernes udgifter, når de udbetaler tilskud i forbindelse med ansættelse i løntilskud for start- og kontanthjælpsmodtagere, herunder til nyud-dannede personer med handicap, dvs. personer omfat-tet af § 2, nr. 8.

Der henvises i øvrigt til punkt 8 i de almindelige be-mærkninger samt til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 19.

Til § 2

Til nr. 1

Gældende regler

Efter gældende regler er der ikke noget generelt krav om, at der skal udarbejdes en plan for sygeop-følgning, og at kommunen skal orienteres om sygdom hos en kontant- eller starthjælpsmodtager.

I flere kommuner har man dog overordnede retningslinier for, hvordan man behandler sygefravær hos personer, der modtager kontant- eller starthjælp, fx i form af hvornår der skal holdes sygeopfølgnings-samtaler, indhentes lægeerklæring og statusrapport og indledes samarbejde med lægen om tilbagevenden til arbejdsmarkedet.

Kommunerne kan fx for personer, der er syge/har mere varige lidelser, lade det indgå i et tilbud at af-hjælpe lidelsen eller et evt. misbrug. Særligt i forhold til personer med andre problemer end ledighed kan det være relevant at give tilbud, der skal afhjælpe de bar-rierer, der måtte være for at komme nærmere arbejds-markedet. Kommunen skal dog altid se på, om der er behov for hjælp i øvrigt og vejlede om tilbud - herun-der behandlingstilbud. Der henvises til SM O-92-94 om antabusbehandling.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærknin-ger ad 7. Styret opfølgning over for kontant- og start-hjælpsmodtagere, der melder sig syge.

Sygemelding mv.

Der er en pligt til sygemelding til arbejdsformidlin-gen og kommunen efter § 52 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvis sygdommen bevir-ker, at en person, der modtager hjælp alene på grund af ledighed, ikke står til rådighed for formidlet arbej-de. I lov om aktiv socialpolitik § 13, stk. 2, nr. 4, er der pligt til sygemelding til arbejdsformidling, kom-muner og arbejdsgiver i tilfælde af sygdom, hvor den ledige er givet et tilbud efter lov om en aktiv beskæf-tigelsesindsats eller skal møde til jobsamtale hos en arbejdsgiver. I bekendtgørelse om rådighed for perso-ner, der ansøger om eller modtager kontant- eller starthjælp alene på grund af ledighed, er der skærpede krav til rådighedsvurdering, når en person 2 gange har meldt sig syg i forbindelse med kontaktførløb, for-midling af arbejde eller tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Krav om sagens oplysning og medvirken fra modtage-ren af hjælp

Kommunen har efter retssikkerhedslovens § 10 an-svaret for, at sager om tildeling af kontanthjælp bliver oplyst i tilstrækkeligt omfang. Kommunen kan i den forbindelse efter retssikkerhedslovens § 11 anmode personer, der søger om hjælp, om at give de oplysnin-ger, der er nødvendige for at afgøre hvilken hjælp, de er berettiget til. Kommunen har mulighed for med samtykke fra den, der søger om hjælp, at forlange, at fx læger, sygehus mv. giver de oplysninger om den pågældende, der er nødvendige for at behandle sagen.

Personer, der modtager hjælp, har endvidere pligt til at oplyse om ændringer, der kan have betydning for hjælpen.

Kommunen kan stille krav om lægeattest som dokumentation for sygdommen og kan anvende egen lægekonsulent til vurderingen af sygdommen. Dette følger af de almindelige regler om medvirken til oplysning af sagen. Kommunen kan også forlange at få oplysninger, som er nødvendige for at vurdere, om kontanthjælpsmodtageren er uarbejdsdygtig på grund af sygdom. I SM A-18-99 fandt Ankestyrelsen, at kommunen ikke var berettiget til at standse udbetalingen af kontanthjælp til ansøger, der var sygemeldt og derfor ikke havde pligt til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, og dermed heller ikke pligt til at deltage i aktivering. Der blev ved afgørelsen lagt vægt på de foreliggende lægeerklæringer fra egen læge, hvorefter ansøger var fuldt sygemeldt. Ankestyrelsen fandt imidlertid, at kommunen gennem indhentelse af yderligere lægelige oplysninger, eventuelt gennem speciallægeundersøgelse, efter en konkret vurdering ikke ville have været afskåret fra at tilsidesætte egen læges vurdering af ansøgers helbredstilstand og dermed hans rådighedsfritagelse.

Kontanthjælpsmodtageren skal give samtykke til indhentelse af oplysningerne. Manglende samtykke skal respekteres, men ønsker modtageren af hjælp ikke at medvirke, må kommunen træffe afgørelse på det foreliggende grundlag.

Kommunen skal give borgeren skriftlig besked om kommunens adgang til at indhente oplysninger og de konsekvenser, det medfører, hvis borgeren ikke medvirker til at skaffe oplysningerne.

Kommunen skal i forlængelse heraf give borgeren besked om, at manglende oplysning kan betyde, at hjælpen ophører. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger ad.7. Styrket opfølgning over for kontant- og starthjælpsmodtagere, der melder sig syge.

Behandling kan være en betingelse for hjælp. Behandling skal dog efter al erfaring med rimelig sikkerhed kunne medføre en forbedring af helbredstilstanden og/eller arbejdsevnen og må aldrig indeholde risiko for borgerens liv eller førlighed. Det er kommunen, der på baggrund af de indhentede oplysninger i sagen, herunder de lægelige oplysninger, træffer afgørelse om i hvilket omfang krav om behandling kan være en betingelse for fortsat hjælp. Krav om behandling kan alene stilles, hvis det medvirker til at bringe den pågældende tættere på arbejdsmarkedet. I SM 0-46-92 anføres følgende om kravet om udnyttelse af behandlingsmuligheder: "Det er almindeligt antaget, at min-

dre ufarlige kurative indgreb, der er lægeligt anbefalet, vil ansøgeren ikke være berettiget til at modsætte sig. Der er derimod ikke pligt til at underkaste sig undersøgelse eller behandling, der kan medføre fare for liv eller førlighed."

Forslaget

Det foreslås, at alle kommuner fremover får en pligt til at vurdere, om der er behov for at udarbejde en sygeopfølgningsplan. Samtidig fastsættes, hvornår denne pligt indtræder, nemlig umiddelbart efter at kommunen er blevet bekendt med sygdommen. En kommune kan blive bekendt med, at personen er syg, når personen på grund af sygdom er forhindret i at møde til en samtale med kommunen, arbejdsformidlingen, arbejdsgiver eller aktiveringssted, hvortil pågældende er indkaldt, eller et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Kommunen skal løbende vurdere, om der er behov for en plan, og kommunen skal mindst hver gang, der gennemføres en samtale som led i det individuelle kontaktførløb, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, foretage en vurdering af behovet. Der kan fx være behov for fornyet vurdering, hvis kommunen bliver bekendt med, at der er sket ændringer i sygdomsforløbet, fx fordi personen har afsluttet en sygebehandling eller er udskrevet fra sygehus, eller der på anden måde er sket forandringer i den sygemeldtes situation.

Kommunens vurdering af, om planen bør udfærdiges, kan bygge på oplysningerne fra den sygemeldtes læge, behandlingssted, aktiveringssted eller et evt. revalideringssted, hvis personen har deltaget i forrevalidering, og personens hidtidige sygdomsmønster. Vurderingen af, hvilke oplysninger, der skal indhentes, kan bl.a. foretages på baggrund af sygdommens karakter og sygeperiodens længde.

Er der tale om en enkeltstående sygemelding, vil der i første omgang typisk ikke være behov for en plan. Har personen derimod hyppigt gentagne sygemeldinger bag sig, vil der typisk være behov for en plan.

Planen bør sikre en overordnet koordination og indsats for at fremme personens tilbagevenden til arbejdsmarkedet.

Planen bør i lighed med, hvad der gælder for sygemeldte dagpengemodtagere, indeholde mål for opfølgning på såvel kort som lang sigt i langvarige sager, oplysning om sygemeldtes egen indsats, behandlingsindsats og fx aktiveringsstedets indsats. Planen skal have fokus på arbejdsmarkedet. Planen bør tage stilling til, om delvis raskmelding kan være en mulighed. Der bør i planen sættes fokus på, hvilken funktionsev-

F. t. l. vedr. en aktiv beskæftigelsesindsats m.v.

ne personen har på trods af sygdommen. En lægeerklæring kan medvirke til at underbygge mulighederne for, at personen på ny kommer i hel eller delvis aktivering ved tillige målrettet at vurdere personens funktionsevne. Den lægeerklæring, der anvendes ved opfølgning i sygedagpengesager, kan også anvendes i sager om sygeopfølgning for kontant- og starthjælpsmodtagere. Arbejdsmarkedsstyrelsens vejledning af 24. september 2005 om visitation og opfølgning mv. i sygedagpengesager indeholder nærmere vejledning om lægeerklæring til kommunen, jf. pkt. 6.2., i sager om sygedagpenge.

Personer, der er ansat med løntilskud, vil normalt være omfattet af bestemmelserne om sygeopfølgning i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. Når dette er tilfældet, vil der ikke være pligt til at udarbejde en plan efter lov om aktiv socialpolitik.

Kommunen skal inddrage den sygemeldte og bør også inddrage andre relevante aktører, som fx læge, evt. aktiveringssted og faglig organisation, i forbindelse med udarbejdelse af selve planen.

De foranstaltninger, der kan indgå i planen, er alene de foranstaltninger, der allerede er mulighed for at iværksætte efter den gældende lovgivning. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger ad 7. Styrket opfølgning over for kontant- og starthjælpsmodtagere, der melder sig syge.

Det forudsættes i overensstemmelse med udtalelsen i SM 0-46-92, at der med hensyn til indgreb alene vil blive stillet krav om, at en person skal undergive sig mindre ufarlige kurative indgreb, der er lægeligt anbefalede.

Opfølgning på, om en person følger planen efter forslagens § 12 b, stk. 1, skal ske som led i kontaktføreløbet. Kommunen kan dog tillige løbende følge med i om planen følges. Det bemærkes herved, at hvis personen udebliver uden rimelig grund fra foranstaltninger som led i sygeopfølgningen, skal der normalt foretages en nedsættelse af hjælpen, og i denne forbindelse kan det være hensigtsmæssigt også at se på planen, og om der er behov for en revision heraf.

Det kan også være aktuelt at vurdere rådigheden i øvrigt og herunder vurdere, om der skal iværksættes andre sanktioner.

Kommunen kan indhente oplysninger om sygdom mv. efter § 11 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område som led i sagsbehandlingen, jf. ovenfor om gældende regler.

Personer, som er sygemeldte på grund af livstruende lidelser, der skønnes uheldbedelige, fx alvorlig kræftsygdomme, er ikke omfattet af forslaget. Begrundelsen herfor er, at den foreslåede særlige syge-

opfølgning efter sit formål ikke sigter mod denne gruppe af sygemeldte. En intensiveret sygeopfølgning ville derimod kunne bidrage til at tilføje den syge og de pårørendes situation en yderligere belastning. Kommunen vil i denne situation kunne overveje at foretage dispositioner efter anden lovgivning (fx førtidspension eller ydelser efter lov om social service).

Til nr. 2, 3 og 4

Gældende regler om sygemelding mv.

Der er efter gældende regler ikke et generelt krav om, at kontant- og starthjælpsmodtagere skal melde sygdom til kommunen.

Det fremgår af lovens § 13, stk. 2, at kommunen har pligt til at vurdere, om en person, der ansøger om eller får hjælp, opfylder betingelserne for hjælpen, herunder om personen aktivt søger at udnytte sine arbejdsmuligheder og tager imod et rimeligt tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Sygdom kan være en gyldig årsag til ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder eller til ikke at møde til fx en formidlings- eller kontaktsamtale på arbejdsformidlingen eller i kommunen.

Det følger af bekendtgørelsen om rådighed for personer, der søger om eller modtager hjælp alene på grund af ledighed, jf. bekendtgørelsens § 12, at der er en pligt til at melde sygdom til kommunen, AF og arbejdsgiver, hvis personen skal møde til jobsamtale, eller der er givet et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det følger af retssikkerhedslovens § 11, at kommunen kan anmode personer, der søger om eller modtager hjælp, om at medvirke til oplysning af sagen.

Forslaget

Som konsekvens af kravet om sygeopfølgningsplan foreslås der en pligt for kommunen til at vurdere rådigheden, hvis modtageren af hjælp undlader at give meddelelse om sygdom til kommunen ved

- 1) indkaldelse til sygeopfølgningssamtale og foranstaltninger som led i sygeopfølgning, og
- 2) ved afvisning af eller udeblivelse fra deltagelse i foranstaltninger som led i en sygeopfølgning.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger ad 7. Styrket opfølgning over for kontant- og starthjælpsmodtagere, der melder sig syge.

Til nr. 5

I dag kan en kommune normalt ikke forpligte en person under 30 år til at tage en uddannelse. En ung kontant- eller starthjælpsmodtager kan efter de gældende regler ikke modtage et tilbud om vejledning og

opkvalificering til en uddannelse, medmindre personen har opbrugt retten til SU eller har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn.

Efter lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås det, at kommunen skal kunne pålægge kontant- og starthjælpsmodtagere under 25 år at tage en relevant uddannelse.

Som en konsekvens heraf foreslås en tilføjelse i § 13, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvorefter unge under 25 år også skal udnytte deres arbejdsmuligheder mv. ved at medvirke til de aktiviteter, der er nævnt i forslagens § 1, nr. 1.

Kontant- og starthjælpsmodtagere, der har problemer ud over ledighed, og/eller forsørger eget barn i hjemmet, vil ikke være omfattet af forslaget.

Kravet om, at den unge skal medvirke til aktiviteter efter den foreslåede ordning, betyder, at den unge skal komme med forslag til en uddannelse, søge ind på en uddannelse og påbegynde og gennemføre uddannelsen efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. § 21 b. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1.

Efter de gældende regler gælder pligten til at stå til rådighed som udgangspunkt også for en evt. ægtefælle. Hvis en ung under 25 år ikke stiller sig til rådighed for aktiviteter efter § 21 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. forslagens § 1, nr. 1, kan det derfor medføre, at en evt. ægtefælle - uanset om denne ægtefælle selv står til rådighed - ikke opfylder betingelserne for at modtage hjælp efter § 11 i lov om aktiv socialpolitik.

Kommunen skal - ud over de rådighedsvurderinger, der skal foretages efter § 13, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik - også foretage en rådighedsvurdering, hvis der er tvivl om rådigheden. Der vil altid være tvivl om rådigheden, hvis en person ikke medvirker til en beskæftigelsesfremmende foranstaltning.

Forslaget ændrer ikke ved de gældende regler om rådighed. Således skal den unge stå til rådighed i venteperioden, indtil den unge kan påbegynde uddannelsen.

Til nr. 6

Efter de gældende regler er der for personer, der modtager hjælp alene på grund af ledighed, en række undtagelser fra pligten til at stå til rådighed. Det foreslås, at disse undtagelser også skal gælde for pligten til at medvirke til de aktiviteter, der kan pålægges efter § 21 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. forslagens § 1, nr. 1.

Det skal særligt i forhold til § 13, stk. 4, nr. 1, om rimeligheden af et tilbud fremhæves, at det er en forudsætning, at den uddannelse, som kommunen forpligter

den unge til at komme med forslag til, at søge optagelse på og at påbegynde, er en rimelig og relevant uddannelse for den unge.

Til nr. 7

Med bestemmelsen indføres der en ny regel, hvor efter en ægtefælle i et ægtepar, der er berettiget til hjælp efter aktivlovens § 11, og som modtager hjælp på de høje satser, betragtes som reelt hjemmegående, når parret har modtaget hjælp i sammenlagt to år eller mere, og den pågældende ægtefælle ikke har haft mindst 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder. Den pågældende anses således ikke længere for at udnytte sine arbejdsmuligheder/være til rådighed. Kontanthjælpen til den pågældende falder bort, og der beregnes alene hjælp til den anden ægtefælle. Det nuværende tillæg til den anden ægtefælles hjælp foreslås afskaffet.

Hovedreglen om, at det er en betingelse for, at et ægtepar kan få hjælp, at begge udnytter deres arbejdsmuligheder, vil fortsat være gældende. Det vil bl.a. sige, at hvis en ægtefælle uden rimelig grund afviser et tilbud om arbejde, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, ophører hjælpen til begge ægtefæller, så længe muligheden for at benytte tilbuddet består, jf. aktivlovens § 41.

Parret har modtaget hjælp i sammenlagt to år eller derover (forslaget til § 13, stk. 8, nr. 1, og stk. 10)

Det foreslås, at perioden med hjælp i sammenlagt to år eller derover regnes fra den 1. i den kalendermåned, hvor ægteparret første gang har fået hjælp efter aktivlovens § 11, herunder har fået udbetalt supplerende hjælp. Perioder med hjælp, før ægteparret blev gift, tæller ikke med. Perioden med hjælp i sammenlagt to år afbrydes, hvis ingen af ægtefællerne har modtaget hjælp efter § 11 i en sammenhængende periode på to år.

Ved opgørelsen medregnes perioder, hvor en eller begge ægtefæller har modtaget starthjælp eller kontanthjælp på de lave satser, éngangshjælp efter lovens § 25 a, perioder hvor ægtefællerne har været i løntilskudsjob samt perioder, hvor hjælpen har været nedsat eller bortfaldet efter sanktionsreglerne i §§ 38 a - 41. Perioder med supplerende kontanthjælp medregnes. Ved opgørelsen medregnes endvidere perioder, hvor der kun er beregnet hjælp til den ene ægtefælle, fordi den anden ægtefælle har været under uddannelse eller har modtaget en offentlig forsørgelsesydelse eller tilskud til pasning af egne børn efter § 26 a i lov om social service.

Kun par, der på opgørelsestidspunktet modtager kontanthjælp, herunder supplerende kontanthjælp, beregnet på grundlag af satsene i § 25, stk. 1, nr. 1-2, stk. 2 eller stk. 3 (de høje satser), omfattes af den nye regel.

Reglen vil efter forslaget også gælde ægtepar, hvor den ene ægtefælle på opgørelsestidspunktet er i et løntilskudsjob efter kapitel 12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder (forslaget til § 13, stk. 8, nr. 2, og stk. 11)

Kravet om 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder opgøres individuelt for hver ægtefælle.

De 300 timers arbejde kan stykkes sammen af flere beskæftigelsesperioder.

Der skal være tale om sædvanligt, lønnet arbejde, dvs. opgørelsen skal baseres på opgjorte løntimer i et sædvanligt beskæftigelsesforhold, der er i overensstemmelse med gældende overenskomster eller i øvrigt er udført på almindelige løn- og arbejdsvilkår, jf. de regler der anvendes indenfor arbejdsløshedsforsikringens område.

Hvis der er tale om arbejde uden fastsat arbejdstid, foreslås det, at der sker en teknisk beregning af det antal timer, som en ægtefælle anses for at have arbejdet, ved brug af en omregningssats, dvs. den erhvervede indtægt divideres med omregningssatsen og herved fremkommer et timetal. Satsen foreslås fastsat til 95 kr. svarende til den timeløn, som en person uden særlige kvalifikationer eller forudsætninger i øvrigt, typisk vil kunne opnå i jobs, der ikke kræver særlige kvalifikationer eller forudsætninger i øvrigt. Satsen foreslås reguleret en gang årligt med satsreguleringsprocenten, jf. forslaget til § 13, stk. 13.

Selvstændig virksomhed kan medregnes i de 300 timer, hvis virksomheden har haft sigte på at opnå selvforsørgelse, dvs. den må ikke have haft karakter af bi-beskæftigelse. I forlængelse heraf foreslås det, at selvstændig virksomhed kun kan medregnes, hvis ægtefællen dokumenterer, at den selvstændige virksomhed har haft et omfang, der kan sidestilles med lønarbejde i mindst 20 timer pr. uge. Endvidere må der ikke være udbetalt hjælp efter § 11 til den pågældende ægtefælle, mens den selvstændige virksomhed er drevet. Den selvstændige virksomhed medregnes med det faktisk dokumenterede timetal, jf. forslaget til § 13, stk. 14.

Ved vurderingen af virksomhedens omfang anvendes samme dokumentationskrav som inden for arbejdsløshedsforsikringens område, når det vurderes

om selvstændig virksomhed kan medregnes til opfyldelse af beskæftigelseskravet, dvs. der skal foretages en konkret vurdering af personens arbejdsindsats, virksomhedens art, omfang, omsætning, åbningstider, kundegrundlag, priser m.v. Endvidere skal overskud/underskud være oplyst til skattevæsenet, og der skal være anmeldt lovpligtige momsangivelser.

Perioder, hvor en ægtefælle ikke har kunnet arbejde på grund af dokumenteret sygdom, og hvor den pågældende således ikke har haft reel mulighed for at udnytte sine arbejdsmuligheder, forlænger den periode på 24 sammenhængende kalendermåneder, inden for hvilken en ægtefælle skal dokumentere 300 timers ordinært og ustøttet arbejde. Kommunen vil – ligesom i andre sager, der vedrører en persons rådighed – til brug for vurderingen af sygdoms betydning for muligheden for at udnytte arbejdsmulighederne kunne indhente yderligere lægelige oplysninger, fx gennem speciallægeundersøgelse, der evt. vil kunne tilsidesætte egen læges vurdering.

Endvidere foreslås det, at perioder, hvor en ægtefælle har haft ret til fravær under graviditet, barsel og adoption, perioder med børnepasningsorlov efter lov om børnepasningsorlov, perioder med støtte efter serviceloven til pasning af handicappet barn m.v., samt værnepligtsperioder forlænger de 24 måneder.

Det foreslås videre, at perioder, hvor en ægtefælles arbejdsevne har været så begrænset, at den pågældende ikke har kunnet opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, forlænger perioden. Der forudsættes her anvendt samme afgrænsning som ved undtagelsesbestemmelsen i forslaget til § 13, stk. 9, om den personkreds, der ikke vil blive omfattet af den nye regel, jf. nedenfor.

Endelig foreslås det, at de 24 kalendermåneder forlænges med perioder, hvor den pågældende har været under ordinær uddannelse eller har modtaget en anden offentlig forsørgelsesydelse, der ikke er betinget af, at vedkommende udnytter sine arbejdsmuligheder.

Personkreds, der ikke vil blive omfattet af den nye regel (forslaget til § 13, stk. 9)

Personer, hvis arbejdsevne er så begrænset, at de ikke kan opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, er efter forslaget ikke omfattet af kravet om 300 timers arbejde, jf. forslaget til § 13, stk. 9.

Kommunerne skal løbende vurdere en ledig kontanthjælpsmodtagers beskæftigelsespotentiale, dvs. hvor tæt på arbejdsmarkedet den pågældende er, jf. reglerne om visitation og det individuelle kontaktføreløb (Arbejdsmarkedstyrelsens bekendtgørelse nr. 1101 af 16. november 2004 og tilhørende vejledning).

Ved den lediges beskæftigelsespotentiale forstås personens ressourcer og kompetencer i forhold til behovene på det ordinære arbejdsmarked. Der er tale om en helhedsvurdering på baggrund af fem opmærksomhedspunkter:

- Eget arbejdsmarkedsperspektiv.
- Faglige og praktiske kompetencer.
- Personlige kompetencer.
- Økonomi og netværk.
- Helbred, herunder misbrug.

På baggrund af vurderingen placeres den ledige i en af følgende fem matchkategorier: 1) Umiddelbar match, 2) Høj grad af match, 3) Delvis match, 4) Lav grad af match og 5) Ingen match.

Det er forudsat, at den nye regel om bortfald af kontanthjælpen ikke skal gælde for ægtefæller, der ved kommunens helhedsvurdering af beskæftigelsespotentialet placeres i matchkategori 5). Der er her tale om personer, der har så omfattende begrænsninger i kompetencer og ressourcer, at de pågældende aktuelt ikke har nogen arbejdsevne, der kan anvendes i jobfunktioner på det ordinære arbejdsmarked.

Endvidere er det forudsat, at følgende personer ikke omfattes:

- Personer, der har så omfattende begrænsninger i arbejdsevnen, at kommunen har påbegyndt en vurdering af de pågældendes arbejdsevne med henblik på visitation til revalidering, fleksjob eller evt. førtidspension (arbejdsevnetestens områder)
- Personer, der modtager kontanthjælp under revalidering, og
- Personer, der er visiteret til fleksjob, og som modtager kontanthjælp i venteperioden, indtil kommunen har skaffet dem et fleksjob.

Til nr. 8

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren får myndighed til at fastsætte nærmere regler om kommunens pligt til at sende varslingsbrev, vejlede om jobsøgning m.v. til ægtepar, der kan blive omfattet af den nye regel om bortfald af hjælpen.

I disse regler vil det blive fastsat, at kommunen - i god tid før et ægtepar kan blive omfattet af den nye regel om bortfald af hjælpen - skal udsende et varslingsbrev til ægteparret. Brevet skal følges op på den efterfølgende kontaktsamtale/opfølgningssamtale i kommunen. Kommunen skal både i varslingsbrevet og ved samtalen orientere ægteparret om mulighederne for at søge ordinært arbejde, herunder de job, der ikke kræver særlige kvalifikationer eller forudsætninger i øvrigt, der findes på Jobnet.dk (de såkaldte Hotjob), og

kommunen skal yde praktisk vejledning med arbejds-søgningen. Kommunen skal endvidere orientere om de ydelsesmæssige konsekvenser for en ægtefælle, der ikke inden for de seneste 24 kalendermåneder har haft mindst 300 timers ordinært og udstøttet arbejde.

Til nr. 9

Forslaget er en konsekvens af forslaget om, at det hidtidige ægtefællestillæg bortfalder.

Til nr. 10

Beregning af hjælpen til ægtepar, der ikke opfylder kravet om 300 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder

Hvis en ægtefælle ikke opfylder kravet om 300 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder, anses den pågældende for reelt hjemmegående. Hjælpen til den pågældende falder bort, og der beregnes alene hjælp til den anden ægtefælle.

Den nuværende regel om tillæg til den anden ægtefælles hjælp foreslås ophævet. Det betyder, at ægtepar, der måtte vælge den frivillige model i lovens § 13, stk. 7, der videreføres, ikke kan modtage tillæg i fremtiden. Der foreslås dog en overgangsordning for ægtepar, der modtager tillæg ved lovens ikrafttræden, jf. bemærkningerne til § 3.

Hvis ingen af ægtefællerne opfylder betingelsen om 300 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder, udbetales der fortsat hjælp til én ægtefælle. Kommunen skal vurdere, hvilken af ægtefællerne der er tættest på arbejdsmarkedet, og som fortsat skal have udbetalt hjælp. Den ægtefælle, der får udbetalt hjælp, skal opfylde de almindelige rådighedsbetingelser.

Hjælpen til den ægtefælle, der modtager kontanthjælp, er undergivet de almindelige regler om fradrag for ansøgerens og ægtefælles indtægter og afhænger af egen og ægtefælles formue.

Generelhvervelse af retten til hjælp

Den ægtefælle, hvis kontanthjælp er faldet bort, kan efter forslaget igen få ret til kontanthjælp, når den pågældende har haft mindst 300 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder. De 300 timers arbejde skal alle ligge efter det tidspunkt, hvor kontanthjælpen faldt bort. Så snart ægtefællen igen modtager kontanthjælp, er den pågældende undergivet de almindelige rådigheds- og sanktionsregler.

I de tilfælde, hvor der – uanset at ingen af ægtefællerne opfylder kravet om de 300 timers arbejde – udbetales hjælp til en ægtefælle, og en af ægtefællerne

efterfølgende har haft 300 timers ordinært og ustøttet arbejde, beregnes der fortsat kun hjælp til en ægtefælle, nemlig den ægtefælle der nu opfylder kravet om 300 timers arbejde.

Det foreslås endvidere, at den frivillige ordning fremover kun kan bringes til ophør, når den hjemmegående ægtefælle har haft mindst 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder, og alle 300 timer ligger efter det tidspunkt, hvor hjælpen til den pågældende ophørte.

Til nr. 11

Det foreslås, at der ved beregningen af hjælpen til et ægtepar, der har fået nedsat hjælpen efter forslaget til § 13, stk. 7 eller 8, ses bort fra 30,94 kr. pr. udført arbejdstime, når parret har indtægter fra ustøttet beskæftigelse, mens hjælpen er nedsat. Er der ikke en fastsat arbejdstid, foreslås anvendt samme omregnings-sats, som anvendes ved opgørelsen af de 300 timers ordinært og ustøttet arbejde, jf. forslaget til § 13, stk. 13.

Til nr. 12 - 15

Det foreslås, at de gældende bestemmelser i lovens § 38 a om kommunens pligt til at trække 1/3 i hjælpen til de, der alene har ledighed som problem, udvides med en pligt til også at trække 1/3 i hjælpen, hvis personen uden rimelig grund undlader at give meddelelse om sygdom til kommunen i tilfælde, hvor den ledige er indkaldt til en sygeopfølgningssamtale eller foranstaltninger som led i sygeopfølgning, eller uden rimelig grund afviser eller udebliver fra foranstaltninger som led i sygeopfølgning, jf. § 13, stk. 2, nr. 6 (forslagets § 2, nr. 4).

Tilsvarende foreslås, at personer, der modtager hjælp, og som har problemer ud over ledighed, kan trækkes med 1/3 i hjælpen i tilsvarende situationer. Når kommunen skal bedømme, om der foreligger en rimelig grund, skal kommunen særligt i forhold til personer, der har problemer ud over ledighed, være opmærksom på, om problemerne i det konkrete tilfælde bevirker, at der foreligger en rimelig grund til fx udeblivelsen fra et tilbud, jf. den gældende lovs § 13, stk. 5.

De gældende regler i lovens § 38 a om 1/3 sanktion omfatter personer, der modtager kontanthjælp efter reglerne for personer over 25 år. De gældende regler i lovens § 38 a om 1/3 sanktion omfatter således ikke starthjælpsmodtagere, starthjælpsmodtagere/modtagere af introduktionsydelse gift eller samlevende med personer, der modtager kontanthjælp, og personer, der modtager hjælp efter reglerne for unge under 25 år, der ikke forsøger eget barn i hjemmet. Her gælder imidlertid de øvrige regler om sanktioner i §§ 39 og

41 om nedsættelse og bortfald af hjælpen. Der henvises til de almindelige bemærkninger ad. 7 om styrket sygeopfølgning over for kontant- og starthjælpe-modtagere, der melder sig syge.

Det foreslås, at de nye sanktionsregler for personer med problemer ud over ledighed i øvrigt omfatter samme persongrupper som i § 38 a.

Til nr. 16 og 17

Det er tale om tekniske ændringer som følge af de yderligere sanktioner efter forslagets § 2, nr. 15.

Til nr. 18

Efter de gældende regler i lov om aktiv socialpolitik kan kommunen træffe beslutning om tilbagebetaling, når der ydes hjælp. I §§ 93 og 94 er der angivet en udtømmende opregning af de tilfælde, hvor kommunen kan vælge at træffe afgørelse om, at hjælpen skal betales tilbage. Kommunen beslutter i det enkelte tilfælde, om der er grundlag for at stille krav om tilbagebetaling. Kommunen kan dog alene kræve tilbagebetaling, hvis betingelserne i §§ 93 og 94 er opfyldt.

Efter den gældende § 93, stk. 1, nr. 3, kan kommunen træffe beslutning om tilbagebetaling af hjælpen, hvis modtageren ubegrundet har opsagt et arbejde, eller ubegrundet er ophørt med tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning.

Således kan der allerede efter de gældende regler ydes kontanthjælp og starthjælp med tilbagebetalingspligt, såfremt betingelserne er opfyldt.

Det foreslås, at kommunen også kan træffe afgørelse om tilbagebetaling, hvis en ansøger får et forsørgelsesbehov efter at være ophørt med en pålagt uddannelse uden rimelig grund.

Den foreslåede ændring i § 2, nr. 18, betyder, at kommunen skal foretage en konkret vurdering af, om personen er ophørt i uddannelsen uden rimelig grund. En rimelig grund kan udspringe af de uddannelsesmæssige forhold såvel som af personens egne forhold. Det fremgår af lov om aktiv socialpolitik § 13, stk. 4, i hvilke situationer den unge kan have en rimelig grund til at ophøre med sin uddannelse. Det kan fx være situationer, hvor den beskæftigelsesfremmende aktivitet efter § 21 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats ikke er rimelig, hvor der foreligger sygdom, barsel, eller hvor afstanden til uddannelsesstedet udgør en urimelig belastning. Bestemmelsen er udtømmende.

Ordnningen indebærer, at muligheden for at gøre hjælpen tilbagebetalingspligtig også gælder, når den unge ophører med uddannelsen efter, at den pågæl-

dende er fyldt 25 år, når blot uddannelsen er pålagt, mens den unge er under 25 år.

Det er kommunens ansvar at fremskaffe tilstrækkelige oplysninger til at kunne træffe afgørelse om tilbagebetaling. Det fremgår af § 11 a, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, at kommunen efter forudgående samtykke fra den, der søger om eller får hjælp, kan forlange, at uddannelsesinstitutioner giver oplysninger om den pågældende, der er nødvendige for at behandle sagen.

Der kan ikke på forhånd fastsættes en tidsmæssig begrænsning af tilbagebetalingskravet, når der bliver udbetalt hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, efter at den unge er ophørt med uddannelsen uden rimelig grund. Fra det tidspunkt, hvor den unge efter en konkret vurdering har foretaget reelle bestræbelser på igen at medvirke til sin pligt til at stå til rådighed, udbetales hjælpen på ny uden krav om tilbagebetaling.

Til nr. 19

Med forslaget ændres den nuværende refusionsssats for kommunernes udgifter efter aktivlovens kapitel 4 (kontant- og starthjælp mv.) fra de nugældende 50 pct. til 65 pct. i aktive perioder og 35 pct. i passive perioder. Aktive perioder er de perioder, hvor modtageren af hjælpen deltager i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kapitel 10 (vejledning og opkvalificering) og kapitel 11 (virksomhedspraktik), samt perioder, hvor personen modtager kontant- eller starthjælp under et forrevalideringsforløb efter aktivlovens kapitel 6.

Samtidig præciseres det, at refusionsbestemmelsen også omfatter hjælpen til revalidender, hvor revalideringsydelsen er erstattet af starthjælp, jf. lovens § 47, stk. 4.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger ad 8. Ændring af refusionsbestemmelserne for kontanthjælp mv.

Til nr. 20

Det foreslås, at kommunen fratages refusion, hvis det konstateres, at kommunen ikke har foretaget en vurdering af behov for en sygeopfølgingsplan, eller der ikke efterfølgende ved fortsat sygdom er foretaget en vurdering af evt. behov for en plan efter forslagens § 2, nr. 1. Refusionen fratages tillige, hvis kommunen ikke har foretaget en opfølgning af planen efter forslagens § 2, nr. 1.

Spørgsmålet om hvorvidt kommunen skal udarbejde en sygeopfølgingsplan er af afgørende betydning for den fortsatte udbetaling af hjælpen. Det skal således være anført i den enkelte kontant- eller starthjælpsmodtagers sag, at der er foretaget en vurdering.

Refusionen genoptages, når kommunen igen har vurderet behovet for en plan, udarbejdet en plan eller fulgt op på en plan, eller når personen er rask igen.

Bemyndigelsen skal benyttes til at fastsætte nærmere regler om bl.a. bortfald og genoptagelse af refusionen.

Til nr. 21

Med forslaget ændres refusionsssatsen for kommunernes udgifter til revalidering efter lovens kapitel 6 til 65 pct. i alle tilfælde. Efter de nugældende regler refunderes kommunernes udgifter til revalideringsydelse m.v. normalt med 50 pct., dog refunderes udgifterne under virksomhedspraktik allerede i dag med 65 pct.

Samtidig præciseres det, at refusionsbestemmelsen også omfatter tilskud til boligudgifter til revalidender efter lovens § 64.

Indsættelsen af »samt støtte til etablering af selvstændig virksomhed«, jf. lovens § 65, er alene en redaktionel tydeliggørelse.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger ad 8. Ændring af refusionsbestemmelserne for kontanthjælp mv.

Til § 3

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. marts 2006.

Det foreslås dog, at forslaget i § 1, nr. 4, om ret og pligt til gentagen aktivering for kontant- og starthjælpsmodtagere over 30 år, med andre problemer end ledighed, først træder i kraft den 1. juli 2008 ved afslutning af den 2-årige landsdækkende indsats »Ny chance for alle«.

Det foreslås, at forslaget i § 1, nr. 7 og 8, og § 2, nr. 19 og 21, om ændrede refusionsssatser for udgifter til kontanthjælp mv. træder i kraft den 1. juli 2006. Det giver kommunerne tid til at planlægge indsatsen under hensyn til de forstærkede incitamenter til at prioritere en aktiv indsats.

Det foreslås, at forslaget om sygeopfølgning i § 2, nr. 1, alene har virkning for modtagere af hjælp, der bliver sygemeldt efter ikrafttrædelsestidspunktet. Det vil sige, at persongruppen godt kan omfatte personer, der er blevet syge på et tidligere tidspunkt, men hvor kommunen først får kendskab til sygdommen ved sygemelding til kommunen efter lovens ikrafttræden. Det afgørende er tidspunktet, hvor personen bliver sygemeldt til kommunen.

For så vidt angår den nye ægtefælleordning i forslagens § 2, nr. 7-11, foreslås en indfasningsperiode, således at reglen i forslaget til § 13, stk. 8, om, at en æg-

tefælle ikke anses for at udnytte sine arbejdsmuligheder, hvis pågældende ikke kan dokumentere 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder, først får fuld virkning fra 1. marts 2008.

Det foreslås, at ingen ægtefæller rammes af reglen om bortfald af hjælpen i perioden 1. marts 2006 til 28. februar 2007, mens kravet i perioden 1. marts 2007 til 29. februar 2008 foreslås sat til 150 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

I alle situationer, hvor hjælpen til en ægtefælle bortfalder, enten som følge af den frivillige ordning, der foreslås videreført, eller som følge af, at en ægtefælle

ikke opfylder kravet om 300 timers arbejde (i perioden 1. marts 2007 til 29. februar 2008 150 timers arbejde), er det efter forslaget en betingelse for igen at blive berettiget til hjælp efter de almindeligt gældende regler, at personen dokumenterer, at han eller hun har haft 300 timers ordinært og ustøttet arbejde, der alle ligger efter det tidspunkt, hvor hjælpen faldt bort.

For ægtepar, der pr. 1. marts 2006 modtager ægtefællertillæg efter de hidtil gældende regler, foreslås, at de bevarer retten til det eksisterende tillæg frem til det tidspunkt, hvor begge ægtefæller igen opfylder betingelserne for at få hjælp, dog længst til 29. februar 2008. Tillægget reguleres, jf. aktivlovens § 109, og udgør i 2005 2.668 kr. (2005-pl).

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 685 af 29. juni 2005, som ændret ved § 1 i lov nr. 523 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 21a indsættes i afsnit III:

»Pligt for unge under 25 år, som ikke har problemer ud over ledighed, til at tage uddannelse

§ 21 b. Kommunen skal som led i det individuelle kontaktførelse forløb vurdere, om en person under 25 år, der er omfattet af § 2, nr. 2, og som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, vil kunne gennemføre en uddannelse på almindelige vilkår.

Stk. 2. Vurderer kommunen, at en person, der er omfattet af stk. 1, kan gennemføre en uddannelse, skal kommunen pålægge personen inden for en nærmere fastsat frist at komme med forslag til en eller flere relevante studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelser, som den pågældende kan ansøge om optagelse på. Det er en betingelse, at personen under hele uddannelsen har et forsørgelsesgrundlag i form af SU, elevløn eller lignende.

Stk. 3. Kommunen skal ud fra en vurdering af personens forudsætninger pålægge den pågældende inden for en nærmere fastsat frist at søge om optagelse på en eller flere uddannelser, jf. stk. 2.

Stk. 4. Hvis personen optages på en uddannelse, er den pågældende forpligtet til at påbegynde og gennemføre uddannelsen.«

*Gældende formulering**Lovforslaget*

2. Efter § 31 indsættes som nyt kapitel:

»Kapitel 9 a

Integrationskontrakt

§ 31 a. Kommunen henholdsvis staten skal for personer, der har fået eller skal have en integrationskontrakt efter integrationsloven, og som modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller arbejdsløshedsdagpenge eller aktiveringsydelse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., supplere kontrakten med oplysninger om indholdet i den beskæftigelsesrettede indsats, som skal fastlægges efter denne lov.

Stk. 2. Kontrakten skal beskrive udlændingens rettigheder og pligter samt de sanktioner, som kan pålægges efter denne lov, lov om aktiv socialpolitik og lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Den beskæftigelsesrettede indsats i kontrakten efter stk. 1, skal tilrettelægges som led i det individuelle kontaktføreløb efter kapitel 7, og aktiviteter og tilbud efter reglerne om jobplan i kapitel 9 fastlægges heri.

Stk. 3. Kommunen henholdsvis staten udarbejder en status over udlændingens deltagelse i de fastlagte beskæftigelsesrettede aktiviteter efter integrationskontrakten, når Udlændingestyrelsen anmoder herom.

Stk. 4. Har kommunen henholdsvis staten ikke de nødvendige oplysninger om opholdsgrundlag og andre personlige data samt oplysningerne fra den underskrevne integrationskontrakt, kopi af erklæringen om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund og status for udlændingens deltagelse i introduktionsprogrammet, skal den tidligere opholdskommune eller staten på begæring uden udlændingens samtykke videregive disse.

Stk. 5. Den tidligere opholdskommune skal endvidere vurdere om andre oplysninger end de i stk. 4 nævnte vil være af væsentlig betydning for at varetage den beskæftigelsesrettede indsats. Sådanne oplysninger kan videregives med udlændingens samtykke. Opnås samtykke ikke, kan oplysningerne videregives uden samtykke, hvis de vurderes at være nødvendige for at varetage den beskæftigelsesrettede indsats for udlændingen.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 92. Personer under 30 år, der er omfattet af § 2, nr. 2, og som ikke har gennemført en uddannelse, der berettiger til optagelse i en arbejdsløshedskasse, har senest efter en sammenhængende periode på 13 uger med kontanthjælp eller start-hjælp fra første henvendelse om hjælp til kommunen ret og pligt til at påbegynde tilbud, der har en varighed på sammenlagt 18 måneder, jf. stk. 2 og 3.

§ 96. Når en person, der er omfattet af §§ 92-94, har afsluttet det første tilbud, har personen ret og pligt til at påbegynde et nyt tilbud, hver gang den pågældende har modtaget kontanthjælp eller starthjælp i en sammenhængende periode på 6 måneder.

Stk. 2. Når en person, der er omfattet af § 95, 1. pkt., har afsluttet det første tilbud, har personen ret og pligt til at påbegynde et nyt tilbud, hver gang den pågældende har modtaget kontanthjælp eller starthjælp i en sammenhængende periode på 6 måneder. Hvis personen har modtaget og afsluttet det første tilbud, før personen har modtaget kontanthjælp eller starthjælp i en sammenhængende periode på 12 måneder, og personen efter afslutning af tilbuddet har modtaget kontanthjælp eller starthjælp i en sammenhængende periode på mindst 6 måneder, har den pågældende dog først ret og pligt til at påbegynde et efterfølgende tilbud, når personen har modtaget kontanthjælp eller starthjælp i en sammenhængende periode på 12 måneder fra første henvendelse om hjælp til kommunen.

Stk. 6. Integrationsmyndighederne stiller oplysninger om udlændinges opholdsgrundlag til rådighed for arbejdsmarkedsmyndighederne.

Stk. 7. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, hvordan den beskæftigelsesrettede indsats fastlægges i integrationskontrakten, herunder om status og opfølgning.«

3. I § 92, *stk. 1*, indsættes som 2. *pkt.*:

»Dog skal kommunen for personer, der uden rimelig grund er ophørt med en uddannelse pålagt efter § 21 b, umiddelbart efter ophør med uddannelsen bistå pågældende med at finde beskæftigelse eller give et tilbud efter kapitel 10-12.«

Gældende formulering

Lovforslaget

4. I § 96 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Når en person, der er omfattet af § 95, 2. pkt., har afsluttet det første tilbud, har personen ret og pligt til at påbegynde et nyt tilbud, hver gang den pågældende har modtaget konthjælp eller starthjælp i en sammenhængende periode på 12 måneder.«

5. Efter § 96 indsættes i *afsnit VI*:

»§ 96 a. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om en særlig beskæftigelsesrettet indsats i forhold til personer,

- 1) som modtager kontant- eller starthjælp efter lov om aktiv socialpolitik, eller aktiveringsydelse eller arbejdsløshedsdagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.,
- 2) som har særligt svært ved at blive integreret på arbejdsmarkedet, og
- 3) som har særlige behov for at få afdækket eller optrænet sproglige, faglige eller sociale kompetencer.«

6. Efter § 96 indsættes i *afsnit VI*:

»Kapitel 17a

Særlig indsats over for personer, der modtager konthjælp eller starthjælp

§ 96 b. Kommunerne skal i perioden 1. juli 2006 til den 30. juni 2008 for personer, der er omfattet af § 2, nr. 2-3, og som ikke inden for de seneste 12 måneder har modtaget et tilbud efter kapitel 10-12, foretage en sags gennemgang, og bistå de pågældende personer med at finde beskæftigelse eller give et tilbud efter kapitel 10-12.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om indsatsen efter stk. 1, og om tilskud hertil.«

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 118. Staten refunderer inden for et rådighedsbeløb 50 pct. af en kommunes driftsudgifter i forbindelse med tilbud efter kapitel 10 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 2 og 3. Det samme gælder udgifter efter kapitel 14 og §§ 83, 99 og 101. Rådighedsbeløbet opgøres til 13.367 kr. pr. år gange antallet af personer, der er omfattet af § 2, nr. 2 og 3, herunder personer, der deltager i tilbud efter kapitel 12, samt personer, der er omfattet af § 2, nr. 4, og som under forrevalidering modtager kontanthjælp eller starthjælp, opgjort som antal helårspersoner i regnskabsåret.

Stk. 2. Staten refunderer 50 pct. af kommunens udgifter til løntilskud efter kapitel 12 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 2 og 3.

Stk. 3. Staten refunderer 50 pct. af kommunens udgifter til beskæftigelsestillæg efter § 45, stk. 3.

§ 122. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud efter kapitel 12 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 8. Det samme gælder udgifter efter kapitel 14 og §§ 99 og 101.

7. § 118, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Staten refunderer 65 pct. af kommunens udgifter til løntilskud efter kapitel 12 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 2 og 3.«

8. § 122 affattes således:

»§ 122. Staten refunderer 65 pct. af kommunens udgifter til løntilskud efter kapitel 12 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 8. For udgifter efter kapitel 14 og §§ 99 og 101 refunderes 50 pct. af kommunens udgifter.«

§ 2

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 1009 af 24. oktober 2005, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 12 a indsættes:

»Sygeopfølgning

§ 12 b. Kommunen har pligt til at vurdere, om der for en sygemeldt, der har ansøgt om eller modtager hjælp efter § 11, er behov for at udarbejde en plan for sygdomsafklaring, behandling, optræning og andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, for at sikre, at personen får den nødvendige hjælp til at opnå eller genvinde tilknytning til arbejdsmarkedet.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 2. Vurderingen efter stk. 1 skal foretages umiddelbart efter, at kommunen er blevet bekendt med, at personen er syg. Herefter skal kommunen løbende under sygeforløbet, og mindst hver gang der gennemføres en samtale som led i det individuelle kontaktføreløb, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, foretage en sådan vurdering.

Stk. 3. Vurderer kommunen, at der er behov for at udarbejde en plan efter stk. 1-2 for sygdomsafklaring, behandling, optræning og andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, skal den umiddelbart herefter udarbejde en sådan plan.

Stk. 4. Opfølgning på, om en person følger en plan efter stk. 3, sker som led i kontaktføreløbet, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.«

*Udnyttelse af arbejdsmulighederne***§ 13.**

Stk. 2. Kommunen har pligt til at vurdere, om en person, der har ansøgt om eller får hjælp efter § 11, fortsat opfylder betingelserne for hjælpen ved at udnytte sine arbejdsmuligheder, hvis personen

- 1) afslår et formidlet arbejde,
- 2) udebliver fra en formidlingssamtale eller en kontaktdato på arbejdsformidlingen,
- 3) udebliver fra en formidlings- eller opfølgningssamtale i kommunen eller
- 4) undlader at give meddelelse til arbejdsformidlingen, kommunen eller arbejdsgiveren om sygdom i tilfælde, hvor den ledige er givet et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller skal møde til jobsamtale hos en arbejdsgiver.

*Stk. 3-9 ...***§ 13.**

Stk. 2. Kommunen har pligt til at vurdere, om en person, der har ansøgt om eller får hjælp efter § 11, fortsat opfylder betingelserne for hjælpen ved at udnytte sine arbejdsmuligheder, hvis personen

- 1) afslår et formidlet arbejde,

2. I § 13, stk. 2, nr. 3, ændres »i kommunen eller« til: »i kommunen,«.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

- 2) udebliver fra en formidlingssamtale eller en kontaktdato på arbejdsformidlingen,
- 3) udebliver fra en formidlings- eller opfølgningssamtale i kommunen eller
- 4) undlader at give meddelelse til arbejdsformidlingen, kommunen eller arbejdsgiveren om sygdom i tilfælde, hvor den ledige er givet et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller skal møde til jobsamtale hos en arbejdsgiver

Stk. 3-9 ...

§ 13.

Stk. 2. Kommunen har pligt til at vurdere, om en person, der har ansøgt om eller får hjælp efter § 11, fortsat opfylder betingelserne for hjælpen ved at udnytte sine arbejdsmuligheder, hvis personen

- 1) afslår et formidlet arbejde,
- 2) udebliver fra en formidlingssamtale eller en kontaktdato på arbejdsformidlingen,
- 3) udebliver fra en formidlings- eller opfølgningssamtale i kommunen eller
- 4) undlader at give meddelelse til arbejdsformidlingen, kommunen eller arbejdsgiveren om sygdom i tilfælde, hvor den ledige er givet et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller skal møde til jobsamtale hos en arbejdsgiver.

Stk. 3-9 ...

3. I § 13, stk. 2, nr. 4, ændres »en arbejdsgiver.« til: »en arbejdsgiver,«.

4. I § 13, stk. 2, indsættes som nr. 5 og 6:

- »5) undlader at give meddelelse om sygdom til kommunen i tilfælde, hvor den ledige er indkaldt til en sygeopfølgningssamtale eller foranstaltninger som led i sygeopfølgning, eller
- 6) afviser eller udebliver fra deltagelse i foranstaltninger som led i sygeopfølgning.«

*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 13.**

Stk. 3. Det er en betingelse for at få hjælp, at ansøgeren og dennes ægtefælle tager imod et rimeligt tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 4-9 ...

§ 13.

Stk. 4. Ønsker ansøgeren eller ægtefællen at modtage eller modtager ansøgeren eller ægtefællen hjælp alene på grund af ledighed, har de dog ikke pligt til at udnytte deres arbejdsmuligheder ved at tage imod et tilbud om arbejde efter stk. 1 eller tilbud efter stk. 3, hvis

- 1) tilbuddet ikke kan anses for et rimeligt tilbud på grund af forhold, der vedrører tilbuddets indhold,
- 2) den pågældende ikke kan arbejde på grund af sygdom eller der er risiko for, at helbredet forringes, hvis det hidtidige arbejde fortsættes,
- 3) afstanden mellem bopæl og arbejdssted medfører en urimelig belastning af den pågældende på grund af transportvanskeligheder eller den tid, der går til transport,
- 4) den pågældende har ret til fravær ved graviditet, barsel og adoption, i det omfang der efter bestemmelserne i § 12, stk. 1 og 2, § 13, stk. 1, 2 og 7, § 14, stk. 1-3 og 8, og § 15, stk. 1 og 2, i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel er ret til dagpenge ved graviditet, barsel og adoption,
- 5) den pågældende er nødt til at passe sine børn og der ikke kan anvises anden pasningsmulighed,
- 6) den pågældende modtager støtte efter lov om social service til pasning af handicappet barn eller døende nærtstående eller efter lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel til pasning af alvorligt sygt barn,
- 7) den pågældende er omfattet af en friperiode efter § 23 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats,
- 8) den pågældende aftjener værnepligt,

5. I § 13, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

»For ansøgere, der modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 3 eller 4, eller stk. 12, nr. 3 eller 4, og som ikke forsørger eget barn i hjemmet, er det endvidere en betingelse for at få hjælp, at ansøgeren medvirker ved beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i form af aktiviteter pålagt efter § 21 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.«

6. I § 13, *stk. 4*, ændres »tilbud efter stk. 3« til: »tilbud eller beskæftigelsesfremmende foranstaltninger efter stk. 3«.

Gældende formulering

Lovforslaget

- 9) arbejdet er omfattet af en overenskomst-mæssig konflikt eller
- 10) arbejdet omfatter udvikling og fremstilling af krigsmateriel.

Stk. 5-9...

§ 13.

Stk. 8. Kommunen kan beregne hjælpen efter reglerne i § 26, stk. 5, og § 34, stk. 3, til en person, der er berettiget til hjælp efter § 11, når

- 1) ægtefællen udelukkende eller hovedsagelig har arbejdet i hjemmet, og
- 2) ægtefællen ikke kan dokumentere, at pågældende forsøger at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne i stk. 1-3.

Stk. 9...

7. § 13, stk. 8, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 8.* I et ægtepar, der er berettiget til hjælp efter § 11, og som modtager kontanthjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3, anses en ægtefælle ikke for at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne i stk. 1 - 3, når

- 1) ægteparret har modtaget hjælp efter § 11 i sammenlagt to år eller derover, og
- 2) den pågældende ægtefælle ikke har dokumenteret, at han eller hun har haft mindst 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder.

I så fald bliver hjælpen til ægteparret beregnet efter reglerne i § 26, stk. 5-6, og § 34, stk. 3.

Stk. 9. En ægtefælle, hvis arbejdsevne er så begrænset, at vedkommende ikke kan opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, er ikke omfattet af stk. 8.

Stk. 10. I perioden med hjælp i sammenlagt to år til et ægtepar efter stk. 8, nr. 1, indgår

- 1) perioder med kontanthjælp eller starthjælp, som parret har modtaget, inden det har modtaget hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3,
- 2) perioder, hvor en eller begge ægtefæller har deltaget i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller har modtaget engangshjælp efter § 25 a, og
- 3) perioder, hvor hjælpen har været nedsat eller bortfaldet efter §§ 38 a - 41.

Perioden med hjælp i sammenlagt to år afbrydes, hvis ingen af ægtefællerne har modtaget hjælp efter § 11 i en sammenhængende periode på 2 år.

Stk. 11. Opgørelsen af arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder efter stk. 8, nr. 2, sker for hver ægtefælle for sig. Perioden på 24 kalendermåneder forlænges med

- 1) perioder, hvor den pågældende ikke har kunnet arbejde på grund af dokumenteret sygdom,

Bilag til f. t. l. vedr. en aktiv beskæftigelsesindsats m.v.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

- 2) perioder, hvor den pågældende har haft ret til fravær ved graviditet, barsel eller adoption, jf. stk. 4, nr. 4, og perioder med børnepasningsorlov efter lov om børnepasningsorlov,
- 3) perioder, hvor den pågældende har modtaget støtte efter lov om social service til pasning af handicappet barn, nærtstående med handicap eller alvorlig sygdom eller døende nærtstående og efter lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel til pasning af alvorligt sygt barn,
- 4) perioder, hvor den pågældende har aftjent værnepligt,
- 5) perioder, hvor den pågældendes arbejdsevne har været så begrænset, at vedkommende ikke har kunnet opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, samt
- 6) perioder, hvor den pågældende har været under ordinær uddannelse eller har modtaget en anden offentlig forsørgelsesydelse, der ikke er betinget af, at vedkommende udnytter sine arbejdsmuligheder.

Stk. 12. En ægtefælle, hvis hjælp er ophørt efter stk. 7 eller 8, kan igen blive berettiget til hjælp, når den pågældende dokumenterer, at han eller hun har haft mindst 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder. De 300 timers arbejde skal ligge efter det tidspunkt, hvor hjælpen ophørte efter stk. 7 eller 8.

Stk. 13. Har en ægtefælle haft ordinært og ustøttet arbejde, hvor der ikke har været en fastsat arbejdstid, beregnes det antal timer, den pågældende anses for at have arbejdet efter stk. 8 og 12, ud fra indtægten divideret med en omregningsfaktor på 95 kr. Beløbet reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 14. Selvstændig virksomhed kan medregnes til opgørelse af timetallet efter stk. 8 og 12, hvis ægtefællen dokumenterer, at den selvstændige virksomhed har haft et omfang, der kan si-destilles med lønarbejde i mindst 20 timer pr. uge, og der ikke er udbetalt hjælp efter § 11 til den pågældende ægtefælle, mens den selvstændige virksomhed er drevet. Den selvstændige virksomhed medregnes med det faktisk dokumenterede timetal.«

Stk. 9 bliver herefter stk. 15.

§ 13.

Stk. 9. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med Beskæftigelsesrådet nærmere regler om anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1-4, herunder regler om, hvornår kommunen skal kræve frigørelsesattest, hvis ansøgeren eller ægtefællen har deltidsarbejde.

8. I § 13, stk. 9, der bliver stk.15, indsættes som 2. pkt:

»Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere efter forhandling med Beskæftigelsesrådet nærmere regler om kommunens pligt til at sende varslingsbrev, vejlede om jobsøgning m.v. til ægtepar, der kan blive omfattet af stk. 8.«

§ 25 b. For personer, der i 6 sammenhængende måneder har modtaget hjælp til forsørgelse efter § 25, kan den samlede hjælp, jf. stk. 2, højst udgøre et månedligt beløb på

- 1) 10.859 kr. for gifte og samlevende, der er forsørgere,
 - 2) 8.172 kr. for gifte og samlevende, der ikke er forsørgere,
 - 3) 13.546 kr. for enlige forsørgere og
 - 4) 10.859 kr. for enlige, der ikke er forsørgere.
- 6-måneders-perioden beregnes efter § 25, stk. 8-10.

Stk. 2. I beregningen af den samlede hjælp efter stk. 1 indgår

Gældende formulering

- 1) kontanthjælp med det beløb, der ville have været udbetalt, hvis personen ikke havde været omfattet af § 25, stk. 5 og 7-10, og §§ 38 a og 39, § 40 a, stk. 1, og § 41 om nedsættelse og ophør af hjælpen, samt start-hjælp og introduktionsydelse,
- 2) støtte efter § 34 samt
- 3) boligstøtte efter kapitel 1-9 i lov om individuel boligstøtte, bortset fra boligstøtte, der ydes til personer, der er omfattet af § 23, stk. 2-4, i lov om individuel boligstøtte.

Boligstøtten efter lov om individuel boligstøtte indgår med en forholdsmæssig andel af den samlede støtte, herunder tilskud og lån, i forhold til antallet af husstandsmedlemmer, der er fyldt 18 år. Det samlede beløb efter nr. 1-3 nedsættes med tillæg efter § 26, stk. 5, og med det beløb, der efter § 31 ses bort fra ved beregningen af kontanthjælp.

Stk. 3.

§ 26. Hjælpen til et ægtepar beregnes som summen af de beløb, som hver af ægtefællerne er berettiget til efter § 25, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Hvis en person, der modtager start-hjælp, er gift med en person, der modtager kontanthjælp, nedsættes starthjælpen således, at de to forsørgelsesydelser sammenlagt svarer til kontanthjælpen, dog mindst det beløb, der ville være modtaget, hvis begge havde modtaget start-hjælp, jf. § 25, stk. 12 og 13.

Stk. 3. Hvis en person, der modtager kontanthjælp, er samlevende med en person, der modtager starthjælp, nedsættes kontanthjælpen således, at de to forsørgelsesydelser sammenlagt svarer til kontanthjælpen, dog mindst det beløb, der ville være modtaget, hvis begge havde modtaget starthjælp, jf. § 25, stk. 12 og 13.

Stk. 4. Hvis kun en af ægtefællerne er berettiget til hjælp efter § 11 og den anden ægtefælle modtager en offentlig forsørgelsesydelse eller tilskud til pasning af egne børn efter § 26 a i lov om social service, beregnes der ikke hjælp til den ægtefælle, der modtager en offentlig forsørgelsesydelse eller det nævnte tilskud.

Lovforslaget

9. I § 25 b, stk. 2, 3. pkt., udgår »med tillæg efter § 26, stk. 5, og«.

Gældende formulering

Stk. 5. Hvis kun en af ægtefællerne er berettiget til hjælp efter § 11 og den anden ægtefælle ikke udnytter sine arbejdsmuligheder efter § 13, stk. 7 og 8, beregnes hjælpen til den berettigede ægtefælle efter reglerne i § 25 med et tillæg på 2.542 kr. Hjælpen beregnes efter stk. 1 fra den 1. i måneden efter, at den hidtil hjemmearbejdende har meddelt kommunen, eller kommunen anser det for dokumenteret, at den pågældende ønsker eller forsøger at udnytte sine arbejdsmuligheder efter § 13, stk. 1-3.

Stk. 6. Der kan ikke ydes tilskud til pasning af egne børn efter § 26 a i lov om social service til en ægtefælle, der ikke udnytter sine arbejdsmuligheder, jf. stk. 5.

Lovforslaget

10. § 26, stk. 5 og 6, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 5.* Hvis kun en af ægtefællerne er berettiget til hjælp efter § 11, og den anden ægtefælle har valgt ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder, jf. § 13, stk. 7, eller ikke opfylder betingelsen om 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder, jf. § 13, stk. 8, beregnes der alene hjælp til den berettigede ægtefælle efter reglerne i § 25. Hjælpen beregnes igen efter stk. 1, når begge ægtefæller opfylder betingelsen om 300 timers arbejde, jf. § 13, stk. 8 og 12.

Stk. 6. Hvis der alene beregnes hjælp til den ene ægtefælle efter stk. 5, og denne ægtefælle ikke længere opfylder betingelsen om 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder, jf. § 13, stk. 8, beregnes der fortsat hjælp til den af ægtefællerne, der efter kommunens vurdering er tættest på arbejdsmarkedet. Det er en betingelse for udbetaling af hjælp efter 1. pkt., at den pågældende ægtefælle søger at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne i § 13, stk. 1-3, og § 13 a. Hjælpen beregnes igen efter stk. 5, når en af ægtefællerne opfylder betingelsen om 300 timers arbejde, jf. § 13, stk. 12.

Stk. 7. Den ændrede beregning af hjælpen efter stk. 5-6 sker fra den 1. i måneden efter, at ændringerne i ægtefællernes forhold er indtrådt.

Stk. 8. Der kan ikke ydes tilskud til pasning af egne børn efter § 26 a i lov om social service til en ægtefælle, der ikke udnytter sine arbejdsmuligheder, jf. § 13, stk. 7 og 8.«

*Gældende formulering**Lovforslaget**Arbejdsindtægter m.v.*

§ 31. Har ansøgeren eller ægtefællen arbejdsindtægter eller indtægter som led i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, ses der ved beregningen af kontanthjælpen efter § 25 bort fra 10,24 kr. pr. udført arbejdstime. Modtager ansøgeren nedsat kontanthjælp efter § 25, stk. 5 og 7-10, ses der ved beregningen af kontanthjælpen efter § 25 bort fra 28 kr. pr. udført arbejdstime i understøttet beskæftigelse. Kontanthjælpsperioder og perioder uden kontanthjælp opgøres efter § 25, stk. 8-10. For personer, der modtager starthjælp, ses der bort fra 28 kr. pr. udført arbejdstime. Det beløb, der samlet kan ses bort fra, kan ikke beregnes på grundlag af mere end 160 timer pr. måned pr. person.

Stk. 2. For personer, der ikke har en fastsat arbejdstid, beregnes timetallet ud fra indtægten divideret med den omregningsfaktor, som er fastsat efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler for omregningen.

Stk. 3. Når en kontanthjælpsmodtager, der er omfattet af stk. 1, 2. pkt., igen modtager kontanthjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3, beregnes fradraget pr. udført arbejdstime efter stk. 1, 1. pkt. Kontanthjælpsperioder og perioder uden kontanthjælp opgøres efter § 25, stk. 8-10.

11. I § 31 indsættes efter stk. 3 som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Beregnes hjælpen til et ægtepar efter reglerne i § 26, stk. 5 og 6, ses der ved beregningen af hjælpen efter § 25 bort fra 30,94 kr. pr. udført arbejdstime i understøttet beskæftigelse. Stk. 1, 5. pkt. finder tilsvarende anvendelse. For personer, der ikke har en fastsat arbejdstid, beregnes timetallet ud fra indtægten divideret med den omregningsfaktor, der er fastsat i § 13, stk. 13.«

*Sanktioner m.v.**Nedsættelse af hjælpen*

§ 38 a. Hjælpen nedsættes med 1/3 i 3 uger, hvis en person eller dennes ægtefælle, der modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3, alene på grund af ledighed

*Gældende formulering**Lovforslaget*

- 1) uden rimelig grund ophører med sit arbejde,
- 2) uden rimelig grund afviser tilbud om arbejde, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning,
- 3) undlader at give meddelelse om sygdom til arbejdsformidlingen, kommunen eller arbejdsgiveren, jf. § 13, stk. 2, nr. 4, eller
- 4) uden rimelig grund undlader efter krav fra arbejdsformidlingen eller kommunen at søge konkrete, åbne jobordrer, jf. § 13 a, stk. 1, 2. pkt..

12. I § 38 a, stk. 1, nr. 3, ændres »§ 13, stk. 2, nr. 4, eller« til: »§ 13, stk. 2, nr. 4,«.

Hjælpen afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Stk. 2. Sanktionen efter stk. 1 bortfalder, hvis den ikke er afviklet efter 3 hele kalendermåneder, eller når personen har haft mindst 185 timers ustøttet arbejde.

Stk. 3. Hvis en person eller dennes ægtefælle to eller flere gange inden for de seneste 12 måneder afviser tilbud m.v. efter stk. 1, nr. 1-4, nedsættes hjælpen med 1/3 i 20 uger, eller indtil den person, der har afvist tilbud m.v., har haft mere end 300 timers ustøttet arbejde i en periode på 10 uger. Hjælpen afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Stk. 4. Personer, der modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3, og som er gift eller samlevende med en person, der modtager starthjælp efter § 25, stk. 12, jf. § 26, stk. 2 og 3, eller introduktionsydelse efter integrationsloven, omfattes ikke af stk. 1 og 3.

Stk. 5. Det er en betingelse for at modtage den nedsatte hjælp efter stk. 1 eller 2, at ansøgeren og dennes ægtefælle fortsat udnytter deres arbejdsmuligheder, jf. § 13. En periode med nedsat kontanthjælp afbrydes ikke, selv om ansøgeren og dennes ægtefælle bliver omfattet af § 13, stk. 4, eller modtager hjælp på grund af problemer ud over ledighed.

Stk. 6. Kommunen bør i perioder med nedsat hjælp så vidt muligt genfremsætte tilbud om arbejde, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning.

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 38 a. Hjælpen nedsættes med 1/3 i 3 uger, hvis en person eller dennes ægtefælle, der modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3, alene på grund af ledighed

- 1) uden rimelig grund ophører med sit arbejde,
- 2) uden rimelig grund afviser tilbud om arbejde, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning,
- 3) undlader at give meddelelse om sygdom til arbejdsformidlingen, kommunen eller arbejdsgiveren, jf. § 13, stk. 2, nr. 4, eller
- 4) uden rimelig grund undlader efter krav fra arbejdsformidlingen eller kommunen at søge konkrete åbne jobordrer, jf. 13 a, stk. 1, 2. pkt.

Hjælpen afrundes til nærmeste hele kronebeløb.
Stk. 2.

§ 38 a.

Stk. 3. Hvis en person eller dennes ægtefælle to eller flere gange inden for de seneste 12 måneder afviser tilbud m.v. efter stk. 1, nr. 1-4, nedsættes hjælpen med 1/3 i 20 uger, eller indtil den person, der har afvist tilbud m.v., har haft mere end 300 timers ustøttet arbejde i en periode på 10 uger. Hjælpen afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Stk. 4...

13. I § 38 a, stk. 1, indsættes som nr. 5 og 6:

- »5) uden rimelig grund undlader at give meddelelse om sygdom til kommunen i tilfælde, hvor den ledige er indkaldt til en sygeopfølgningssamtale eller foranstaltninger som led i sygeopfølgning, jf. § 13, stk. 2, nr. 5, eller
- 6) uden rimelig grund afviser eller udebliver fra deltagelse i foranstaltninger som led i sygeopfølgning, jf. § 13, stk. 2, nr. 6.«

14. I § 38 a, stk. 3, ændres »stk. 1, nr. 1-4« til »stk. 1, nr. 1-6«.

15. Efter § 38 a indsættes:

»§ 38 b. Hjælpen nedsættes med 1/3 i 3 uger, hvis en person eller dennes ægtefælle, der modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3, på grund af problemer ud over ledighed

*Gældende formulering**Lovforslaget*

- 1) uden rimelig grund undlader at give meddelelse om sygdom til kommunen, hvor den ledige er indkaldt til en sygeopfølgningssamtale eller foranstaltninger som led i sygeopfølgning, jf. § 13, stk. 2, nr. 5, eller
- 2) uden rimelig grund afviser eller udebliver fra deltagelse i foranstaltninger som led i sygeopfølgning, jf. § 13, stk. 2, nr. 6.

Stk. 2. Sanktionen efter stk. 1 bortfalder, hvis den ikke er afviklet efter 3 hele kalendermåneder, eller når personen har haft mindst 185 timers understøttet arbejde.

Stk. 3. Hvis en person eller dennes ægtefælle to eller flere gange inden for de seneste 12 måneder uden rimelig grund undlader at give meddelelse om sygdom til kommunen eller afviser eller udebliver fra deltagelse i foranstaltninger som led i sygeopfølgning, jf. stk. 1, nr. 1-2, nedsættes hjælpen med 1/3 i 20 uger, eller indtil den person, der har undladt at give meddelelse eller afslået deltagelse, har haft mere end 300 timers understøttet arbejde i en periode på 10 uger. Hjælpen afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Stk. 4. Personer, der modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3, og som er gift eller samlevende med en person, der modtager starthjælp efter § 25, stk. 12, jf. § 26, stk. 2 og 3, eller introduktionsydelse efter integrationsloven, omfattes ikke af stk. 1 og 3.

Stk. 5. Det er en betingelse for at modtage den nedsatte hjælp efter stk. 1 eller 3, at ansøgeren og dennes ægtefælle fortsat udnytter deres arbejdsmuligheder, jf. § 13.«

Sanktion ved uberettiget modtagelse af hjælp samtidig med arbejde

§ 40 a. En person, som mod bedre vidende har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, skal have hjælpen nedsat med 1/3 i 3 uger, hvis personen modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 2. En person, som to gange inden for de seneste 5 år mod bedre vidende har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område eller efter § 49, stk. 2, i integrationsloven, skal have hjælpen nedsat med 1/3 i 20 uger.

Stk. 3. En person, som tre eller flere gange inden for de seneste 5 år mod bedre vidende har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område eller efter § 49, stk. 2, i integrationsloven, skal have hjælpen nedsat med 1/3 i 20 uger for hver gang, oplysningspligten er tilsidesat, og skal herudover tilbagebetale den nedsatte hjælp.

Stk. 4. Nedsættelsen efter stk. 1-3 sker tilsvarende i hjælpen til ægtefællen. Den nedsatte hjælp til ægtefællen efter stk. 3 er ligeledes tilbagebetalingspligtig.

Stk. 5. En person, der modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3, og som er gift eller samlevende med en person, der modtager starthjælp efter § 25, stk. 12, jf. § 26, stk. 2 og 3, eller introduktionsydelse efter integrationsloven, omfattes ikke af stk. 1-4.

Stk. 6. Nedsættelsen sker i hjælpen fra første hele kalendermåned efter afgørelsen. Tilbagebetalingskravet beregnes på grundlag af hjælpen for første hele kalendermåned efter afgørelsen og de efterfølgende måneder. Hjælpen afrundes til nærmeste hele kronebeløb. Hvis en person eller dennes ægtefælle tillige er omfattet af en sanktion efter § 38 a eller § 41 eller i øvrigt ikke er berettiget til hjælp, udskydes sanktionen om nedsættelse eller tilbagebetaling af hjælpen efter stk. 1-4, indtil sanktionen efter § 38 a eller § 41 er afviklet eller bortfaldet eller der på ny ydes hjælp. Hvis sanktionen efter stk. 1-4 allerede er påbegyndt, udskydes den resterende del af sanktionen, indtil sanktionen efter § 38 a eller § 41 er afviklet eller der på ny ydes hjælp.

Stk. 7. Nedsættelsen af hjælpen efter stk. 1-3 bortfalder, hvis den ikke er afviklet inden for 5 år fra det tidspunkt, hvor kommunen har konstateret forseelsen.

Stk. 8. Kommunen træffer afgørelse om nedsættelse eller tilbagebetaling af hjælpen efter stk. 1-7.

16. I § 40 a, stk. 6, 4. pkt., ændres to steder »efter § 38 a« til: »efter § 38 a, § 38 b«.

17. I § 40 a, stk. 6, 5. pkt., ændres »efter § 38 a« til: »efter § 38 a, § 38 b«.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 9. Tilbagebetaling af hjælpen efter stk. 3 og 4 sker efter § 95.

§ 93. Kommunen kan træffe beslutning om tilbagebetaling, når der ydes hjælp,

- 1) fordi modtageren har udvist uforsvarlig økonomi,
- 2) fordi modtageren ikke har givet nødvendige oplysninger til andre offentlige myndigheder, private m.fl., der har betydning for modtagelse af anden offentlig forsørgelsesydelse eller tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats m.v.,
- 3) fordi modtageren ubegrundet har opsagt et arbejde, eller ubegrundet er ophørt med tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning,
- 4) fordi modtageren på grund af sine egne forhold har været årsag til, at den pågældende blev opsagt fra et arbejde,
- 5) fordi modtageren har nægtet at tage imod et rimeligt tilbud om arbejde, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger,
- 6) fordi modtageren eller ægtefællen er indblandet i en kollektiv arbejdsstrid, eller
- 7) når der på det tidspunkt, da der søges hjælp på grund af økonomisk trang, foreligger forhold, der viser, at den pågældende i løbet af kortere tid vil være i stand til at tilbagebetale hjælpen.

Stk. 2. Kommunen skal senest ved udbetaling af hjælpen oplyse modtageren om, at hjælpen skal betales tilbage og med hvilken begrundelse.

Stk. 3. Kommunen kan ikke træffe beslutning om tilbagebetaling efter stk. 1 af den hjælp, som en person modtager under tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og engangsbeløb efter § 25 a.

18. § 93, stk. 1, nr. 3, affattes således:

- »3) fordi modtageren ubegrundet har opsagt et arbejde eller ubegrundet er ophørt med tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, herunder en uddannelse pålagt efter § 21 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.«

Gældende formulering

§ 100. Staten refunderer 50 pct. af kommunens udgifter til hjælp efter kapitel 4.

Stk. 2. Staten refunderer inden for det rådighedsbeløb, der er nævnt i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 118, stk. 1, 50 pct. af en kommunes driftsudgifter i forbindelse med uddannelsesaktiviteter efter § 12.

§ 103. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til revalideringsydelse og boligtilskud til forrevaliderer med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, jf. §§ 52, 64 a og 65.

Stk. 2. Staten refunderer dog 65 pct. af en kommunes udgifter til

- 1) revalideringsydelse efter § 51, stk. 2, og
- 2) revalideringsydelse i forbindelse med tilbud efter kapitel 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Lovforslaget

19. § 100, stk. 1, affattes således:

»Staten refunderer 35 pct. af kommunens udgifter til hjælp efter kapitel 4. Når den person, der modtager hjælpen, er i revalidering eller forrevalidering efter kapitel 6 eller deltager i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kapitel 10 – 11, refunderer staten dog 65 pct. af kommunens udgifter.«

20. Efter § 100 indsættes:

»§ 100 a. Der kan ikke ydes refusion af kommunens udgifter til ydelser efter kapitel 4 for sygemeldte, hvor kommunen ikke har foretaget en vurdering af behovet for en plan for sygeopfølgning efter § 12 b, stk. 1 og 2, udarbejdet en sådan plan eller foretaget opfølgning af planen efter § 12 b, stk. 3. Fratagelsen af retten til refusion sker fra det tidspunkt, hvor vurderingen, udarbejdelse af planen eller opfølgningen skulle have været foretaget, og indtil kommunen har foretaget vurderingen, udarbejdet planen eller foretaget opfølgningen.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om bortfald og genoptagelse af refusionen mv.«

21. § 103 affattes således:

»§ 103. Staten refunderer 65 pct. af kommunens udgifter til revalideringsydelse, boligtilskud til revaliderer og forrevaliderer med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne samt støtte til etablering af selvstændig virksomhed, jf. §§ 51, stk. 2, 52, 64, 64 a og 65.«

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. marts 2006.

Stk. 2. § 1, nr. 4, træder i kraft den 1. juli 2008.

Stk. 3. § 1, nr. 7 og 8, og § 2, nr. 19 og 21, træder i kraft den 1. juli 2006.

Stk. 4. § 2, nr. 1-4, 12-15 og 20, finder ikke anvendelse, hvis personen er sygemeldt til kommunen inden lovens ikrafttræden.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 5. Uanset bestemmelsen i lov om aktiv socialpolitik § 13, stk. 8, nr. 2, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 7, anses en ægtefælle i perioden 1. marts 2006 til 28. februar 2007 for at udnytte sine arbejdsmuligheder efter bestemmelsen, selv om vedkommende ikke har dokumenteret, at han eller hun har haft 300 timers ordinært og understøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder.

Stk. 6. Uanset bestemmelsen i lov om aktiv socialpolitik § 13, stk. 8, nr. 2, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 7, anses en ægtefælle i perioden 1. marts 2007 til 29. februar 2008 for at udnytte sine arbejdsmuligheder efter bestemmelsen, hvis vedkommende kan dokumentere, at han eller hun har haft 150 timers ordinært og understøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Stk. 7. Et ægtepar, der ved lovens ikrafttræden får beregnet hjælpen efter den hidtil gældende regel i lov om aktiv socialpolitik § 26, stk. 5, bevarer retten til et tillæg på 2.542 kr. frem til det tidspunkt, hvor den hjemmearbejdende igen udnytter sine arbejdsmuligheder, jf. lovens § 13, stk. 12, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 7, dog længst til 29. februar 2008.

Til lovforslag nr. L 89. Skriftlig fremsættelse (30. november 2005)

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om aktiv socialpolitik (Pligt for unge under 25 år til at tage en uddannelse, supplerende af udlændinges integrationskontrakter, tilbud til kontant- og starthjælpsmodtagere som ikke er blevet aktiveret det seneste år, gentagen aktivering, særlig integrationsindsats, bortfald af kontanthjælp til hjemmegående ægtefælle og afskaffelse af ægtefælletillægget, styrket sygeopfølgning over for kontant- og starthjælpsmodtagere og ændring af refusionsbestemmelserne for kontanthjælp mv.)

(Lovforslag nr. L 89).

Lovforslaget er sammen med et forslag til ændringen af integrations- og udlændingeloven en del af den lovgivningsmæssige gennemførelse af regeringens integrationsaftale "En ny chance til alle", som blev indgået den 17. juni 2005 med Dansk Folkeparti og Socialdemokraterne. Bag lovforslaget, der udmønter denne aftale, står Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti.

Formålet med forslaget er at medvirke til, at integrationen forbedres i Danmark. Integrationsaftalen hviler på et grundlæggende princip om, at den enkelte udlænding skal mødes med samme forventninger og krav, som andre borgere i Danmark mødes med, og at udlændinge og efterkommere skal have de samme reelle muligheder som alle andre. En afgørende forudsætning for, at integrationen kan lykkes, er, at den enkelte udlænding selv tager ansvar og viser vilje til at lade sig integrere, finder beskæftigelse og bliver selvforsørgende.

Lovforslaget indeholder følgende elementer:

1. Pligt til uddannelse for unge kontant- og starthjælpsmodtagere under 25 år, der ikke

har problemer ud over ledighed, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn

2. Alle udlændinge, der er eller har været omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven, og som skal have hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller lov om arbejdsløshedsforsikring, skal have deres beskæftigelsesrettede indsats fastlagt i integrationskontrakten
3. "Ny chance for alle" – kontant- og starthjælpsmodtagere med længerevarende passiv offentlig forsørgelse bag sig, uden deltagelse i aktive tilbud, skal have deres sag grundigt gennemgået og sikres en aktiv indsats
4. Ret og pligt til gentagen aktivering for modtagere af kontant- og starthjælp, der er over 30 år, og som har problemer ud over ledighed
5. Særlige regler for en beskæftigelsesrettet indsats for personer, der har særlig svært ved at blive integreret på arbejdsmarkedet
6. Bortfald af kontanthjælp til en hjemmegående ægtefælle og afskaffelse af ægtefælletillægget.
7. Styrket opfølgning over for kontant- og starthjælpsmodtagere, der melder sig syge
8. Ændring af refusionsbestemmelserne for kontanthjælp mv.

Forslaget skønnes samlet at betyde en merudgift for det offentlige på 43,6 mio. kr. i 2006, 162 mio. kr. i 2007, 29,9 mio. kr. i 2008 og -5,1 mio. kr. i 2009. Forslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser af betydning for det offentlige eller for erhvervslivet.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. marts 2006. Forslaget om gentagen aktivering træder dog først i kraft den 1. juli 2008. Forslaget om bortfald af kontanthjælp til en hjemmegående ægtefælle indføres over 2 år.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg på regeringens vegne anbefale forslaget til Tingets velvil- lige behandling.